

www.91.com

จุดมตาบติ

91

the 91.com

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2011

เดือนมิถุนายน

เพื่อพระสงฆ์ผู้เป็นหนึ่งเดียวกับดวงหฤทัยของพระเยซูคริสตเจ้า
จะเป็นประจักษ์พยานอย่างแท้จริง ถึงความรักของพระเป็นเจ้า
ที่เปี่ยมด้วยความเมตตาและเอาใจใส่

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงโบกมือทักทายบรรดาสัตบุรุษที่มาร่วมชุมนุมต้อนรับ และร่วมพิธีมิสซา ณ จัตุรัสดูคาเล ในเวียนนา ประเทศอิตาลี 21 เมษายน 2007 โอกาสเสด็จเยี่ยมอภิบาลหลังสมโภชปีศาจในพระภารกิจของสมเด็จพระสันตะปาปาผู้เป็นพระผู้อภิบาลสูงสุดของคริสตจักรโรมันคาทอลิก

ปกหน้าใน

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ระหว่างการร่วมสวดทำวัตรเย็น ในมหาวิหารนักบุญเปโตร แห่งซิลโดโร (Ciel d'Oro) ทรงประทับหน้าสถานบรรจพระธาตุนักบุญออกัสติน เมืองปาเวีย อิตาลี วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน 2007

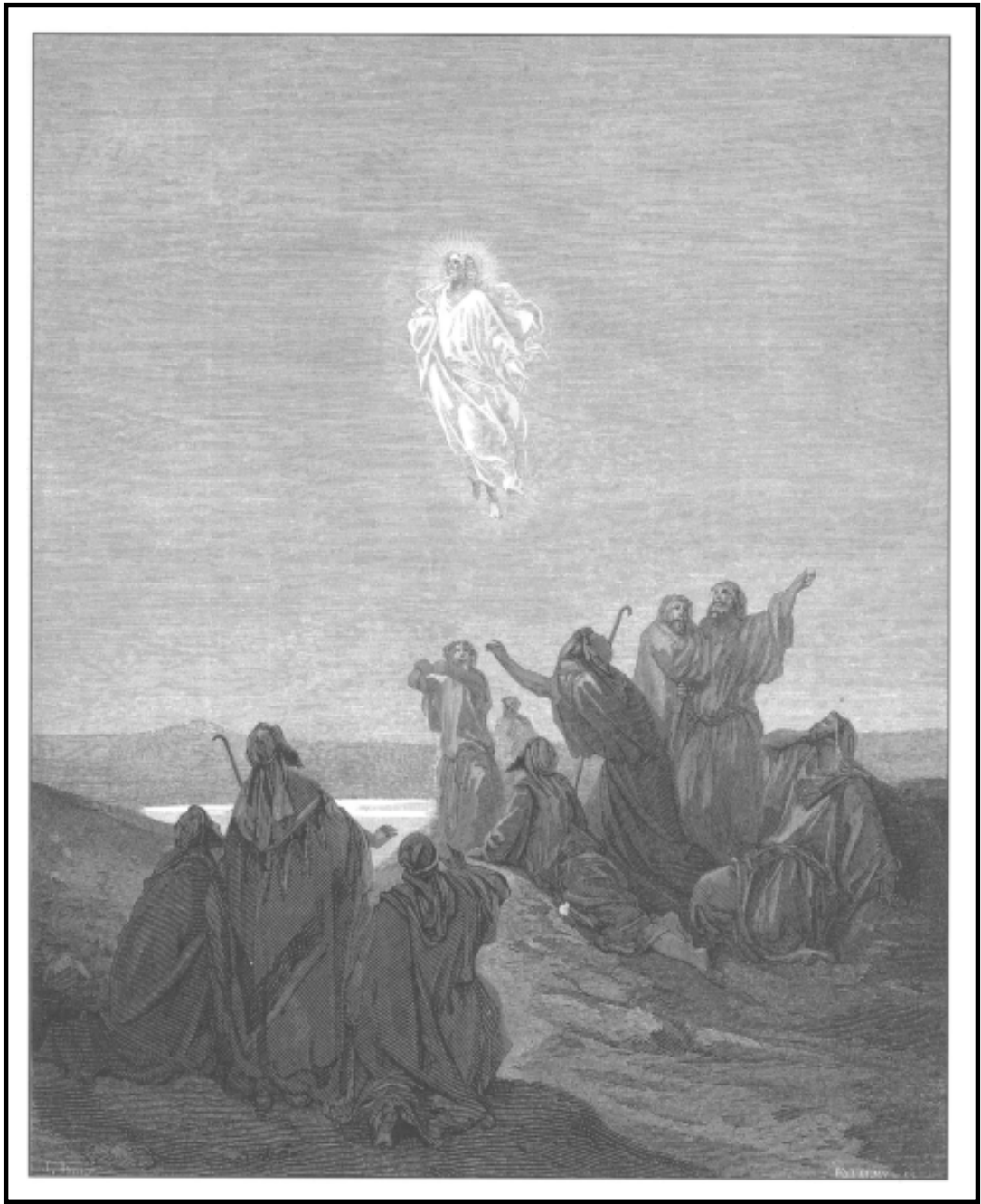
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ประชาชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกรายการที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

กจ 1:6-11

ในภาพที่แล้ว เราได้ตอบคำถามที่น่าสนใจมากว่า ทำไมองค์พระเยซูคริสต์เจ้าผู้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์จึงไม่แสดงพระองค์หลังความตาย ให้แก่ชาวยิวทั้งชาติได้เห็นประจักษ์ (กจ 10:40-43) หากทรงทำเช่นนั้นความเชื่อในพระองค์จะมีประโยชน์อะไร พระอาณาจักรที่พระองค์สถาปนาขึ้นนั้นสำเร็จได้โดยอาศัยความเชื่อ มิใช่การแสดงฤทธิ์ปาฏิหาริย์แปลกประหลาด ประสามมนุษย์ผู้อยาก رؤ้ออยากเห็น ชอบแต่สิ่งหวือหวาโหมกระพือเป็นพักๆ

เมื่อเริ่มต้นหนังสือกิจการอัครสาวกในพระคัมภีร์ นักบุญลูกาเขียนเหมือนเป็นภาคสองต่อจากพระวรสารของท่าน ว่าหลังการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์และประจักษ์พระองค์แก่บางคนในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว พระองค์ทรงละพวกเขาเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ในเหตุการณ์ตอนนี้ พระคัมภีร์ต้องการชี้ให้เห็นว่ามีการมอบหมายพันธกิจแก่บรรดาอัครสาวกให้ออกไปเทศน์สอนและโปรดศีลล้างบาปให้แก่คนที่เชื่อในองค์พระเยซูเจ้า เพื่อจะได้รับความรอดพ้น อันเป็นจุดเริ่มต้นของหนังสือกิจการอัครสาวกเล่มนี้นั่นเอง

ข้าแต่พระเยซูเจ้า ... การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์เป็นเครื่องยืนยันว่าเมื่อใครคนหนึ่งเป็นคนดีประพฤติปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้า มากสุดท้ายในชีวิตของเขาที่จะได้บนโลกนี้คือเขาได้ไปสู่สวรรค์ต่อเบื้องชีวิตยังโลกหน้า และมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่สุด ถือตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าอย่างสมบูรณ์ที่สุด ก็คือองค์พระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์เป็นปฐมฤกษ์ และพวกเราก็จะได้เฝ้ามองพระองค์ในฉากสุดท้ายของเรานบนโลกนี้ ที่ซื่อสัตย์ต่อน้ำพระทัยของพระบิดาเจ้าเช่นเดียวกับพระองค์ ☩

การสื่อสารภายในและการสื่อสารภายนอก

ความภาคภูมิใจหนึ่งของผมก็คือ ไม่ได้จบในด้านสื่อสารมวลชน แต่ยังทำงานการสื่อสารมาได้ปีนี้ก็ปาเข้าไปปีที่ 6 แล้ว

พูดแบบประโยคข้างต้นองค์กรธุรกิจ หรือนักวิชาการได้ยืนคงคือนั่นไปข้าง แต่ผมภูมิใจจริงๆ นะครับ มันเป็นความมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นกับทั้งตัวผู้พูดและผู้ฟัง ทั้งตัวผู้ใช้ชีวิต รวมทั้งผู้พบเห็นชีวิตด้วย

มีมุมมองเห็นทั้งสอดคล้องและตรงข้ามว่า งานสื่อสารมวลชนของพระศาสนจักรคาทอลิกของเรานั้นเป็นอย่างไร มันก้าวหน้า หรือมันย่ำอยู่กับที่ มันพัฒนาหรือมันนิ่งๆ มันส่งผลกระทบในวงกว้าง หรือมันเล่นขายของ ขำๆ กันในองค์กร ผมว่าคนพูดก็พูดกันไป แต่คนทำงาน ต้องหันกลับมาดูว่ามันเป็นอย่างไรกันแน่ เราจึงต้องไปหา “ตัวชี้วัด” หรือจะเรียก “ตัวบ่งชี้” ก็ย่อมได้ แต่ความหมายโดยรวมก็เหมือนกับถามว่า ถ้าจะบอกว่ามันเป็นแบบนี้แบบนี้ “เอาอะไรมาวัด”

ถ้าวันนี้ผมตอบว่าเป่าหมาข แต่ผมแยกออกเป็น 2 เป่า เป่าที่หนึ่งคือการสื่อสารภายในองค์กรของเรา อันนี้อาจจะหมายถึงแวดวาทอลิก สังฆมณฑล วัด โรงเรียน หน่วยงาน องค์กร ฯลฯ และอีกหนึ่งเป่าคือการสื่อสารภายนอกองค์กร อันนี้ผมขอยกตัวอย่างข่าวเข้ม ประเด็นร้อน ฮอตฮิตชู้กันเลย “งานสถาปนาสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 เป็นบุญราศี”

การสื่อสารภายใน เราเริ่มตั้งแต่การทำเอกสารประชาสัมพันธ์ ส่งข่าวไปยังสื่อต่างๆ ประชาสัมพันธ์ โดยอ้อมด้วยการทำสื่อ ทำสแกนดี ทำไวนิล ในงานสิ่งพิมพ์ เราทำหนังสือใหม่ 2 เล่ม ทำข่าวต่อเนื่องจากหนังสือพิมพ์อุดมสาร 4 ปก หนึ่งในนั้นมีภาพบุญราศีอย่างเป็นทางการ รายเดือนเราทำเรื่องราวสฎีพิเศษ เราจัดเสวนาโต๊ะกลม ในโลกออนไลน์ เฟซบุ๊กของเรา หรือของชมราวาสที่ทำเรื่องพระสันตะปาปาจับมือร่วมกันเท่าที่สามารถ รายการวิทยุอย่างน้อยที่ผมไปจัดกับคุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ ในรายการ “ห้องรับแขก สภาคาทอลิก” ก็มีถึง 5 ตอน อย่างต่อเนื่อง ส่วนรายการโทรทัศน์ทั้ง 2 รายการของเรา รายการ “พระเจ้าสถิตกับเรา” ก็ทำถึง 4 ตอน ผมจำได้ว่าผมเองก็ไปออก 2 ใน 4 ตอนด้วยซ้ำ ผลพวงต่อเนื่องจนถึงวันนี้ คนยังถามหาสื่อ ถามหาเทปบันทึกรายการฉบับแปลเป็นไทย ยังมีการไปบรรยายเป็นครั้งคราวเช่นกับกลุ่มคาร์เมไลท์ ชั้น 3 ฯลฯ ผมว่าการสื่อสารภายในนี้ผมทะคะแนนให้ 9 เต็ม 10

ส่วนการสื่อสารภายนอก ถ้าจำกัดความว่าสื่อข้างนอกสนใจข่าวนี้แค่ไหน เท่าที่ผมไปออกรายการหรือให้ข้อมูล ก็มีทีวีเคเบิล Voice TV หนังสือพิมพ์ก็มีโลกวันนี้ ไทยโพสต์ และผู้จัดการ อาจจะหลงทีพลาดสายตาไปบ้าง ถามว่าน้อยไปไหม ถ้านับนิ้วและจำนวนก็น้อยถึงน้อยมาก แต่ถามว่า มันติดขัดอะไรบางอย่างไหม มันมีเงื่อนไขอะไรไหม ผมตอบได้แบบไม่ต้องคิดมี มีแน่ และมีเยอะด้วย ผมว่ามันเหมือนคำถามว่า ศาสนาคริสต์เผยแผ่มาเป็นร้อยปีในประเทศนี้ ทำไมมีคนนับถือน้อยอยู่ ในฐานะที่ทำสื่อถ้าจะให้คะแนนการสื่อสารภายนอก บวกกับบริบทของสังคมไทย ช่วงเวลา การให้ความสำคัญ ความพร้อมของสื่อมวลชนและประสบการณ์ คะแนนความตั้งใจผมให้ 9 เต็ม 10 แต่ถ้าความสำคัญอยู่ที่จำนวนผมให้ 7 ไม่ตกครับ

ผมภูมิใจที่ไม่ได้จบเรื่องการสื่อสารมาโดยตรงแต่มาทำงานด้านสื่อมวลชนคาทอลิกคงเป็นเพราะเหตุผลนี้ เหตุผลที่ว่าเราทำการสื่อสาร เราไม่ได้ทำงานสื่อสาร การสื่อสารที่สำคัญจึงเริ่มจากคนใกล้ตัวก่อน นั่นคือการสื่อสารภายใน จะในองค์กร ครอบครั้ว สังฆมณฑล หรือประเทศชาติ เราต้องสื่อให้ได้กับคนในองค์กรในสายเดียวกันก่อน และผมคิดว่าศาสตร์นี้มันเป็นศาสตร์แห่งประสบการณ์ชีวิต มากกว่าวิชา

คนทุกคนต้องสื่อสารกับคนอื่นอยู่แล้ว อุดมसानต์ สื่อสาร และสืบสาน ไม่ว่าจะผ่านยุคใด สมัยใคร เจตนายังไม่เคยเปลี่ยนไป เรายังสื่อเรื่องราวของพระคริสตเจ้าให้โลกใบนี้ให้เห็น สำหรับคนตนเอง จะได้เข้าใจ และเรียนรู้ความเชื่อเติบโตขึ้น สำหรับคนทั่วไป เพื่อให้เห็นว่า มิตรภาพบนความแตกต่าง ในที่สุดแล้วเรามีเป้าหมายเดียวกัน คือ ความดีงาม ความรัก และสันติสุข สิ่งเหล่านี้รอท่านพลิกในหน้าถัดไปอยู่แล้ว เชิญสื่อสารกันอย่างม่วนชื่นเลยครับ

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแป๊ะ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศิริล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตารธิการ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วิชรี กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมสานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

กำรบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี
แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801
โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.
Tel. 66-2681-3900 ext. 1801
Fax : 66-2681-3900 ext. 1802
E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th
Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สรุปบทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 พระวาจา 7 ประโยค
- 18 ชมวัดในเกาหลี เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับพระศาสนจักร
ในประเทศเพื่อนบ้าน
- 26 คุณยายมารีอา รัศมี ธาราจักร

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสัน
- 43 เรื่องเล่าของชาวนา
- 44 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 50 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 56 กุญแจกับเกสัซกร
- 58 บันทึกธรรมทูต
- 62 คูหนั่ง
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสานต์
- 77 การ์ตูนครูดี้อย
- 79 กุญกันฉันเพื่อน
- 83 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชวนคิดชวนอ่าน

จีปาะ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนกวีเขียนชีวิต

■ พระจักรสังขราชหฤยส์
จำเนียร สันตสุขนิรันดร์
สี่กั๊บ

พระวาทา

7

ประโยค

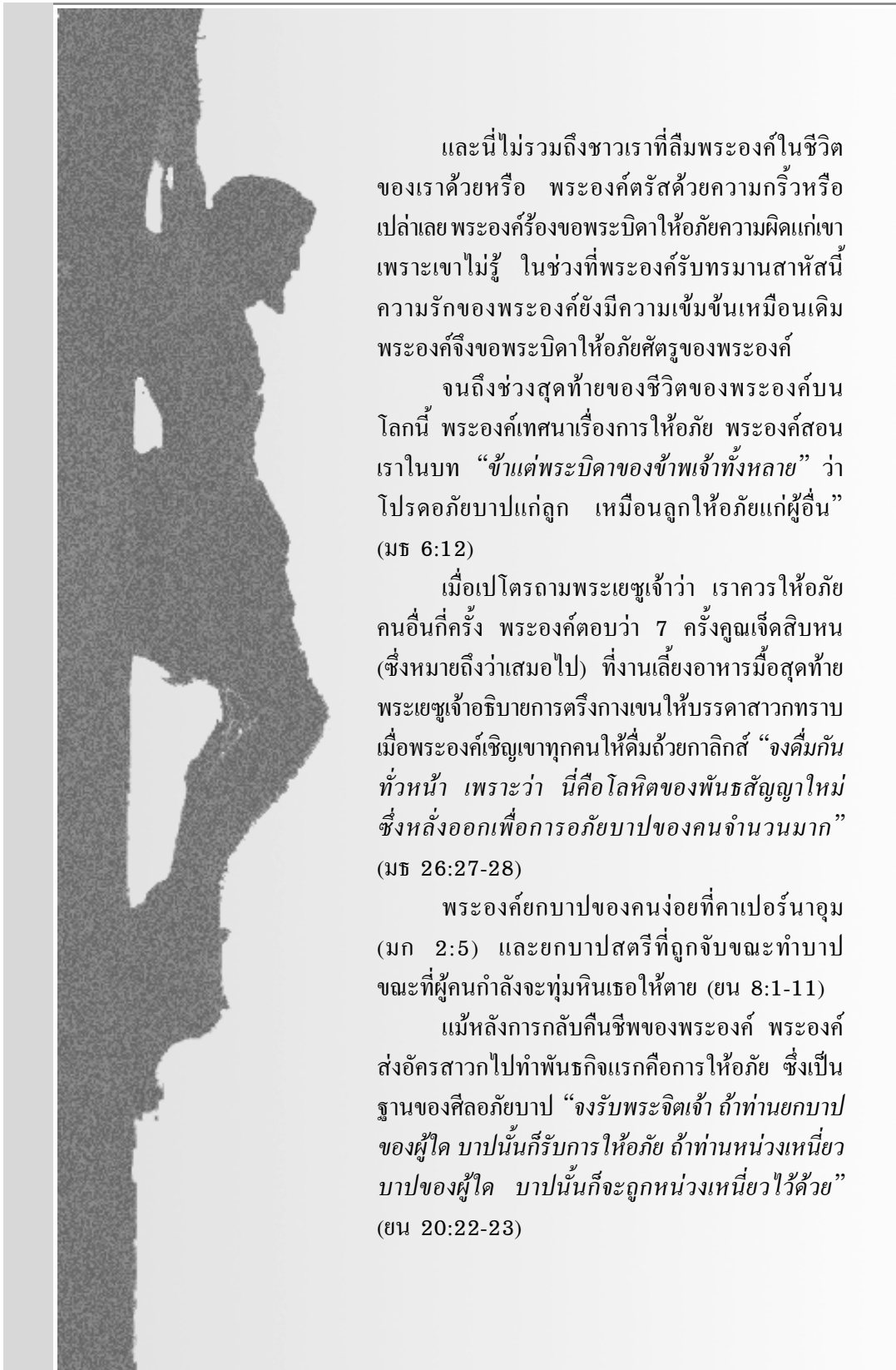
พระวาจาประโยคที่ 1

ข้าแต่พระบิดา โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด
เพราะเขาไม่รู้ว่าจะทำอะไร
(ลก 23:34)

เฉพาะในพระวรสารนักบุญลูกาเท่านั้น ที่เราพบพระเยซูเจ้าปลงพระวาจานี้ หลังจากที่ถูกตรึงพระองค์บนกางเขนบนเนินเขากัลโกธา พร้อมกับอาชญากร คนหนึ่งข้างซ้าย อีกคนข้างขวา เป็นเวลาที่พระเยซูเจ้าอ้อนวอนพระบิดาให้อภัยศัตรูของพระองค์ อันดับแรกคือทหาร ผู้เหน็ดเหนื่อย และทรมาณพระองค์ และเพิ่งจะตรึงพระองค์กับกางเขน

แต่คำภาวนานี้ จะไม่รวมบรรดาสาวกและศิษย์ที่ละทิ้งพระองค์เลยหรือไม่รวมไปถึงเปโตรที่ปฏิเสธพระองค์ 3 ครั้ง รวมถึงชุมชนที่ไม่กี่วันก่อนนี้สรรเสริญพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม แต่ไม่กี่วันต่อมา ก็เลือกปล่อยยบารบัส และให้ตรึงพระองค์หรือ

และไม่รวมถึงชาวเราที่ลืมพระองค์ในชีวิตของเราด้วยหรือ พระองค์ตรัสด้วยความกริ้วหรือเปล่าเลย พระองค์ร้องขอพระบิดาให้อภัยความผิดแก่เขา เพราะเขาไม่รู้ ในช่วงที่พระองค์รับทรมานสาหัสนี้ ความรักของพระองค์ยังมีความเข้มข้นเหมือนเดิม พระองค์จึงขอพระบิดาให้อภัยศัตรูของพระองค์

จนถึงช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระองค์บนโลกนี้ พระองค์เทศนาเรื่องการให้อภัย พระองค์สอนเราในบท “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” ว่า โปรดอภัยบาปแก่ลูก เหมือนลูกให้อภัยแก่ผู้อื่น” (มธ 6:12)

เมื่อเปโตรถามพระเยซูเจ้าว่า เราควรให้อภัยคนอื่นกี่ครั้ง พระองค์ตอบว่า 7 ครั้งคุณเจ็ดสิบหน (ซึ่งหมายถึงว่าเสมอไป) ที่งานเลี้ยงอาหารมื้อสุดท้าย พระเยซูเจ้าอธิบายการตรึงกางเขนให้บรรดาสาวกทราบ เมื่อพระองค์เชิญเขาทุกคนให้ดื่มถ้วยกาลิกส์ “จงดื่มกันทั่วหน้า เพราะว่า นี่คือโลหิตของพันธสัญญาใหม่ ซึ่งหลั่งออกเพื่อการอภัยบาปของคนจำนวนมาก” (มธ 26:27-28)

พระองค์ยกบาปของคนง่อยที่คาเปอร์นาอุม (มก 2:5) และยกบาปสตรีที่ถูกจับขณะทำบาป ขณะที่ผู้คนกำลังจะทุ่มหินเธอให้ตาย (ยน 8:1-11)

แม้หลังการกลับคืนชีพของพระองค์ พระองค์ส่งอัครสาวกไปทำพันธกิจแรกคือการให้อภัย ซึ่งเป็นฐานของศีลอภัยบาป “จงรับพระจิตเจ้า ถ้าท่านยกบาปของผู้ใด บาปนั้นก็จะรับการให้อภัย ถ้าท่านหน่วงเหนี่ยวบาปของผู้ใด บาปนั้นก็จะถูกหน่วงเหนี่ยวไว้ด้วย” (ยน 20:22-23)

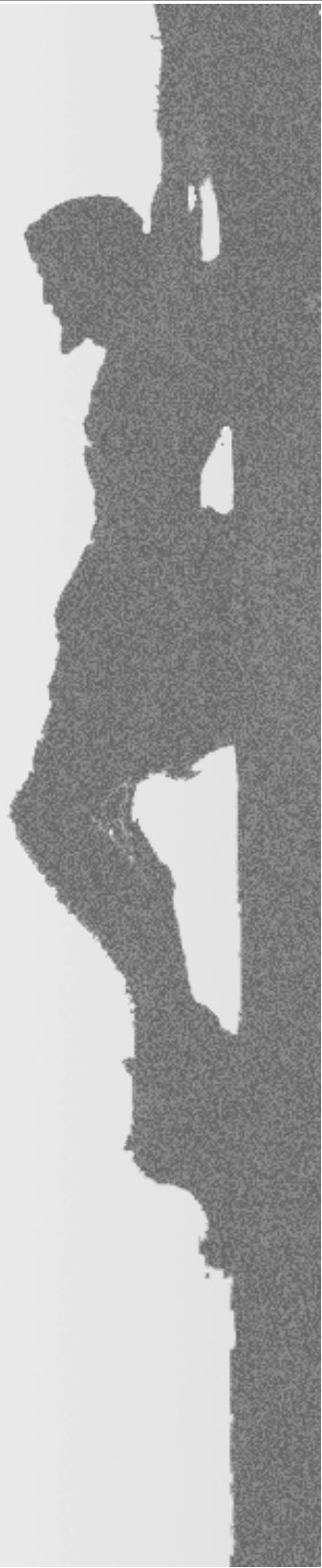
พระวาจาประโยคที่ 2

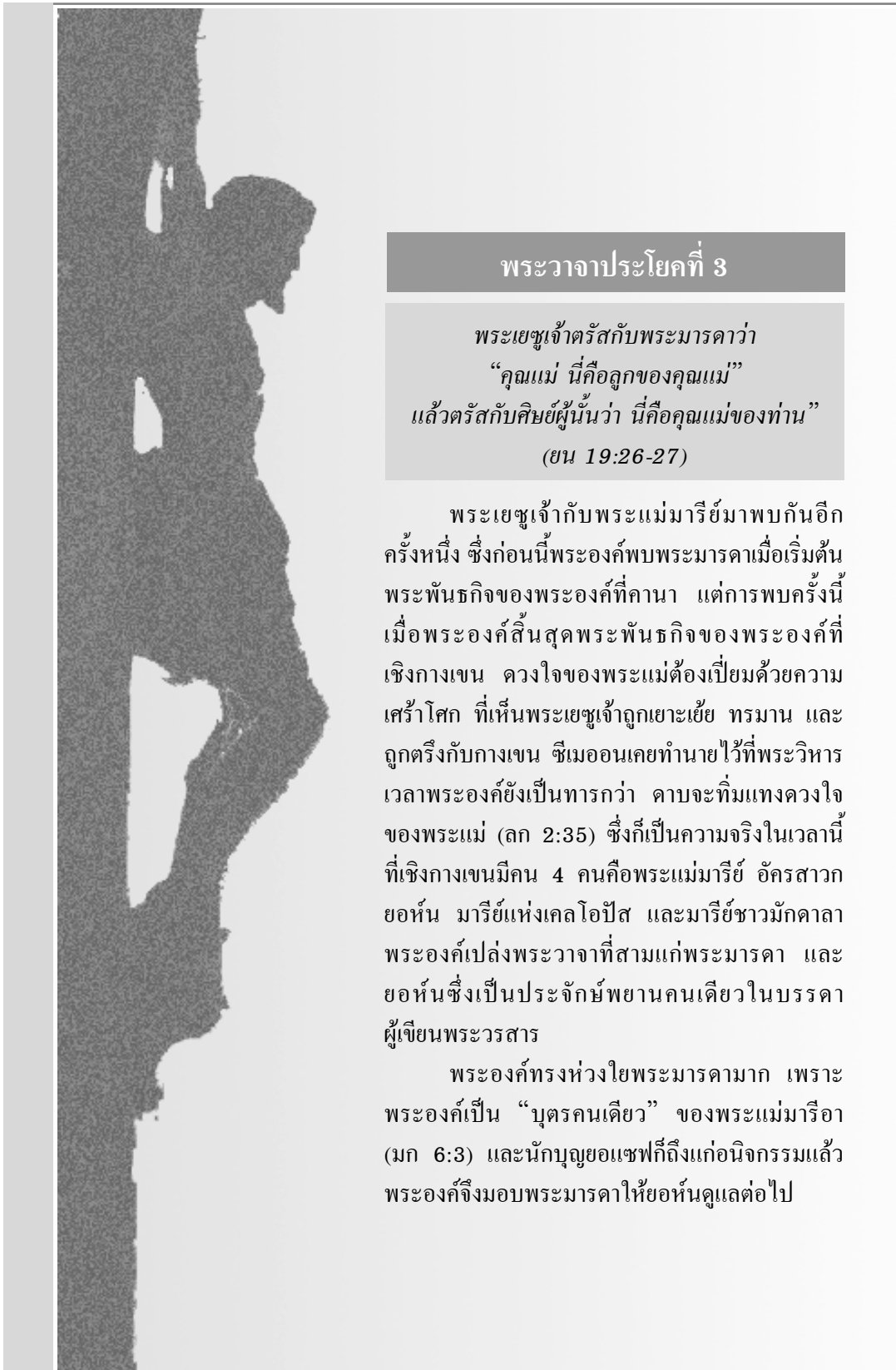
“เราบอกความจริงกับท่านว่า
วันนี้ ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์”

(ลก 23:43)

เวลานั้นไม่ใช่แต่ผู้นำทางศาสนาเท่านั้นที่กล่าวเยาะเย้ยพระเยซูเจ้า ยังมีอาชญากรคนหนึ่ง (ที่ถูกตรึงพร้อมกับพระองค์) ก็กล่าวเช่นนี้ด้วย อย่างไรก็ตาม อาชญากรอีกคนหนึ่งที่ถูกตรึงทางขวากล่าวแทนพระเยซูเจ้า ว่า พวกเขาทั้งสองที่รับโทษนั้นถูกต้องแล้ว และทูลวิงวอนพระเยซูเจ้าว่า “ข้าแต่พระเยซู โปรดระลึกถึงข้าพเจ้าด้วย เมื่อพระองค์จะเสด็จสู่พระอาณาจักรของพระองค์” (ลก 23:42) พระเยซูเจ้าลืมความทุกข์ทรมานของพระองค์เอง และตอบเขาด้วยใจเมตตาด้วยพระวาจาที่สองนี้

ซึ่งเป็นพระวาจาที่เกี่ยวกับการให้อภัยอีกครั้งนี้เป็นกรให้อภัยคนบาปคนหนึ่ง เหมือนกับพระวาจาที่ 1 พระองค์แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าโดยการเปิดสวรรค์แก่คนบาปที่สำนึกผิด ซึ่งเป็นเรื่องที่โลกเราน่าจดจำ

พระวาจาประโยคที่ 3

พระเยซูเจ้าตรัสกับพระมารดาว่า
“คุณแม่ นี่คือนักลูกของคุณแม่”
แล้วตรัสกับศิษย์ผู้นั้นว่า “นี่คือคุณแม่ของท่าน”
(ยน 19:26-27)

พระเยซูเจ้ากับพระแม่มาเรียมาพบกันอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งก่อนนี้พระองค์พบพระมารดาเมื่อเริ่มต้นพระพันธกิจของพระองค์ที่คานา แต่การพบครั้งนี้เมื่อพระองค์สิ้นสุดพระพันธกิจของพระองค์ที่เชิงกางเขน ดวงใจของพระแม่ต้องเปี่ยมด้วยความเศร้าโศก ที่เห็นพระเยซูเจ้าถูกเยาะเย้ย ทรมาน และถูกตรึงกับกางเขน ซิเมออนเคยทำนายไว้ที่พระวิหาร เวลาพระองค์ยังเป็นทารกว่า ดาบจะทิ่มแทงดวงใจของพระแม่ (ลก 2:35) ซึ่งก็เป็นความจริงในเวลาหนึ่งที่เชิงกางเขนมีคน 4 คนคือพระแม่มาเรีย อัครสาวก ยอห์น มาเรียแห่งเคลโอปัส และมารีย์ชาวมักดาลา พระองค์เปล่งพระวาจาที่สามแก่พระมารดา และยอห์นซึ่งเป็นประจักษ์พยานคนเดียวในบรรดาผู้เขียนพระวรสาร

พระองค์ทรงห่วงใยพระมารดามาก เพราะพระองค์เป็น “บุตรคนเดียว” ของพระแม่มาเรีย (มก 6:3) และนักบุญยอแซฟก็ถึงแก่อนิจกรรมแล้ว พระองค์จึงมอบพระมารดาให้ยอห์นดูแลต่อไป

พระวาจาประโยคที่ 4

“พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า
เหตุไฉนพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า”
(มธ 27:46 และ มก 15:34)

ผู้ประพันธ์พระวรสารทั้งสองท่านบรรยายว่า “ตั้งแต่เวลาเที่ยง ทั่วแผ่นดินก็มีมืดตลอด 3 ชั่วโมง จนถึงเวลาบ่ายสามโมง แล้วพระเยซูเจ้าจึงเปล่งพระวาจาที่ 4 นักบุญมาระโกบันทึกถึงวาระสุดท้ายของพระเยซูเจ้าว่า “พระเยซูเจ้าทรงเปล่งเสียงดัง แล้วสิ้นพระชนม์” (มก 15:37)

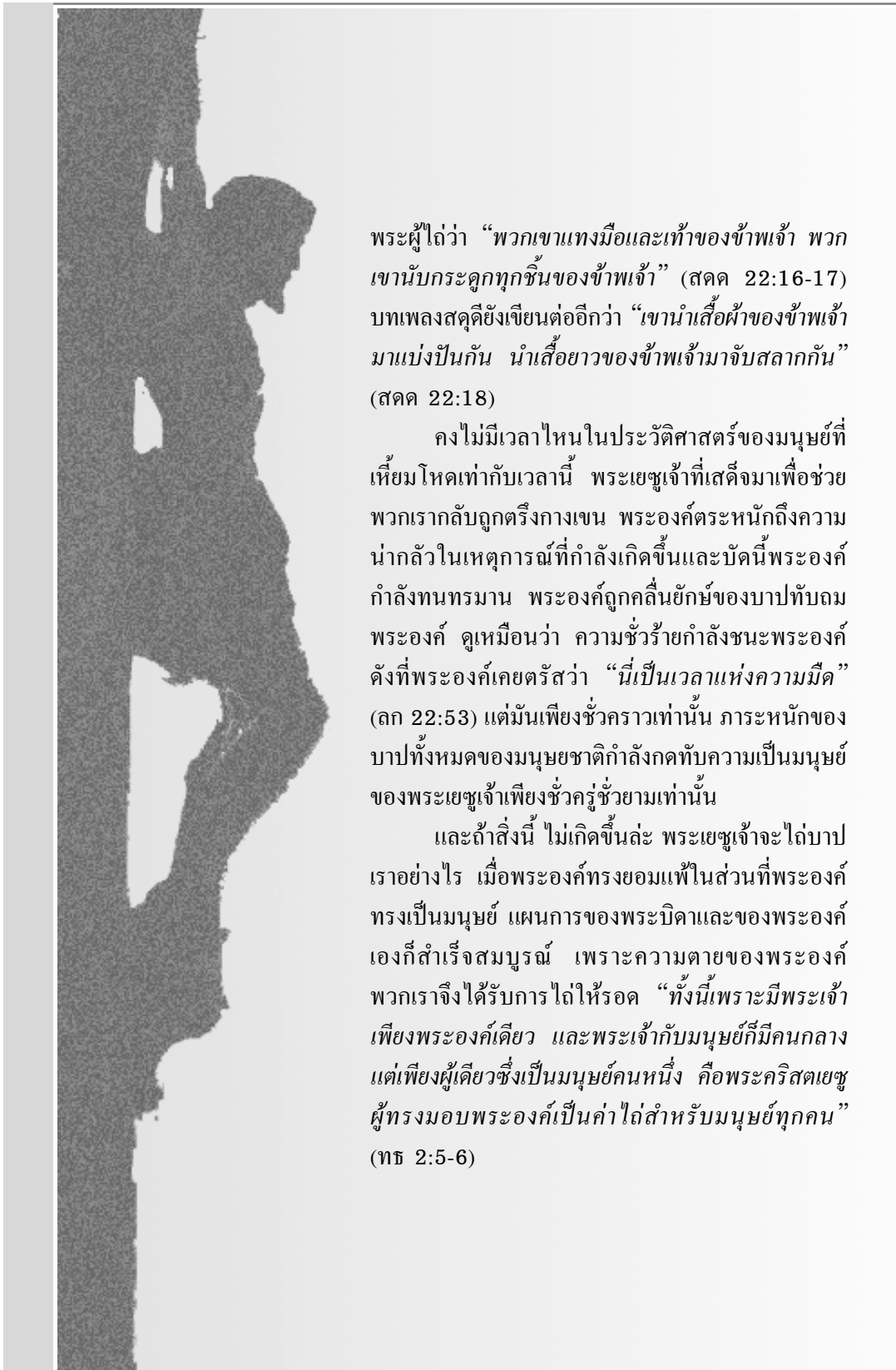
เราคงรู้สึกประทับใจในพระสุรเสียงอันกระวนกระวาย เมื่อเทียบกับพระวาจาทั้งสามก่อนนี้ เป็นเสียงร้องที่ออกจากหัวใจที่เจ็บปวดของพระเยซูเจ้าในฐานะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ที่รู้สึกเหมือนว่า พระบิดาและพระจิตทอดทิ้งพระองค์ นี่ไม่นับบรรดาสาวกของพระองค์ คล้ายกับบ่งบอกถึงความรู้สึกโดดเดี่ยว นักบุญมาระโกบันทึกว่า “ผู้ที่พระองค์รักก็ยื่นมองดูพระองค์จากที่ไกล” ไม่เหมือนกับที่นักบุญยอห์นบอกว่าพวกเขาอยู่ใกล้ๆ พระองค์ “พระองค์รู้สึกคล้ายกับว่า พระองค์ถูกแยกจากพระบิดาของพระองค์ เวลานี้ พระองค์อยู่โดดเดี่ยวเดียวดาย และต้องเผชิญหน้ากับความตายแต่ลำพังพระองค์เดียว”

มันคงจะเป็นเช่นนี้กับเราเมื่อเราตายมิใช่หรือ เราจะต้องอยู่โดดเดี่ยวเหมือนกัน พระเยซูเจ้ามีประสบการณ์การดำรงชีวิตเหมือนเรา และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงทำให้เราเป็นอิสระจากเงื้อมมือของบาป

พระวาจาที่สี่เป็นการฉายให้เห็นเพลงสดุดีที่ 22 คือเราจะเห็นว่า เสียงร้องของพระองค์จากกางเขนทำให้เรารำลึกถึงเสียงร้องของชาวอิสราเอล และของคนบริสุทธิ์ (ที่ไม่คิด) ทุกคนที่กำลังทนทรมาน เพลงสดุดีของดาวิดที่ 22 เป็นการกล่าวพยากรณ์ถึงการตรึงกางเขนของ

พระเจ้าได้ว่า “พวกเขาแทงมือและเท้าของข้าพเจ้า พวกเขานับกระดูกทุกชิ้นของข้าพเจ้า” (สดด 22:16-17) บทเพลงสดุดียังเขียนต่ออีกว่า “เขานำเสื้อผ้าของข้าพเจ้ามาแบ่งปันกัน นำเสื้อยาวของข้าพเจ้ามาจับสลากกัน” (สดด 22:18)

คงไม่มีเวลาไหนในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ที่เข็มโหดเท่ากับเวลานี้ พระเยซูเจ้าที่เสด็จมาเพื่อช่วยพวกเรากลับถูกต้องริงกางเขน พระองค์ตระหนักถึงความน่ากลัวในเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นและบัดนี้พระองค์กำลังทนทรมาน พระองค์ถูกคลื่นยักษ์ของบาปทับถม พระองค์ ดูเหมือนว่า ความชั่วร้ายกำลังชนะพระองค์ ดังที่พระองค์เคยตรัสว่า “นี่เป็นเวลาแห่งความมืด” (ลก 22:53) แต่มันเพียงชั่วคราวเท่านั้น ภาระหนักของบาปทั้งหมดของมนุษยชาติกำลังกดทับความเป็นมนุษย์ของพระเยซูเจ้าเพียงชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น

และถ้าสิ่งนี้ ไม่เกิดขึ้นล่ะ พระเยซูเจ้าจะไถ่บาปเราอย่างไร เมื่อพระองค์ทรงยอมแพ้ในส่วนที่พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ แผนการของพระบิดาและของพระองค์เองก็สำเร็จสมบูรณ์ เพราะความตายของพระองค์ พวกเราจึงได้รับการไถ่ให้รอด “ทั้งนี้เพราะมีพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว และพระเจ้ากับมนุษย์ก็มีคนกลาง แต่เพียงผู้เดียวซึ่งเป็นมนุษย์คนหนึ่ง คือพระคริสตเยซู ผู้ทรงมอบพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับมนุษย์ทุกคน” (ทธ 2:5-6)

พระวาจาประโยคที่ 5

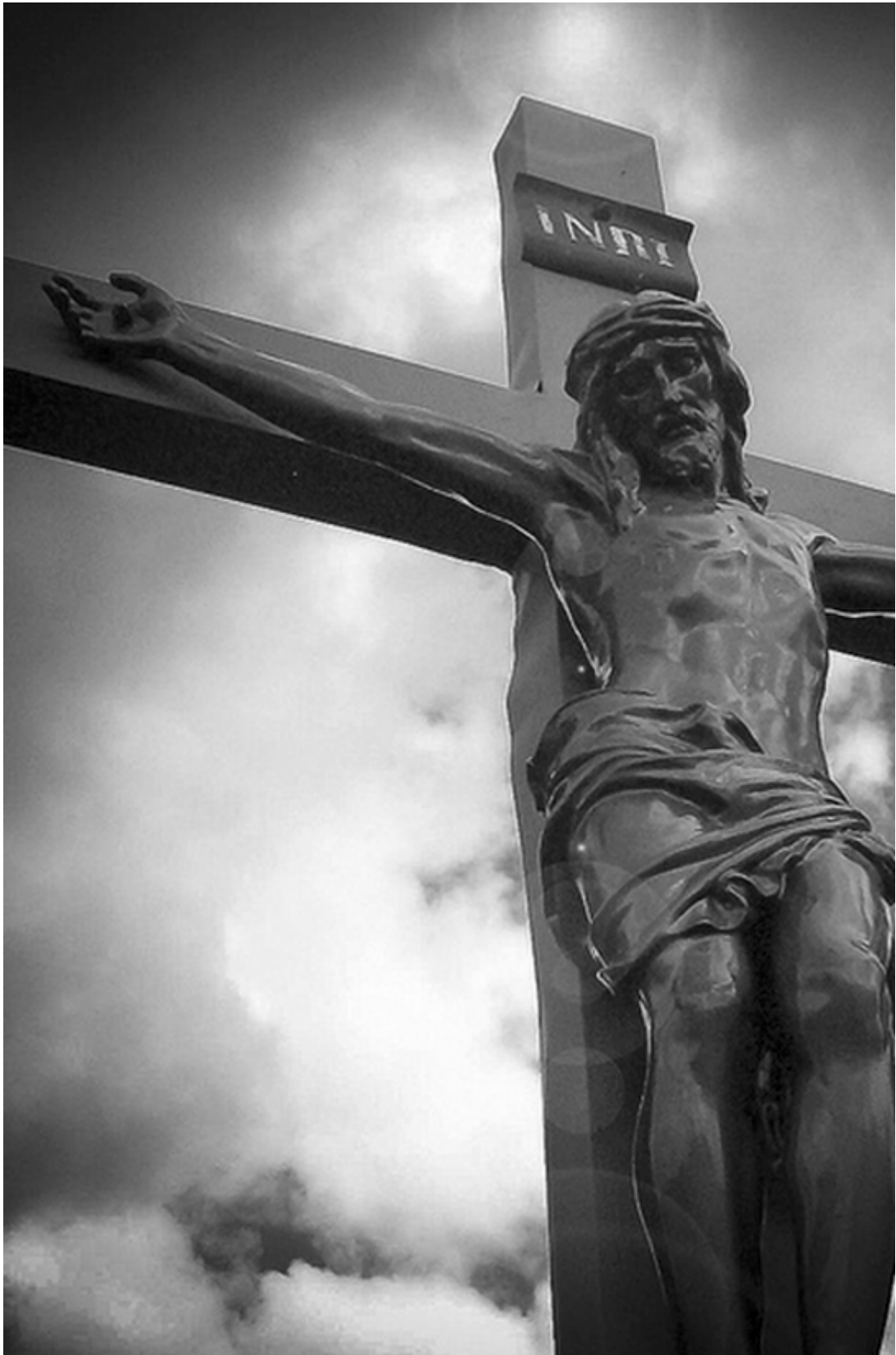
“เรากระหาย”

(ยน 19:28)

พระวาจาที่ห้าของพระเยซูเจ้าเป็นเพียงการเปล่งออกมาตามประสามนุษย์จากการทรมานของพระองค์ เวลานี้พระองค์รู้สึกกระหายกระเทือนอย่างแรง แผลที่เกิดจากการเขี่ยนตี การสวมมงกุฏหนาม การตอกตะปูติดกับกางเขนเวลานี้กำลังออกฤทธิ์ เป็นต้นหลังจากที่เสียโลหิตช่วงเดินผ่านกรุงเยรูซาเล็มขึ้นเนินกลโกธา 3 ชั่วโมง จากการศึกษาผ้าห่อพระศพที่ตุริน ที่เขียนโดยเยร์ลด์ โอคอลลินส์ ในหัวข้อ “การเข้าใจพระเยซูเจ้า” บ่งบอกว่าพระทรมานของพระเยซูเจ้านั้นมันโหดร้ายมากกว่าที่เรามนุษย์สามารถเข้าใจได้ ผ้าห่อพระศพได้รับการศึกษา การพิสูจน์ครั้งแล้วครั้งเล่าทางวิชาการ และได้รับการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญ

“พระองค์ทรงแบกบาปของเราไว้ในพระวรกายบนไม้กางเขน เพื่อเราจะได้ตายจากบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อความชอบธรรม รอยแผลของพระองค์รักษาท่านให้หาย” (1ปด 2:24)

พระวาจาประโยคที่ 6

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงจิบน้ำองุ่นเปรี้ยวแล้ว ตรัสว่า
“สำเร็จบริบูรณ์แล้ว”
พระองค์เอนพระเศียร สิ้นพระชนม์
(ยน 19:30)

พระวาจานี้หมายความว่า การทนทุกข์จบสิ้นและพระพันธกิจจบบริบูรณ์แล้ว วันที่มีคัมภีร์ของมนุษยชาติกลับกลายเป็นวันที่สว่างไสวที่สุดสำหรับมนุษย์

เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ พระองค์มอบวิญญาณของพระองค์แด่พระบิดา นี่เป็นการทำให้คำทำนายของประกาศกเศคาริยาห์ สำเร็จไป “เขาทั้งหลายมองดูผู้ที่เขาแทง” (ยน 19:37) การเปิดพระสีข้างของพระเยซูเป็นการบอกล่วงหน้าถึงศีลมหาสนิท (พระโลหิต) และศีลล้างบาป (น้ำ) อีกทั้งการเริ่มต้นของพระศาสนจักร

พระวาจาประโยคที่ 7

พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า พระบิดาเจ้าข้า
ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์
(ลก 23:46)

พระวาจาที่เจ็ดเราพบได้ในพระวรสารของนักบุญลูกา และพระองค์ร้องไปหาพระบิดาของพระองค์ผู้สถิตบนสวรรค์ ก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงรำลึกถึงเพลงสดุดี บทที่ 31 ข้อ 5 ที่ว่า “ข้าพเจ้ามอบจิตใจไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าผู้ซื่อสัตย์ พระองค์ทรงไถ่กู้ข้าพเจ้า” นักบุญลูกากล่าวซ้ำว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ (ไม่ผิด) หลายครั้ง เช่น ต่อหน้าปีลาโต (ลก 23:4, 14-15, 22) จาก ปากของอาชญากร (ลก 23:41) และ หลังจากการสิ้นพระชนม์ ก็มีนายร้อย “เมื่อนายร้อยเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เขาถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า พูกว่า ชายคนนี้เป็นผู้ชอบธรรมแท้ทีเดียว” (ลก 23:47)

นักบุญยอห์นเขียนว่า เป็นวันสำหรับการเตรียมหรือวันก่อนวันปีสกา ที่พระเยซูเจ้าถูกตัดสินประหารชีวิต (19:14) และทรงพลีพระองค์บนไม้กางเขน (19:31) พระองค์สิ้นพระชนม์เวลาบ่าย 3 โมง ซึ่งเป็นเวลาที่ลูกแกะปีสกาถูกฆ่าในพระวิหาร (เพื่อถวายบูชา) พระเยซูเจ้าทรงเป็นลูกแกะปีสกา ดังที่ นักบุญเปาโลเขียนว่า “เพราะพระคริสตเจ้าองค์ปีสกาของเราถูกฆ่าบูชาแล้ว” (1คร 5:7) พระองค์ทรงเป็นลูกแกะไร้มลทินถูกฆ่าเพื่อชำระบาปของเรา เพื่อเราจะได้รับการอภัยจากพระเจ้า

พระเยซูเจ้าปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับจากพระบิดาสำเร็จบริบูรณ์แล้ว และพระองค์เสด็จสู่สวรรค์ “เรามาจากพระบิดา เข้ามาในโลกนี้ บัดนี้ เรากำลังจะละโลกนี้กลับไปเฝ้าพระบิดาอีก” (ยน 16:28) พระองค์ทรงปฏิบัติสิ่งที่พระองค์ได้เทศน์สอนคือ “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย” (ยน 15:13) ❀

Ad Saint Louis

เกาหลี

ชมวัดในเกาหลี เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับ

พระศาสนจักรในประเทศเพื่อนบ้าน

กษัตริย์ยองโจ

คนเกาหลีรู้จักศาสนาคริสต์ครั้งแรกในปี 1603 เมื่อทูตชาวเกาหลีชื่อ อี ควาง จอง เดินทางกลับมาจากประเทศจีน โดยนำแผนที่โลก และหนังสือเทววิทยาที่เขียนโดยมิสชันนารี เยสุอิตกลับมาด้วย ท่านได้พยายามอธิบายเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้แต่ยังไม่มีผู้ที่จะเชื่อและสนใจมากเท่าไร

กษัตริย์ยองโจ (เสด็จปู่ในเรื่องลิขาน) ประกาศอย่างเป็นทางการว่าความเชื่อคาทอลิก เป็นการปฏิบัติที่เลวร้าย

การเผยแพร่ศาสนาครั้งแรกเริ่มในปี 1784 โดยท่านอิซึงฮุน ซึ่งรับศีลล้างบาปที่ปักกิ่งแล้วจึงเดินทางกลับมาแพร่ธรรมที่บ้านเกิด โดยท่านใช้นามทางศาสนาว่า ปีเตอร์ เป็นผู้ก่อตั้งชุมชนความเชื่อแห่งแรกที่ มยอง แน บัง ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของอาสนวิหารมยองดง ท่านเป็นมรณสักขีในปี 1801

* บทความในโครงการศิลาบุมเอก : เปิดรับสมัคร และ/หรือทางทีมงานจะติดต่อกับผู้ที่มีบทความอันเป็นสาระประโยชน์ทางศาสนาในหลากหลายช่องทาง เพื่อทำการเผยแพร่ต่อไปในอุดมทัศน์

นักบุญอันดรูว์ คิม แท กอน

ในยุคแรกเกาหลีเผยแพร่ศาสนาโดยอัครทูตแบ่งปันพระคัมภีร์และความเชื่อโดยที่ยังไม่มีพระสงฆ์ดูแลอย่างเป็นทางการ มีการบันทึกว่าสมัยนั้นมีคริสตชนอยู่ถึง 50,000 คนทีเดียว จนกระทั่งในปี 1836 จึงมีพระสงฆ์ต่างชาติคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) เข้ามาดูแล

ต่อมาพระศาสนจักรในเกาหลีจึงส่งท่านคิม แท กอน ไปเรียนเทววิทยาที่ประเทศจีนจนได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ในปี 1845 นับเป็นพระสงฆ์ชาวเกาหลีองค์แรก ท่านได้เดินทางกลับมาแพร่ธรรมที่บ้านเกิด จนถูกจับและประหารชีวิตในปี 1846 เมื่ออายุได้ 25 ปี ท่านได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญในปี 1984 ร่วมกับมรณสักขีอีก 102 ท่าน ระลึกถึงบรรดานักบุญมรณสักขีวันที่ 20 กันยายน

ต่อมาในปี 1880 จึงมีการเข้ามาแพร่ธรรมของคณะมิสซังนารีโปรเตสแตนต์ โดยเริ่มมีการก่อตั้งโรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถานพยาบาล ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในการพัฒนาประเทศเกาหลี (ขณะนั้นยังไม่มีแยกประเทศ)

ช่วงแรกผู้ที่เป็นคริสตชนอาศัยอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ ต่อมาเมื่อเกิดสงครามเกาหลี คริสตชนในสมัยนั้นจึงต้องอพยพลงมาทางใต้ สมัยนั้นเมืองพย็องยางซึ่งปัจจุบันเป็นเมืองหลวงของเกาหลีเหนือมีคริสตชนอยู่มากถึง 1 ใน 6 ของประชากรเลยทีเดียว

ช่วงทศวรรษที่ 60 เป็นช่วงรุ่งเรืองในการประกาศศาสนาในเกาหลีใต้ มีผู้กลับใจมาเป็นคริสตชนมากเป็นประวัติการณ์ เนื่องจากเป็นช่วงฟื้นตัวหลังจากสงครามเกาหลีสิ้นสุดลงในปี 1953

ปัจจุบันมีโปรเตสแตนต์อยู่ประมาณ 18.3% และเป็นคาทอลิกประมาณ 10.9% ในเกาหลีใต้ โดยมีผู้ที่ไม่นับถือศาสนาใดๆ ถึง 46.5% นับเป็นประเทศ

ที่มีคริสตชนมาเป็นอันดับที่สามในเอเชียตะวันออกเฉียงและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รองจากฟิลิปปินส์และติมอร์ตะวันออก (จากข้อมูลปี 2005)

ในช่วงสิบปีนี้มีคนที่มาเป็นคาทอลิกเพิ่มมากขึ้นถึง 70% เลยทีเดียว

เกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีจำนวนนักบุญมากเป็นอันดับสี่ของโลก

จำนวนมิสชันนารีที่ทำงานอยู่ทุกมุมโลกในปัจจุบันมีชาวเกาหลีมากเป็นอันดับที่สองของจำนวนมิสชันนารีทั้งหมด (รองจากสหรัฐอเมริกาเท่านั้น)

ส่วนในเกาหลีเหนือเท่าที่ทราบมีจำนวนผู้ที่เป็นโปรเตสแตนต์อยู่ประมาณ 10,000 คน และเป็นคาทอลิก 4,000 คน (โดยประมาณ)

ปัจจุบันประเทศเกาหลีใต้มี 3 อัครสังฆมณฑล คือ ซอฮุล (โซล) แทกู และควางจู และมีอีก 12 สังฆมณฑล

อนุสาวรีย์นักบุญอันดรูว์ คิม

นักบุญเปาโล ของ ฮา ซัง

ประวัตินักบุญที่เป็นที่แพร่หลายในเกาหลีใต้

ท่านอิชึงฮุน (ออกเสียงแบบเกาหลี) เป็นชาวเกาหลีคนแรกที่รับศีลล้างบาป ท่านรับศีลล้างบาปที่ปักกิ่ง ก่อนจะเดินทางกลับมาเผยแผ่ศาสนาในเกาหลี การเผยแผ่ศาสนาดำเนินไปอยู่เกือบยี่สิบปีท่านก็ถูกจับกุมและประหารชีวิตเมื่อวันที่ 8 เมษายน 1801

ท่านนักบุญอันดรูว์ คิม หรือคิม แท่ กอน ในภาษาเกาหลี ท่านเป็นพระสงฆ์ชาวเกาหลีองค์แรก เกิดในตระกูลขุนนาง บิดาของท่านก็เป็นมรณสักขีเช่นเดียวกัน รับศีลล้างบาปเมื่ออายุ 15 ปีรับศีลบวชที่เซียงไฮ้ก่อนเดินทางกลับมาทำงานที่เกาหลี ท่านถูกจับกุมและประหารชีวิตโดยการตัดศีรษะ เมื่ออายุได้ 25 ปี คำพูดสุดท้ายของท่านก่อนตาย คือ “นี่เป็นชั่วโมงสุดท้ายในชีวิตของข้าพเจ้า โปรดตั้งใจฟังให้ดี ข้าพเจ้าตายเพื่อพระเจ้า ชีวิตนิรันดร์ของข้าพเจ้าเริ่มที่นี่ จงเป็นคริสตชนเถิดถ้าท่านต้องการความสุขหลังผ่านความตาย”

พระสังฆราชอิมเบิร์ต มิสชันนารีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาทำงานแพร่ธรรมที่จิน ลิงคโปร์ (มีการสันนิษฐานว่าท่านน่าจะเป็นผู้ถวายมิสซาแรกบนเกาะลิงคโปร์) มาเก๊า และเกาหลี ท่านถูกจับและประหารชีวิตเมื่ออายุ 43 ปี

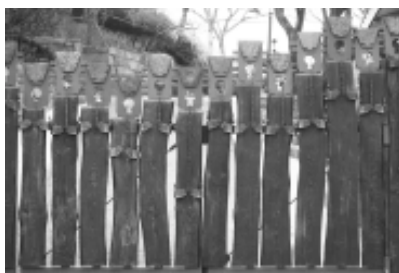
นักบุญเปาโล ของ ฮา ซัง เมื่ออายุได้ 7 ปีบิดาของท่านได้พลีชีวิตเป็นมรณสักขี ลูกของท่านเป็นคริสตชนกลุ่มแรกที่กลับใจและเป็นผู้ที่แปลข้อความเชื่อคาทอลิกเป็นภาษาเกาหลี เมื่อท่านเดินทางไปประเทศจีนก็ได้ขอร้องให้พระสังฆราชที่นั่นส่งพระสงฆ์ไปเกาหลี และได้เขียนจดหมายกราบทูลสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 16 ผ่านทางพระสังฆราช ให้ทรงจัดตั้งสังฆมณฑลในเกาหลี หลายปีต่อมา ความพยายามของ

ท่านก็เป็นผลเมื่อพระศาสนจักรได้ส่งพระสังฆ-
ราชอมิเบิร์ตและพระสงฆ์อีกสององค์ไปยังเกาหลี
ต่อมาท่านถูกจับกุม ผู้พิพากษาได้บอกกับท่านว่า
พระราชาทรงห้ามการเข้ารีต ท่านต้องละทิ้งความ
เชื่อซะ แต่ท่านตอบว่า “ข้าพเจ้าได้บอกท่านแล้วว่า
ข้าพเจ้าเป็นคริสตชนและจะยังคงเป็นจนถึงแม้
ข้าพเจ้าจะต้องตาย” ท่านถูกตัดสินประหารชีวิต
เมื่ออายุได้ 45 ปี

นักบุญปีเตอร์ ยู แท ซอล ท่านเป็นลูกของ
ล่ามหลวงในราชสำนัก บิดาของท่านเป็นมรณสักขี
มารดาและพี่สาวของท่านไม่เห็นด้วยกับการเป็น
คริสตชนจึงปฏิบัติต่อท่านอย่างเลวร้ายซึ่งทำให้
ท่านเสียใจมาก ท่านทราบดีว่าท่านไม่สามารถหนี
การจับกุมของทางการจึงไปมอบตัว ท่านถูก
ทรมานอย่างหนักแต่ยังสงบและมั่นคงอย่าง
น่าอัศจรรย์ ขณะที่อยู่ในคุกท่านได้ให้กำลังใจผู้ที่
ท้อแท้ และกระตุ้นผู้ที่ละทิ้งความเชื่อ ท่านเป็น

มรณสักขีโดยการถูกบีบบคองจนเสียชีวิตเมื่อมีอายุเพียง 13 ปี

นักบุญอันนา พัก อา ก็ ท่านแต่งงานกับคริสตชนด้วยกัน เลี้ยงดูบุตรที่มีด้วยความศรัทธา ต่อมาครอบครัวของท่านถูกจับในข้อหาเป็นคริสตชน เจ้าหน้าที่พยายามทุกทางที่จะให้ท่านละทิ้งความเชื่อใช้ทั้งไม้้ออนและไม้แข็งแต่ท่านปฏิเสธ ท่านจึงถูกทรมานโดยการเ็นเนื้อออกที่ละชิ้นๆ จนเสียชีวิตเมื่ออายุ 57 ปี เนื่องจากท่านเป็นคนหัวข้ำ เมื่อครั้งที่ท่านเรียนคำสอนจึงต้องใช้ความพยายามอย่างหนัก ท่านจึงพยายามปลอบใจตนเองว่า “เพราะว่าฉันไม่สามารถเข้าใจพระองค์ได้อย่างที่ควรจะเป็น แต่ฉันจะพยายามรักพระองค์ด้วยความรักทั้งหมดของฉัน”

Yanghwajin Foreign Missionary Cemetery เป็นสุสานของมิสชันนารีโปรเตสแตนต์ ซึ่งส่วนมากจะเป็นเมโธดิสต์ และเพรสไบทีเรียน ที่เดินทางมาเผยแผ่ศาสนาในประเทศเกาหลี โดยศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์เริ่มเข้ามาในประเทศเกาหลีในช่วงปี 1880 ซึ่งต่อมาเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านการแพทย์และการศึกษาเป็นอย่างมาก ภายในประกอบไปด้วยตัวสุสาน และโบสถ์ ด้านข้างเป็นสวนขนาดเล็กที่ใช้พื้นที่ติดกันกับศาสนสถานของคาทอลิก คือ Jeoldusan Martyrs' Shire (จอลดูซานซุนคโยซองจี) สร้างขึ้นในปี 1966 เป็นอนุสรณ์สถานที่รำลึกถึงการเบียดเบียนศาสนาครั้งใหญ่ในประเทศเกาหลี เมื่อปี 1866 มีผู้พลีชีวิตเป็นมรณสักขีถึงแปดพันกว่าท่าน (แต่ภักษารักษ์บอกเราว่ามีถึงหมื่นกว่าท่าน) รวมถึงมิสชันนารีชาวฝรั่งเศสอีก 9 ท่าน ในการเบียดเบียนครั้งนั้น จอลดูซานในภาษาเกาหลีหมายถึงเนินตัดหัวหรือบ้นหัว ภายในมี

โบสถ์ พิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับการ
เบียดเบียนศาสนาครั้งสำคัญ
ในประเทศเกาหลีเมื่อปี 1866
และอนุสาวรีย์นักบุญคิม
แท กอนซึ่งถือเป็นนักบุญ
องค์สำคัญที่ชาวเกาหลีเคารพ
รักมาก ☺

คุณยายมารีอา รัศมี ธาราฉัตร “ไปวัด ต้องแต่งตัวให้สวย” ลูกสาวกำนันตัวจริง!

สำหรับคนไทยเราเคยได้ยินว่า **อยุธยาไม่สิ้นคนดี** แต่สำหรับคริสตังเรา **อยุธยาไม่สิ้นศรัทธา** เพราะจังหวัดอยุธยา มีวัดคาทอลิกหลายแห่ง ตั้งแต่วัดนักบุญยอแซฟ อยุธยา อายุเกือบ 350 ปี วัดมารีย์สมภพ บ้านแพน อดีตวัดบ้านปลายนา วัดนักบุญยวงบัพติस्ता เจ้าเจ็ด และวัดพระคริสตประจักษ์ เกาะใหญ่

วันนี้ ผมขอพาผู้อ่าน ไปวัดเจ้าเจ็ดครับ!

สัตบุรุษหลายวัดในอยุธยาเชื้อสายญวน ย้ายไปจากวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน มีอาชีพทำนา เลี้ยงหมู และจับปลา ซึ่งสมัยก่อนในแม่น้ำลำคลองอุดมสมบูรณ์ด้วยปลา มากมาย จนมีชื่อเสียงเรื่องทำปลาต้ม ปลาหม่า น้ำปลา ฯลฯ

คุณพ่ออนอมศักดิ์ เลื่อนประไพ เจ้าอาวาส มีโรงเรียนเซนต์จอห์น บัพติสต์ เดิม ชื่อโรงเรียนประสาทศิลป์ และแรกเริ่มชื่อ โรงเรียนสิทธิวิทยาสถาน ทั้งสามชื่อ คือ โรงเรียนเดียวกัน

ขอพาท่านไปเยี่ยมบ้านคุณยายท่านหนึ่งที่วัดเจ้าเจ็ด บ้านอยู่ริมคลอง แต่ทุกวันนี้ ต้องกลับหลังหันใช้ถนนเป็นหลัก บริเวณบ้านมีต้นไม้ใหญ่เล็กกร่มรื่น และที่สำคัญ มีต้น “ชวนชม” ตั้งเรียงไว้หน้าบ้าน เชิญชวนให้ไปแวะมาชื่นชมด้วย

เมื่อถึงวันเวลานัดหมาย ผมได้พบกับลูกๆ อยู่กันพร้อมหน้า ประคองคุณแม่เดิน มานั่ง “เก้าอี้ตัวโปรด” เป็นเก้าอี้หวายมีเท้าแขน นั่งสบาย

“สวัสดิ์ครับ...คุณยาย”

เสียงทักทายสดใสและอบอุ่น เป็นกันเอง ทั้งที่เป็นครั้งแรกที่ผมได้มาเยี่ยมบ้าน หลังนี้ ผมกวาดสายตาไปที่สะดุดตาที่ภาพข้างฝา นอกจากรูปพระแล้ว ก็มีรูปถ่ายของ **พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** กับครอบครัว และรูป**คุณพ่อบุญเลิศ ธาราฉัตร** ขนาดใหญ่แขวนติดอยู่ข้างฝา

หลังจากดื่ม น้ำ สดชื่นทั้งกายและใจ ผมก็ชวนคุณยายคุย พร้อมทั้งลูกๆ มาช่วย เป็นกำลังใจและช่วยเสริมให้บรรยากาศอบอุ่น สนุก ทั้งรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ

คุณยายมารีอา รัศมี ธาราฉัตร เดิมนามสกุล **สังขรัตน์** เกิดวันที่ 20 ตุลาคม ค.ศ. 1918 / พ.ศ. 2461 เป็นคนวัดแม่พระประจักษ์แห่งภูเขาจารย์แมล สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

บิดาชื่อ **อันตน กรุง** มารดาชื่อ **มารีอา ย่าง สังขรัตน์** มีพี่น้องทั้งหมด 10 คน เวลานี้มีชีวิตอยู่เพียง 2 คน น้องสาว ชื่อ**คุณยายเสนาอ พูลสวัสดิ์** อยู่วัดสองพี่น้อง

เรียกว่า สองพี่น้องจริงๆ!

บิดาคุณยาย เป็นกำนันที่อำเภอสองพี่น้อง สุพรรณบุรี

เมื่อเป็นเด็กได้เรียนที่โรงเรียนวัด ก็พอรู้หนังสือ อ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณเลขได้ ทำหน้าที่เป็นทั้งเลขานุการ และคิดบัญชีให้กำนันด้วย

มิใช่เพียงแค่เป็นลูกสาว
เท่านั้น แต่ยังเป็นลูกสาวคน
สวยด้วย แม้กระทั่งวัยขึ้น
เลขเก้าวันนี้ คุณยายคุณหน้าตา
ผิวพรรณยังเห็นร่องรอยสมัย
เป็นสาวที่สวยงาม และ
ลูกสาวกำนันคนนี้ เคยคว้า
นางงามจังหวัดสุพรรณบุรี
มาแล้ว

ย้อนหลังขึ้นไป คุณ
ยายเล่าว่า “คุณปู่ของแม่ มาจากเวียดนาม ได้ทำงานอย่างซื่อสัตย์ ได้รับนามสกุล
พระราชทาน “สังขรัตน์” และเป็น “ขุนวิเศษกำนัน”

เป็นต้นกำเนิดและที่มาของนามสกุล “สังขรัตน์”

แต่งงานกับนายเปโตร ประไพ ชาราฉัตร หนุ่มจากวัดเจ้าเจ็ด วันที่ 28 ตุลาคม
ค.ศ. 1941 ณ วัดแม่พระประจักษ์แห่งภูเขาคาร์แมล สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

เปโตร ประไพ เป็นพี่ชายคนโตสุดในครอบครัว และคุณพ่อบุญเลิศ ชาราฉัตร เป็น
น้องชายคนที่ 7 อยู่วัดนักบุญยวงบัปติस्ता เจ้าเจ็ด อยุธยา เมื่อแต่งงานแล้วก็ย้ายมาอยู่
เจ้าเจ็ด

คุณพ่อบุญเลิศ เรียกยายรัศมี ซึ่งเป็นพี่สะใภ้ว่า “จีฮาย” เป็นภาษาญวน

ครอบครัวคุณประไพ ชาราฉัตร คุณปู่มีโรงสีอยู่ 2 โรง ที่เจ้าเจ็ดและบางซ้าย
ห่างออกไปสักครึ่งชั่วโมง คุณปู่จึงให้ลูกชายคนโต ไปทำโรงสีที่บางซ้าย ส่วนคุณยายก็
ทำงานเป็นแม่บ้านธรรมดา คอยดูแลลูกๆ ส่วนที่บ้านก็เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ไปด้วย

คุณยายได้พุดถึงชีวิตครอบครัวด้วยความรู้สึกภูมิใจ “สามีเป็นคนดีมาก ไม่เคย
ทำให้เสียใจ เขาตั้งใจทำมาหากินเพื่อครอบครัวและลูกๆ พี่ๆ น้องๆ และลูกๆ ก็ไม่เคย
มีใครทำให้หนักใจ”

ในครอบครัวคุณตาประไพ และคุณยายรัศมี ชาราฉัตรมีลูกๆ ทั้งหมดมี 9 คน
ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 6 คน คุณยายมีหลานเพียง 6 คน

1. นายวันชัย ชาราฉัตร มีบุตร 1 คน
2. ชิสเตอร์วรรณิ์ ชาราฉัตร คณะพระหฤทัยฯ กรุงเทพฯ
3. คุณวรรณมา ชาราฉัตร
4. คุณวันเพ็ญ ชาราฉัตร
5. คุณมยุรี ชาราฉัตร

6. คุณยุพดี ธาราฉัตร (ยูทธนาระวีศักดิ์) มีบุตร 1 คน

7. นายปรีชา ธาราฉัตร

8. ครูวนิดา ธาราฉัตร (ธาราศิลป์) มีบุตร 2 คน

9. นายวิทยา ธาราฉัตร มีบุตร 2 คน

ที่บ้านเวลานี้ ก็มีลูกสาว คุณมยุรี และคุณปรีชา อยู่บ้านกับคุณแม่ และครูวนิดา ซึ่งแต่งงานแล้วสร้างบ้านอยู่ติดๆ กัน ก็มาคอยดูแลแม่ได้เสมอ

คุณตาประไพ ธาราฉัตร ได้สิ้นใจเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 1988 อายุเพียง 69 ปี ด้วยโรคหัวใจล้มเหลว สมัยคุณพ่อกิตติศักดิ์ กาญจนธานินทร์ เป็นเจ้าอาวาสที่วัดเจ้าเจ็ดแห่งนี้

เมื่อถามว่า มีญาติที่เป็นพระสงฆ์ นักบวชบ้างไหม? ทั้งคุณยาย และลูกๆ ก็ช่วยกันนับนิ้วมือจนสิ้น

ญาติๆ นามสกุลสังขรัตน์ที่เป็นพระสงฆ์ เช่น คุณพ่อสง่า สังขรัตน์ คุณพ่อลอสองสังขรัตน์ คุณพ่อประยุทธ ขลหาญ คุณพ่อฉลองรัฐ สังขรัตน์ คุณพ่อกิตติศักดิ์ กาญจนธานินทร์ คุณพ่อประยุทธ ศรีเจริญ คุณพ่อชัชวาล สุภลักษณ์ คุณพ่อเทพรัตน์ ปิติสันต์ ส่วนญาติทางบิดา ประไพ ธาราฉัตร ก็มี คุณพ่อบุญเลิศ ธาราฉัตร คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร ฯลฯ ลูกสาวแม่ ชิสเตอร์วรรณิ ธาราฉัตร และชิสเตอร์อีกหลายคน รวมทั้งฝ่ายแม่และพ่อสืบทอดคุณ

วันที่ผมไปเยี่ยมคุณยายนั้น เป็นวันเสาร์เป็นวันที่ลูกๆ หลานๆ จะนัดกันไปเยี่ยมคุณแม่ปกติอยู่แล้ว ไปทำอาหารกินกัน พูดคุยกันกับคุณแม่ และพี่ๆ น้องๆ ได้เห็นแล้วรู้สึกอบอุ่น และพี่น้องเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันดีมาก

“พอถึงวันเสาร์ คุณแม่หลังจากเสร็จธุระแล้ว ก็จะมานั่งบนเก้าอี้หวายตัวโปรด บริเวณห้องโถงหน้าบ้าน คอยรอลูกกลับบ้าน และเมื่อถึงเวลาที่ลูกๆ จะแยกย้ายกันกลับบ้านของคุณแม่ ก็จะนั่งเก้าอี้ใบที่มีของส่งลาจนลับตา”

ตลอดเวลาที่ผมพูดคุยกับคุณยาย ลูกๆ ก็มานั่งเชียร์ ร่วมวงสนทนาด้วย และกระเช้าเข้าหา

ให้คุณแม่หัวเราะ และยิ้ม แต่ละคำตอบยังชัดเจน และเมื่อขอให้ร้องเพลงวัด ซึ่งเป็นเพลงโปรด และคำประพันธ์ที่เกี่ยวกับมิตชังนารีที่เดินทางมาด้วยความยากลำบาก คุณยายจะออกเสียงร้องเป็นทำนองและหลับตา เพื่อให้เกิดสมาธิ และมีลูกสาวเป็น “ลูกคู่” คอยต่อไม่ให้สะดุด

คุณยายเป็นคนชอบจดจำคำกลอน และชอบท่องให้ลูกหลานฟังอยู่บ่อยๆ แม้จะค่อนข้างยาวและยาก แต่ก็ยังจดจำได้ไม่ลืม จะมีบางช่วงที่อาจจะหยุดคิดบ้าง แต่ก็ท่องได้หมด

ผมตื่นตื่นเดินทางมาครั้งนี้ ก็อยากจะมาขอให้คุณยาย ท่องบทประพันธ์ ซึ่งคุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร ได้แนะนำและพูดให้ฟัง จึงต้องรีบหน้าตั้งมาวันนี้ ซึ่งคุณยายชอบและท่องบ่อยเป็นพิเศษ พอได้โอกาสจึงขอให้คุณยายท่องให้ฟัง

คุณยายเริ่มขยับตัว หลับตา เปิดปากเป็นทำนองไพเราะและค่อยๆ ท่องไปเรื่อยๆ มีลูกนั่งล้อมช่วยลุ้น และเป็น “ลูกคู่” และตัวช่วยบ้าง เป็นบางตอน

“จะกล่าวถึงมิตชังสงฆ์	พ่อหลายองค์เข้ามาเมืองไทย
คุณพ่อ ฉันขอไหว้	คุณอันใหญ่ ไหว้เหนือเศ
พ่อมา ต่างประเทศ	พ่อฝรั่งเศส ชาวยุโรป
เป็นหลัก พระศาสนา	ให้รู้ว่า ผิดและชอบ
คุณพ่อไม่ เห็นแก่อุป	เอาความชอบ เป็นบรรทัด

ถือตาม พระบัญญัติ	พระเจ้าตรีศ ใช้ให้มา
บอกสอนศาสนา	แก่บรรดา อยู่ทั่วโลก
คุณพ่อ ไม่เศร้าโศก	ไม่กลัวโรค ภัยนานา
ไม่คิด แก่ชิวา	จะมรณา ในนที
ลงสำเนา จากบุรี	ใจยินดี เป็นที่สุด
ครั้นถึง กลางสมุทร	เห็นปลาผุด ชวนกันดู
ปลาวาย เป็นหมวดหมู่	คุณพ่อดู สำราญใจ
โลมา คำผุดว้าย	ฉลามใหญ่ ว้ายเคียงแถม
ตาพรุณ ลอยเป็นแพ	ทั้งตัวแท่ และสาหร่าย
เขี้ยวเหลือง เรื่องเป็นสาย	จุดลายๆ เป็นหลายพันธุ์
อินทรีและนวลจันทร์	กุเลนนันตามกันมา
ชมฝูงหม่อมัจฉา	เห็นนานาปลาหลายอย่าง
ยามเย็นลงแล้วไซริ้	คุณพ่อให้ใจอ่อนท้อ
คิดถึงท่านพ่อแม่	ร้องไห้หากก็ไม่เห็น
จะเป็นหรือจะตาย	ก็ไม่เห็นกันแล้วนา
ยอกรเหนือเกศา	อัญชูลิไหววันทา
เทวาเอ็นดู ด้วย	ซุชักช่วยดั่งใจหวัง”

คุณยายเล่าว่าจำมาจากหนังสือ “อุโฆษสมัย” ทำให้ผมต้องกลับมาทำการบ้านต่อ ได้ติดต่อบรรณารักษ์ โรงเรียนอัสสัมชัญ ยังค้นไม่พบ อาจจะต้องใช้เวลา และบางข้อความ อาจจะถูกคลาดเคลื่อนบ้าง แต่อย่างน้อยได้เห็นอะไรๆ บ้างนะครับ

คุณยุพดี ลูกสาวคนที่ 6 เล่าว่า “คุณแม่จะมีความเชื่อศรัทธาต่อพระเป็นเจ้า ต่อแม่พระอย่างมาก จะไปวัดทุกอาทิตย์ จะสวดทุกคืน สอนให้ลูกสวด และให้ไปวัดทุกอาทิตย์”

“ลูกๆ อยู่กับคุณแม่แล้วมีความสุข ลูกๆ อยากจะอยู่กับแม่ พุดคุยเล่นกับแม่ แม่ ท่านจะอายุ 93 ปีแล้ว แม่จะอารมณ์ดี มีมุทลลก บางทีลูกๆ รับประทาน และน้องชาย คนสุดท้อง เป็นสจ๊วตอยู่การบินไทย เป็นคนชอบอ้อน บางครั้งก็ชอบมากอด มาหอมแม่ ชอบถามคุณแม่อยู่เรื่อยๆ “แม่รักหนูรีป่าว?”

คุณแม่ก็จะพูดให้ฟัง “ไม่รักลูก แล้วจะรักหมาที่ไหนล่ะ?”

น้ำเสียง ไบหน้า รอยยิ้มทำให้ลูกๆ รู้ว่า “คำหยอกล้อ” ของแม่ทำให้รู้สึกดี และยิ่ง ชอบตั้งคำถามให้แม่พูดคำนี้บ่อยๆ จนผมเองก็ชักมีน “ใครลูก ใครหมา กัน!”

พวกเราก็จะแก้งถามว่า “คุณแม่รักใครมากกว่ากัน?”

“รักเท่ากันทุกคน!”

คำตอบจะเหมือนกันทุกคำ ทุกครั้ง ไม่ว่าใครจะแห่ จะอ้าง หยอกล้ออย่างไรก็ตาม ไม่เคยมีผลต่อความรักคนนั้นคนนี่มากกว่ากัน

“อีกสิ่งหนึ่งที่แม่สอนตั้งแต่เรายังเล็กๆ และแม่ก็ทำเป็นตัวอย่าง ‘เวลาไปวัด ต้องแต่งตัวให้เรียบร้อย ให้ความเคารพต่อพระ ต้องแต่งตัวให้สวยที่สุด เพราะเราไปหาพระ เวลาเราไปงานฉลองอื่นๆ เรายังแต่งตัวสวยๆ กัน’ สำหรับพระ เราก็ต้องทำให้ดีกว่าอีก”

คุณยายจะไปวัดทุกวันอาทิตย์ มีลูกๆ พาไป แม้จะสำหรับคนหนุ่มสาวจะไม่ไกล แต่สำหรับคุณยายลูกๆ ต้องให้นั่งรถไป และจะไปด้วยกันทุกวันอาทิตย์

คุณยายได้เล่าให้ลูกๆ ฟังว่า “ครั้งหนึ่ง กลับจากวัด ขณะอยู่ที่บ้านเฉลิมกลับไป แม่ได้เห็นแม่พระมาหา และพูดกับแม่อย่างชัดเจนว่า ‘ท่านก็แก่มากแล้ว อุดสำหรับมาวัด ทุกอาทิตย์ เราจะอวยพรท่าน ให้ท่านตายในศีลในพรของเรา’ ลูกๆ ก็รู้สึกตื่นเต้น และดีใจ ด้วย เพราะทำให้คุณแม่มีความสุข แต่ใจหนึ่งก็รักและเป็นห่วง คิดถึงถ้าวันหนึ่ง แม่ต้องจากไป

“ได้เห็นแม่พระแล้ว แม่รู้สึกอย่างไร?”

“รู้สึกดีใจซี จะได้ไปสวรรค์”

ลูกสาวก็ถามแม่ว่า “แล้วแม่ไม่คิดถึง ห่วง ลูกๆ ของแม่หรือ?”

“โตะๆ กันแล้ว อยู่กันเองได้แล้ว”

“พวกลูก ก็อยากให้แม่อยู่กับลูกอีกสัก 10 - 20 ปี อยู่นานๆ”

“ก็แล้วแต่พระ...คนเราไม่ไปสวรรค์ แล้วจะไปไหน?”

“???”

คุณวันชัย ธาราฉัตร ลูกชายคนโต มีลูกชาย 1 คน อายุ 30 ปี กำลังเรียนปริญญาเอก “คุณแม่สอนตั้งแต่เป็นเด็กว่า ให้เป็นเด็กดี ขยันเรียน ขยันทำมาหากิน เข้มแข็ง แม่ไม่เคยทำให้ลูกๆ เดือดร้อน แม้เวลาแม่เจ็บป่วย ก็ไม่เคยเรียกร้องอะไร คุณแม่ย้ำขอให้ลูกเป็นคนดี ขยันทำมาหากิน ตั้งใจทำงานเพื่อความก้าวหน้าของชีวิต”

คุณวันเพ็ญ ธาราฉัตร ลูกคนที่ 4 “คุณแม่เป็นคนซื่อตรงต่อพระมาก ที่โดดเด่นมากตั้งแต่เล็ก จนถึงปัจจุบันนี้ เรื่องสวดภาวนา เรื่องไปวัด และ

แม่จะร้องเพลงวัดได้หลายเพลง และสอนว่าอย่าเป็นห่วงเรื่องอาชีพการนำมาหากิน ให้เรารัก
พระและรักกันให้มากๆ”

“เรื่องสุขภาพของแม่ จะกินปลาเป็นหลัก เพราะอยู่กับคลองกับน้ำ และผัก ส่วน
ออกกำลังกายก็แกว่งแขน แรกๆ ก็ไม่เท่าไร แต่เคยสูงสุดประมาณ 200 ครั้ง”

“เราจะพาคุณแม่ไปหาหมอเป็นระยะ ตั้งแต่อายุ 60 ปี และก็ทำมาเสมอ คุณแม่เป็น
คนอารมณ์ดี ชอบคุยตลก บางครั้งเรา
คาดไม่ถึง สมัยที่คุณพ่อบุญเลิศมีชีวิตอยู่
บางครั้งจะแวงมาทานข้าวด้วย คุณแม่ก็จะ
พูดคุยตลกจนคุณพ่อเองนึกไม่ถึง”

ลูกๆ แห่คำถามให้แม่ “คุณแม่...
กินน้อย... แล้วยังไงนะ”

คุณยายก็ต่อ “กินน้อย ตายยาก
กินมาก ตายง่าย...!”

คุณปรีชา ธาราจักร คนที่ 7 เป็น
ลูกชายที่อยู่บ้านกับคุณแม่ตลอดมา “คุณแม่
เป็นคนน่ารักมาก ไม่เคยบ่น ไม่จู้จี้ จะบอกกับลูกบ่อยๆ ว่า ไม่อยากเห็นลูกร่ำรวยมาก แม่
มีเงินเป็นร้อยล้าน ก็ไม่สู้เป็นพระสงฆ์ นักบวช”

“ถ้าวันไหน เลยเวลาสามทุ่มแล้ว ผมยังไม่กลับมาบ้าน แม่ก็จะโทรศัพท์ไปถาม เป็นยังไงบ้าง? แม่จะเป็นห่วง คอยเอาใจใส่ตลอดเวลา ตอนนี้ผมสร้างบ้านใหม่ แม่ก็จะถาม ‘จะทิ้งแม่ไปแล้วหรือ?’

สำหรับผู้สูงอายุขนาดนี้ เรื่องการดูแลสุขภาพเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งนักแต่คุณยายยังเดินได้ ไม่ต้องใช้ไม้เท้า สายตาและการได้ยินยังปกติ ต้องถือว่าเป็นเรื่องไม่ปกติสำหรับคนอายุขนาดนี้!

ลูกๆ ชื่อ “ไอแพ็ค” มาให้แม่ไว้ดู เป็นรูปถ่ายของครอบครัวและมีภาพ เรื่องอื่นๆ คุณยายหยิบขึ้นมาอย่างคุ้นเคย และดูภาพของลูกๆ หลานๆ ด้วยสีหน้าและรอยยิ้มอย่างมีความสุข แม้บางครั้งอาจจะไม่ได้มาบ่อย แต่ก็ได้เห็นภาพ

ลูกๆ ได้หยิบหนังสือ “อุดมสาร” มาให้ คุณยายก็หยิบมาพลิกอ่านเหมือนคนสายตาปกติ แม้ตัวอักษรจะค่อนข้างเล็ก แต่ก็ยังอ่านได้

หลังจากพูดคุยแล้ว ลูกๆ ได้พาเดินดูบริเวณบ้าน เป็นพื้นที่ไม้เป็นมันสะอาดควาววับ ทุกอย่างจัดไว้อย่างลงตัว และดูเลอย่างดี มีรูปพระบริเวณพระแท่น รูปสมาธิในครอบครัว ด้านริมคลอง ซึ่งเคยเป็นด้านหน้าบ้านและต้อนรับแขก ติดกับคลองเจ้าเจ็ด กลายเป็นมุมสงบเงียบ เมื่อถนนเข้าหมู่บ้าน และเข้าถึงบ้านแต่ละหลัง ซึ่งสร้างยกพื้นสูงประมาณ เกือบ 2.50-3 เมตร ที่บ้านคุณยายมีเรือจอดอยู่ใต้ถุนบ้านไม่ใช้งานแล้ว

บทเพลงอีกบทหนึ่งที่คุณยายชอบและร้องขึ้นใจ

“โอ้พระมารดากรุณาวิงวอน   ให้ลูกหมั่นจรดู่สวรรค์
เรือลูกเผชิญพายุหน้าหวาดหวั่น   โปรดช่วยป้องกันทุกวันเทอญ
ลูกนำเวทนาฝ่าดงพงไพร   มีภัยรอบกายไม่ห่างเหิน
โปรดช่วยอำนวยพรให้ลูกเจริญ   เพลิดเพลินแทบพระบาทา”/*

นอกจากนี้ ยังมีเพลงโปรดอีกเพลงหนึ่ง ที่คุณยายร้องขึ้นใจให้ฟัง

“หากอ้างอิง สิ่งใดในโลกนี้...”

แบบอย่างจากแม่ คือความเชื่อศรัทธา ที่เป็นชีวิตทั้งชีวิตของท่าน ที่ได้หล่อหลอมตัวคุณยาย และลูกหลาน ทำให้ชีวิตมีความสุข ไม่ต้องกังวล ทุกสิ่งแล้วแต่พระทรงจัด สิ่งที่คุณยายสวดอยู่เสมอคือ “ขอแม่พระช่วยให้ตายในศีลในพรของพระเจ้า”

แต่สำหรับลูกๆ หลานๆ “สวดขอให้ลูกๆ ได้ไปสวรรค์ เป็นคนดี ทั้งลูกและหลาน” สวดเหมือนกันหมด

หลังจากกลับบ้านมาแล้ว ผมยังคิดถึงคำพูดของคุณยายอยู่สองสามคำ

“ถ้าไม่ไปสวรรค์ แล้วจะไปไหนเล่า!”

“ถ้าไม่รักลูก แล้วจะรักหมาที่ไหน?”

แต่วันนี้ บางคนรักหมา เหมือนลูก นะยาย!! ☺

ad ฟรีซิสชั้น 1

ad พีริชิตชั้น 2

นักบุญโรมูอัลโด St. Romualdo ฉลองวันที่ 19 มิถุนายน

นักบุญโรมูอัลโด สืบเชื้อสายมาจากท่านคยุ๊กแห่งเมืองราเวนนา ท่านได้ดัดแปลงวินัยของคณะเบเนดิกตินให้เข้ากับชีวิตฤาษีที่สันโดษ และได้ตั้งคณะกามัลโดเลซี (CAMALDOLESE) ในป่าของหุบเขาลีกแห่งแม่น้ำอาร์โน ที่เมืองกามัลโดลี ในประเทศอิตาลี

แม้ว่าการทำงานจะให้ประโยชน์มากก็ตาม แต่นักบุญโรมูอัลโด ก็ไม่เคยละทิ้งการสวดทำวัตร นอกนั้นท่านยังได้ผนวกเอาประสบการณ์ของการอยู่แบบสันโดษกับพระเจ้าของตัวท่านเองไปแบ่งปันให้กับเพื่อนพี่น้องนักบวชด้วยกัน อันเป็นการช่วยพยุงพวกเขาในชีวิตนักบวชตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้าอีกด้วย ท่านได้สนใจกับปัญหาทุกเรื่องของพระศาสนจักรในสมัยของท่าน เช่น การแพร่ธรรมในแคว้นโบฮีเมีย และประเทศโปแลนด์ การจาริกแสวงบุญไปแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ การปฏิรูปชีวิตนักบวชและชีวิตฤาษี

ในทุกวันนี้ พวกฤาษี “กามัลโดเลซี” ยังเป็นศูนย์กลางที่มีชีวิตชีวาในการเจริญชีวิตเป็นพยานยืนยันต่อต้านความเสื่อมโทรมที่ถูกคามชีวิตฤาษี และชีวิตนักบวชที่มีอยู่เสมอในทุกยุคสมัย และนี่แหละที่เป็นความประสงค์อันแรงกล้าของผู้ก่อตั้งคณะ

ในบรรดานักบุญ “เป็นพระเจ้าเองที่ได้ตรัสกับเรา ทรงชี้แจงให้เราได้เห็นและทราบถึงหมายสำคัญแห่งอาณาจักรของพระองค์ซึ่งก็ได้มีกองทัพของบรรดาผู้ที่เป็นพยานยืนยัน ได้มุ่งหน้าไปสู่อาณาจักรนี้ ท่านเหล่านี้กำลังนำหน้าเราอยู่” (เทียบ ฮบ 12:1)

นักบุญโรมูอัลโด ไม่ยอมรับเกียรติยศจากผู้ใหญ่ของอารามฤาษีซาน อาปอลลิโนเร อินคลาสเซ แห่งเมืองราเวนนา เพราะท่านได้ไปทราบว่ตำแหน่งเกียรติยศที่พวกเขาจะมอบให้ท่านนั้น เพื่อว่าพวกเขาจะใช้ท่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาอำนาจของตนเองมากกว่าจะเป็นสัญลักษณ์ของการให้บริการ ท่านได้กล่าวเข้าไปขำมาบ่อยๆ ถึงคำสั่งสอนของพระเยซูคริสตเจ้าที่ว่า “ใครที่ไม่เสียสละตนเอง คนนั้นก็ไม่สามารถเป็นศิษย์ของเราได้”

การมาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณของเราทุกครั้ง เป็นการเชื่อเชิญของพระเยซูคริสตเจ้าให้เรายกกางเขนของพระองค์ขึ้นใส่บาแนก และติดตามพระองค์ไป

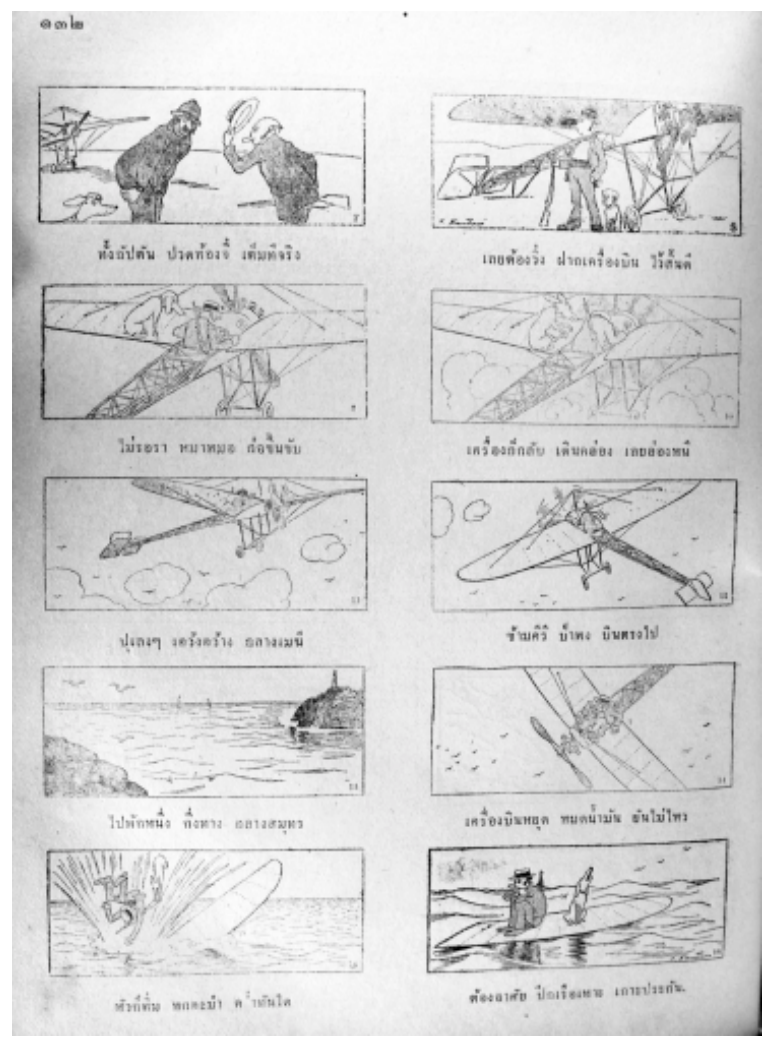
ข้าแต่พระเจ้า ...แต่ผู้ติดตาม “ถ้าผู้ใดอยากตามเรา ก็จงเลิกคิดถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา ผู้ใดใคร่รักษาชีวิตของตนให้รอดพ้นก็จะสูญเสียชีวิตนิรันดร แต่ถ้าผู้ใดเสียชีวิตของตนเพราะเรา ก็จะพบชีวิตนิรันดร” (มธ 16:24-25) ✠

จาก **สารสาสน์ คฤศตัง**
เป็น **จุดมตาบต**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี บูมกรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

ครั้งนี้มาพบกันในรูปแบบของการ์ตูนประกอบคำประพันธ์ น่าอ่าน ให้ความรู้ให้ข้คิด แถมเพิ่มอารมณ์ขันอีกต่างหาก การ์ตูนเป็นเรื่องราวที่ดูจกใจคนทุกวัย แม้จะอ่านหนังสือไม่ได้ หรือยังไม่ได้เรียนหนังสือก็สามารถดูรูปได้ว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร

หน่อเตนตาย

จะกล่าวถึง หมอจำ รักษาโรค
 แกล่เอ็งซื่อ ลือชา คิวชาคอง
 ชนานเคี้ยว ไร่ไร่ หายตลอด
 สามารดแก้ อาษา เป็นพาสี
 แกล่กระบือ มากมาย เป็นควาหมก
 แกล่ทารก เป็นเด็ก ะจิกเป็นจีน
 แกล่ตำหมอ มัจฉิต หงคหวัดเรือย
 ซอบชิงนก อิงหนู อยู่ตามนา
 แกล่มหมา คิวใหญ่ ซืออาชชาว
 แกล่จงบั้น เคนตรง เข้าพงพี

สบใจถก รวยทรัพย์ นับกระป๋อง
 ผู้ใดลอง สักอึก รุ้สึกดี
 คนไม่รอด แก้วตาช กล้วยเป็นมี
 แกล่กัก เป็นอับกั วัชจ้างกิน
 แกล่ขปัด เป็นเต็ง เสือเสริงสัน
 เจ้าแผ่นดิน แก่เป็น พระราชา
 ขอบแก้มือช เท่ชวไป ที่ในบ้า
 การรักษา โรคภัย ไม่ไอดี
 ปากมันฮาว หางค้วน ไล่ล่วนดี
 อันเป็นที่ อิงเนื้อ ไม่เชื่อเลย.

นำอาชชาว ก้าวหน้า ไปล่าเนื้อ

ไม่พบเนื้อ แกล่ราคาช อันหนังสือ

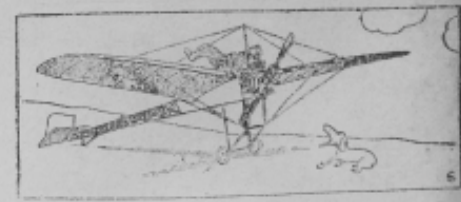
ได้อินเสียง ช้างหลัง คังฮือฮือ

ชับมือ ชกป็น ชินจะชิง

เป็นเครื่องบิน ร้อนถลา ลงมาเตช

เครื่องมันเสช ไปไม่รอด ต้องขอคั้ง

30 ก้าวบนทางแห่งแสงสว่างพร้อมกับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2
(Walking in the Light : 30 days with Pope John Paul II)

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

ก้าวที่ 7 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 :

ความรัก
Love
ความสามารถที่จะรัก อย่างที่พระเจ้ารักเรานั้น ได้ถูกมอบให้แก่คริสตชนทุกคน
เนื่องจากผลของพระธรรมล้ำลึกแห่งปีสก้า – การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ
ของพระคริสต์ แน่อนพระบิดาทรงรักเราเหมือนที่พระองค์รักพระคริสต์
พระบิดาเห็นภาพลักษณ์ของพระองค์เองในตัวเรา ภาพลักษณ์ (ของพระบิดา)
นี้ถูกวาดซ้ำแล้วซ้ำอีกในตัวเราโดยพระจิตเจ้า

- กรุงโรม ค.ศ. 1999

ข. บทพระวรสาร – ยอห์น 13:34 :

เราให้บทบัญญัติใหม่แก่ท่านทั้งหลาย ให้ท่านรักกัน เรารักท่านทั้งหลายอย่างไร
ท่านก็จงรักกันอย่างนั้นเถิด

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระเจ้าผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง ข้าพเจ้าขอเชิญพระจิตของพระองค์ ได้วาดภาพลักษณ์
ของพระบิดาในตัวข้าพเจ้าให้ชัดเจน เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ลืมว่าภาพลักษณ์นี้อยู่
ในตัวข้าพเจ้า โปรดช่วยให้ข้าพเจ้ารักผู้อื่น อย่างที่พระองค์ทรงรักข้าพเจ้า และ
ช่วยให้ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ของขวัญที่ยิ่งใหญ่นี้ ในทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพเจ้ากระทำ

- โปรดประทานพระพรแห่งความรักแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

ข้าพเจ้าจะหาโอกาสในวันนี้ที่จะแบ่งปันกับผู้อื่นว่า พระเจ้าทรงรัก และเฝ้ารักษา
ดูแลเขามากสักเพียงใด ข้าพเจ้าจะพยายามแสดงทัศนคติแห่งความรักในการ
กระทำของข้าพเจ้า

ก้าวที่ 8 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 :

ความ
อดทน
Patience
ท่านกำลังดำเนินชีวิตผ่านเวลาที่เต็มไปด้วยคำถามและความไม่แน่นอน แต่ถึง
กระนั้นก็ดี พระคริสต์กำลังเรียกท่านและกำลังปลุกท่านให้ตื่นด้วยความ
ปรารถนาที่จะทำให้ชีวิตของท่านสว่างงามและสวยงาม จงอุทิศตัวท่านแด่
พระคริสต์ ด้วยความอดทน ด้วยความมุนานะ

- ขณะเยือน Damascus ประเทศ Syria ค.ศ. 2001

ข. บทพระวรสาร – 1 โครินธ์ 13:4 :

ความรักย่อมอดทนมีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง ข้าพเจ้ามีทั้งคำถามและความไม่แน่นอนในชีวิตของข้าพเจ้าในขณะนี้ และข้าพเจ้าต้องการทั้งความอดทนและความมุนานะ เพื่อที่จะรื้อฟื้นการอุทิศตนแก่พระองค์ทุกวัน ข้าพเจ้าต้องการมีชีวิตในพระองค์ และต้องการแบ่งปันพระพรนี้แก่คนอื่นด้วย

- โปรดประทานพระพรแห่งความอดทนแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

ข้าพเจ้าจะใช้เวลานี้ที่จะคิดคำนึงถึงความอดทนนี้ว่ามันสำคัญมากขนาดไหน และมันสามารถช่วยข้าพเจ้าได้อย่างไร ที่จะให้ข้าพเจ้ารับตารางเวลาของพระเจ้า (มากกว่ารับตารางเวลาของข้าพเจ้าเอง) ในชีวิตข้าพเจ้า

กั้วที่ 9 :

ความเห็นใจ

คนอื่น

ความ

ร่วมทุกข์

กับคนอื่น

Compassion

ก. พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความห่วงใยในคนอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ เกิดขึ้นในจิตใจของเราเมื่อเราเกิดสนใจที่จะรักคนยากจนด้วยจิตสัมผัพิเศษ ..... นั่นคือ (เมื่อเรารักคนจน) เรากำลังเจริญรอยตามพระอาจารย์ของเรา ผู้ซึ่งขณะที่ดำเนินชีวิตบนโลกนี้ ได้อุทิศตนทั้งพระวรกายและจิตใจแก่ทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือทั้งฝ่ายชีวิตกายและชีวิตจิตใจ

- กรุงโรม ค.ศ. 1999

ข. บทพระวรสาร – โคลโลสี 3:12 :

ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่รักของพระองค์ จงเห็นอกเห็นใจกัน จงมีความใจดี ความถ่อมตน ความอ่อนโยน และความพากเพียร อดทนเป็นเสมือนเครื่องประดับตน

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง โปรดช่วยข้าพเจ้าให้เลียนแบบพระองค์ในความห่วงใยแก่ผู้อื่น โปรดให้ข้าพเจ้ารู้จักเอาใจเขามาใส่ใจตัวข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะรู้สึกสัมผัสความทุกข์ทรมานแห่งความยากจน ภัยสงคราม ความแห้งแล้ง ความหวาดในหัวใจข้าพเจ้า และเพื่อข้าพเจ้าจะได้ทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยเหลือเขา

- โปรดประทานพระพรแห่งความเห็นใจ

ความร่วมทุกข์กับคนอื่นให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะสวดส่องว่า คนจนต้องการอะไร และหาหนทางที่จะช่วยเหลือเขา

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ผมไม่โกงสาบานได้

ผมไม่โกง มีใครเชื่อไหม สาบานได้ ยิ่งไม่น่าเชื่อมากยิ่งขึ้นอีก คุณรู้ไหมสาบานคืออะไร สำคัญแค่ไหน คุณกำลังสาบานพล่อยๆ คุณกำลังสาบานเท็จ ยิ่งทำให้คนอื่นไม่ไว้วางใจคุณมากขึ้นอีกด้วยนะ

จะทำอย่างไรให้ใครๆ เชื่อผม ไว้วางใจผม ไปวัดทุกอาทิตย์ แก้วบาป รับศีลทุกอาทิตย์ สวดส่ายประคำวันละหลายสาย ไปร่วมฉลองวัดทุกแห่ง ทำบุญไว้เยอะ ฯลฯ เวลาไปยืมเงินใคร เขาก็ไม่ให้ผม น่าเจ็บใจไหมครับ จะไปต่อว่าเขาก็ไม่ได้ ผมจะอย่างไร?

นี่เป็นโรคภัยของสังคมทั่วไป และคิดว่ามันคงมีอยู่ต่อไปจนสิ้นโลกเลยแหละ แต่ว่ายังมีทางช่วยแก้ไข เยียวยาได้บ้างพอสมควร นั่นคือ วิธีการของเครดิตยูเนียน ซึ่งใช้ได้ผลทั่วโลกได้ในระดับหนึ่ง

ดูง่ายๆ เรื่องความซื่อสัตย์นี่ก็ได้ โดยเฉพาะเรื่องเงินเป็นต้นทีเดียว คุณมาเป็นสมาชิกเครดิตยูเนียน คุณต้องสัญญาจะฝากสะสมเงินในเครดิตยูเนียน เดือนละอย่างน้อย 10 บาท หรือมากกว่านั้นตามความสามารถ แล้วคุณทำตามสัญญานี้ได้โดยตลอด สม่ำเสมอเป็นเวลานานๆ คุณแสดงความซื่อสัตย์ให้คนอื่นเห็นเป็นรูปธรรมแล้ว ยิ่งกว่านั้นเมื่อกู้เงินไปแล้ว ก็ส่งคืนตามสัญญาได้อีกด้วยยังมีเครดิตมากขึ้นอีกต่างหาก

คุณจะทำตามสัญญานี้ได้สม่ำเสมอยาวนานๆ ๑ ๑ ตามสุภายัตติจิน “หนทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน” คุณต้องเป็นคนขยันทำมาหากินและเก็บ อดออม พากเพียรอดทน รู้จักรับผิดชอบ เลิกลดละอบายมุข ฯลฯ พยายามๆ ต้องเป็นคนดี ทีละเล็กละน้อยโดยไม่ลำบากด้วย ทุกคนทำได้ถ้าเขาอยากจะทำ

พ่อไปจัดตั้งเครดิตยูเนียนแห่งหนึ่ง มีชายคนหนึ่งบอกว่า ผมไม่มีรายได้อะไรเลย จะเอาเงินที่ไหนไปฝาก “เดือนละ 10 บาทก็ไม่ได้เลยหรือ - ก็ไม่มีรายได้เห็นชัดๆ อยู่” พ่อดีใจมากได้เห็นอัศจรรย์ก่อนตาย “อัศจรรย์อะไรพ่อ” คนไม่มีรายได้แต่มีรายจ่ายทุกวัน สมบัติเก่า คนให้ ยืม เล่นแชร์ ฯลฯ - พ่อหาว่าผมขโมยเขาหรือ ยิ่งอัศจรรย์อีกอย่างอ่านใจพ่อได้ด้วย ขโมยก็รวยได้ไง พ่อไม่กล้าพูด นี่เธอพูดเองนะ เป็นรายได้ที่ใช้ไม่ได้นะ

ถ้าใครเดือนละ 10 บาทรับผิดชอบไม่ได้ เขาจะไปรับผิดชอบอะไรได้ในชีวิต ในครอบครัว ในสังคม ใครละไว้วางใจเขา ไปยืมเงินใคร ใครเขาจะให้ยืมไหม อนาคตของเขาคครอบครัวของเขาจะเป็นอย่างไร เห็นกันจะๆ แจ่มๆ อย่างนี้แหละ

ผมไม่โกง เลิกพูด เลิกสาบานได้แล้ว มาช่วยกันสร้างความซื่อสัตย์ เป็นรูปธรรมให้ตัวเอง และให้กันและกันในวิธีการของเครดิตยูเนียนนี้ นะครับ ง่ายๆ ไม่ลำบาก ทุกคนทำได้ ได้ผลแน่นอนด้วย มีตัวอย่างให้เห็น เยอะเลยด้วย ☺

เส้นทางความทุกข์ที่เจอไว้ด้วยสุข...

ดอกไม้ที่ผลิบานทุกฤดู

...แดดหน้าแล้งร้อนระอุ แต่ที่บ้านชนบทแห่งนี้ ยังคงมีสายลมเย็นและเสียงนกร้อง ขณะที่ฉันนั่งอยู่ตรงโต๊ะไม้ ใต้ต้นไม้เรือนตัวเดิม เป็นโต๊ะไม้ที่พ่อทำไว้ครั้งยังมีชีวิตอยู่ และยังคงเป็นที่ที่เต็มไปด้วยความทรงจำ เมื่อได้อยู่บ้าน ปลูกผัก ปลูกต้นไม้ และฝึกเขียนหนังสือ ได้กวาดใบไม้ อ่านหนังสือ และสวดภาวนาอยู่เงียบๆ ที่ม้านั่งไม้ริมมะขาม

...คาเฟ่ในกาแฟยังคงทำงานอยู่เสมอ ทั้งกับงานประจำและเวลาที่อยากเขียน...

หลังจากที่ย้ายเข้าไปทำงานที่ตัวอำเภอ ซึ่งเป็นงานที่สามารถแบ่งเวลาส่วนตัวได้มากกว่างานที่ผ่านมา ซึ่งมักต้องพักอยู่กับนายจ้าง แต่นั่นเป็นกำไรชีวิตที่ได้เข้าไปพบเจอชีวิตด้านที่เป็นจริงในครอบครัวของคนหลากหลายชนชั้น

วันนี้เป็นวันอาทิตย์สุดท้ายของเดือน ฉันจึงจักรยานจากห้องพักกลับไปหาแม่ในวันหยุดแบบนี้ และวันอาทิตย์หน้า ฉันตั้งใจว่าจะไปวัดในตัวจังหวัด...

หน้าแล้งแบบนี้ และที่นี่ (เมืองพิมาย) หาดอกจานดูได้ไม่ยาก และสีส้มที่แปลกแยกเหมือนคนหลายคน คือแทนที่มันจะมีสีขาวอย่างดอกสะเดา หรือสีนุ้มนวลอย่างดอกเฟื่องฟ้า มันกลับมีสีที่เป็นสีแสดจืดจางกับสีเพลิงของดวงอาทิตย์ ยามเช้า และยามเย็น ที่ความร้อนระอุของแสงแดด หรือฝุ่นละอองไม่อาจบังสีแสดสดนั้นได้

...ฉันเริ่มต้นเขียนบทความกับกาแฟด้วยเล็กที่ใต้ต้นไม้ จากนั้นก็หิ้วถุงมะขามเทศที่มีปลาทอดอยู่ด้วยเป็นของฝากจากแม่... หิ้วลงวางในตะกร้าหน้ารถจักรยาน และลาแม่กลับห้องพัก ที่ปราศจากสายลมเย็นและเสียงนกร้อง แต่อย่างที่ท่านนักบุญเทระซาค็อนน้อยเปรียบเทียบห้องพักในคาร์แมลของท่านว่า เหมือนถูกพาตัวไปยังทะเลทรายไกลโพ้น

ฉันเองออกจะเหน็ดเหนื่อยจากการงาน แต่ต้องยอมรับให้ได้ว่าความสุขอยู่ที่ใจ...ฉันจะสวดภาวนาสั้นๆ ก่อนนอน และตื่นขึ้นมาอ่าน BIBLE DIARY ในตอนเช้า จากนั้นก็ตัดข้าวใส่ปั้นโตเล็กๆ มุ่งหน้าสู่โรงงานผลิตรองเท้า ที่ฉันใช้เวลาตอนกลางวันอยู่ที่นั่นกับเพื่อนในโรงงาน ที่มีพื้นเพเป็นชาวนาเหมือนฉัน ที่นี่ฉันได้ฝึกสติอย่างดี และอาการป่วยทางจิตของฉันก็ดีขึ้น ฉันมีความสุขขึ้น แต่ฉันก็ยังหวังว่าจะสามารถทำตัวเองให้ด้อยต่ำได้อย่างสนิทใจ แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งความรัก... ฉันอยากเป็นดอกไม้ที่ผลิบานทุกฤดู แม้จะมีสีส้มจางๆ ไม่ร้อนแรงจัดจ้าน แต่ก็ยังคงงดงามเสมอ 🌸

ยินดีที่ยังอยู่ร่วมกัน

“ก่อนอื่นหมด พ่อขอแสดงความยินดีกับพี่น้องนะครับ ที่เรายังได้หายใจกันต่อไปบนโลกใบนี้” บทเกริ่นนำของบทเทศน์ในมิสซาเย็นวันอาทิตย์ ผมต่ออีกเพื่อไม่สร้างความคลุมเครือ “จากการส่งแม่ลูกโซ่และผู้คนกลุ่มหนึ่งที่ออกมาบอกว่าโลกจะถึงการพิพากษาหรือวันสิ้นโลก ในวันที่ 21 พฤษภาคม ที่ผ่านมา วันนี้วันที่ 22 แล้ว พวกเราปลอดภัยครับ” ผมพูดประโยคนั้นทิ้งท้าย ก่อนที่จะเสริมเป็นบทสร้อยว่า “แต่บางคนก็อาจจะไม่ดีใจก็เป็นได้”

พักหลังผมได้รับเชิญไปเวทีเสวนาอยู่บ่อยๆ นอกจากเวทีประชุมปกติแล้ว ยังมีเวทีไปเป็นตัวแทน เวทีแสดงความคิดเห็น เวทีให้ความรู้ ผมชอบทุกๆ เวที และผมรู้สึกว่ามีบางอย่างที่ซ่อนอยู่ในเวทีเหล่านั้น

เวทีหนึ่งผมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับ “ปัญหาการทำแท้งในสังคมไทย” โดยมีวิทยากรเป็นดร.ท่านหนึ่งที่เป็นทั้งหมอเฉพาะทางเกี่ยวกับเด็ก และเยาวชน รวมทั้งยังมีส่วนสำคัญในการทำงานเกี่ยวกับปัญหาเด็กและเยาวชนในเวทีสาธารณะทั้งในระดับประเทศและในระดับโลก คุณหมอมองได้ชี้ชวนให้เราตระหนักถึงคำว่า “ต้นทุน”

สังคมไทยมีต้นทุน ต้นทุนในทางบวก เช่น บุคลิกลักษณะนิสัยใจคอ การยิ้มแย้มแจ่มใส

ความสุภาพ สังคมไทยเป็นสังคมที่นับญาติกันทั้งประเทศเราเรียกคนเฒ่าคนแก่ว่า ลุง ป้า น้า อา ยาย ย่า พ่อ แม่ ได้อย่างสนิทใจ เราเรียกคนอายุแก่กว่าเราว่า พี่สาว พี่ชาย อ้าย หรือเราเรียกคนที่ เป็นรุ่นน้องเรา ว่า น้อง เรามีต้นทุนทางธรรมชาติ ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว เรามีต้นทุนทางภาษา ทางวัฒนธรรมหลากหลายมากมาย เรามีแหล่งท่องเที่ยว ที่น่าสนใจ มีธรรมชาติ มีความเป็นอยู่ เรามีความเป็นไทย ฯลฯ ผมค่อนข้างเชื่ออย่างสนิทใจกับแนวคิดนี้ อาจารย์ยังยกตัวอย่างต่อไปถึงการเคลื่อนไปของสังคมไทย ที่หลงลืม สูญหาย และไม่ใส่ใจกับมรดก หรือต้นทุนเหล่านี้ ปัญหาที่พบจึงมากขึ้น และจะมากขึ้นอีกถ้าเราไม่แก้ไข ถูกจุด แต่ผมคิดมากไปกว่านั้น ผมคิดว่า แล้วคริสตชนมีต้นทุนอะไรบ้างหรือเปล่า?

ต้นทุนของความเป็นคริสตชน เริ่มตั้งแต่วันรับศีลล้างบาป และเราได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวคริสตชน มีพระเป็นเจ้าเป็นบิดาของเรา มีพ่อแม่ และยังมีพ่อแม่อุปถัมภ์ แถมยังมีนักบุญ ตอนล้างบาป ตอนรับศีลกำลัง เด็บโตและเมื่อถึงวัยเรียนรู้ จึงมีโรงเรียนคาทอลิก มีชุมชนคริสตชน ที่มีเสียงระฆังย้ำบอกว่า ถึงเวลาสวด เวลาไปวัด มีวัดเป็นทั้งสถานทีนมัสการพระ รวมใจและเตือนใจ การมีส่วนร่วมส่งให้ความรู้สึกของทุกคนเป็นเจ้าของ มีกิจกรรมร่วมกันตามเทศกาล

พิธีกรรมต่างๆ เมื่อเติบโตก็มาช่วยอ่านบทอ่าน ช่วยจารีต ร้องเพลงในวัด แต่งงานก็มีการสอน และเตรียมตัว ได้รับกระแสเรียกรับใช้พระก็ไปเตรียมตัวเรียนรู้ทำบาปก้าวเดินผิดพลาดก็มาขออภัย ด้วยการรับศีลอภัยบาป สามารถมาร่วมกิจกรรมทางศาสนา ไม่เสียเงิน แล้วแต่จะบำรุงพระศาสนา จักรตามความสามารถ สังฆมณฑลจัดพระสงฆ์ มารับใช้ นักบวชชายหญิงจัดนักบวชในคณะมาร่วมงาน ด้วยต้นทุนของพระวาจาของพระที่คอยหล่อเลี้ยง รักและรับใช้ ไม่นับรวมในวันเวลาที่เรามีใครให้ปรึกษาชี้ทางแนะนำ พระสงฆ์พร้อมในความเป็นพ่อ มีที่ดินของวัดให้อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายตามความยุติธรรมเหมาะสม มีสื่อของพระศาสนจักรคอยหล่อหลอมในทุกมิติ สิ่งพิมพ์ วิทยู โทรทัศน์ ไอที นวัตกรรม มากน้อยตามอัธยาศัย มีแนวทางที่ออกมาจากพระสันตะปาปาเวลาที่โลกใบนี้หลงทาง หรือต้องการหลักคำสอน ฯลฯ ผมสาธยายไม่หมด แต่พบว่า ต้นทุนคริสตชนนี้ อุ่นหนาฝาคั่งจริงๆ

ในเวทีเสวนานั้น ผู้ร่วมเสวนาคคนหนึ่งยกมือถามว่า “ปัญหาที่มีมากมาย พวกเราต้องทำอย่างไร” ผมนึกถึงคริสตชนถามพระเยซูปานนั้นเลย ตอนที่ทหารโรมันหรือประชาชนถามว่าพวกเราต้องทำอย่างไร แต่ผมตอบไม่ได้อย่างพระองค์ท่าน ผมตอบไป 3 ข้อ “หนึ่งเราต้องหาความรู้

เพิ่มขึ้นเพื่อต่อยอดต้นทุนที่มีอย่าไปคิดว่ารู้ทุกเรื่อง และรอให้พระสงฆ์ตอบ สอง ผมบอกว่า เอาตัวเข้าไปร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ของวัดขององค์กรแบบนี้แหละ แต่อย่าติดกับดักของความสำเร็จที่จำนวนว่ากิจกรรมคนน้อย แข็งแรง คนเยอะ สำเร็จคุณภาพของคน และการตระหนักรู้มีค่ากว่าเยอะ สุดท้าย เรายังมีความเชื่ออยู่ใช่ไหมล่ะ ก็ให้พระทำงานต่อไป โดยอาศัยความเชื่อของเรา ปัญหาไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ความใส่ใจเรียนรู้และเห็นให้ตรงกันว่า เรากำลังร่วมมือทำให้ดีที่สุด นั่นคือทางออกแล้ว ไว้ใจ รอเวลา และมีความเชื่อ”

ในเวทีชีวิตที่ซ่อนการเรียนรู้ ผมพบว่า มีต้นทุนของความเป็นคริสตชนที่ได้เปรียบกว่าในเชิงความชัดเจนของเป้าหมายชีวิต ที่เหลือคงต้องตอบโจทย์ชีวิตกันต่อไป และไม่ทำให้ต้นทุนที่มีทั้งหมดเต็มปรี เสียของ หรือลดคุณค่า

ผมติดตามข่าวหลังวันที่ 21 พฤษภาคม ว่าตกลงโลกไม่ถึงวันพิพากษาและคนที่ทำนายจะออกมาแก้ข่าวกันได้อย่างไร มีบางสำนักบอกว่า ผู้ทำนายปิดตัวหายไปแล้ว อีกบางสำนักข่าวบอกว่า ยังเขายังไม่เลิกทำนาย เพียงแต่บอกว่าทำนายผิดไปหน่อย ชีวิตก็เท่านั้น มีสิ่งใดที่เราจะฝากความเชื่อ ความหวังใจได้อย่างสนิทใจ ยินดีที่ยังอยู่ร่วมกันครับ ☩

พระสงฆ์นักบวช

ในช่วงนี้มีปรากฏการณ์งานฉลองของพระสงฆ์ สังฆานุกร นักบวชภคินีมากมาย ทั้งที่บวชใหม่ ถวายตัวปฏิญาณตนใหม่และที่ครองเพศสมณะกันมานานร่วมถึง 60-70 พรรษา 50 และ 25 พรรษาลดหลั่นกันตามวาระหรือที่เรียกกันตามช่วง สมโภชว่า “วัชร-หิรัญและสุวรรณสมโภช” ตามลำดับ

ปรากฏการณ์นี้นำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสและความชื่นชมยินดีต่อวิถีชีวิต หรือรูปแบบการครองตนตามกระแสเรียกหรือการเรียกของพระเจ้า เพื่อทำตาม น้ำพระทัยหรือพระประสงค์ที่พระองค์ทรงมอบให้ต่อบุคคลผู้ได้ตัดสินใจสนองตอบ การเรียกนั้นๆ

ความศรัทธาและความชื่นชมดังกล่าวได้แสดงออกในการมีส่วนร่วมอุทิศ คำภาวนา การส่งเสริมกำลังใจและปัจจัยต่างๆ ตลอดจนจนขันอาสาเข้ามาช่วย จัดเตรียมงานและร่วมมือร่วมงานแทบทุกด้านอย่างเต็มที่และเต็มใจ

แม้ว่าในอีกมุมหนึ่งซึ่งค่อนข้างตรงข้ามกับปรากฏการณ์ข้างต้นนี้ ก็คือกระแสเรียกของพระสงฆ์นักบวชกำลังลดน้อยถอยลงไปหรือที่ผ่านเข้าได้แต่ก็ออกมาง่าย ซึ่งเท่ากับได้ผลน้อย ทำให้หน้าเป็นห่วงกันทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของการดำเนินชีวิตหรือดำรงไว้ในวิถีชีวิตกระแสเรียกเหล่านี้ท่ามกลางกระแสวัตถุนิยมของสังคมโลกาภิวัตน์ปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ เราจึงไม่ควรนั่งนอนใจทำเฉยเมยไม่ใส่ใจในข้อสังเกตดังกล่าว เข้าทำนองว่า “ชั่วช่างชี ดีช่างสงฆ์” “ธุระกงการไม่ใช่” แต่นั่นหาใช่วิสัยทัศน์หรือแนวคิดแนวปฏิบัติเชิงคริสตชนที่ดีไม่

ทั้งนี้ เนื่องจากวิถีชีวิตหรือกระแสเรียก ไม่ว่าจะของบรรดาพระสงฆ์ นักบวชและสัตบุรุษทั้งหลาย ล้วนแต่เรียกร้องและท้าทายให้ตระหนักถึงการรวมผืนกันให้ประกอบขึ้นเป็นวิถีชุมชนคริสตชนเดียวกัน เพื่อจะก้าวเดินไปข้างหน้าด้วยกันอย่างมีพลังและถูกทิศทาง

เพราะนั่นคือลักษณะสถานภาพพระศาสนจักรหน่วยย่อยที่พึงควรจะเป็นในระดับท้องถิ่นอันจะเชื่อมโยงสัมพันธ์อย่างมีชีวิตชีวาร่วมกันกับพระศาสนจักรหน่วยใหญ่ไปถึงในระดับสากลในที่สุด

ดังนั้น พระศาสนจักรในฐานะดำรงตนตามสภาพธรรมชาติที่เป็น “เอกะ ศักดิ์สิทธิ์ สากลและสืบเนื่องมาจากอัครสาวก” นั้น จึงยังคงต้องการพื้นฐานสืบสานวิถีชีวิตกระแสเรียกของพระสงฆ์นักบวชอยู่เสมออย่างต่อเนื่องและตลอดไป

ความศรัทธา ซินชมและภาคภูมิใจพร้อมที่จะให้การมีส่วนร่วม การสนับสนุน ส่งเสริมกระแสเรียกพระสงฆ์นักบวชจากบรรดาสัตบุรุษจึงมีความสำคัญ จำเป็นและดูจะเร่งด่วนชนิดร่วมด้วยช่วยกันทุกฝ่ายทุกฝ่ายยิ่งขึ้น

ไม่ใช่สำคัญเพียงด้านวัตถุปัจจัยเท่านั้น แต่การส่งเสริมเตรียมบุตรหลานและการให้บทบาทหน้าที่มีส่วนร่วมในพันธกิจ กิจศรัทธาและกิจการคาทอลิกทั้งหลาย ย่อมเป็นสิ่งท้าทายและทำอย่างสำคัญยิ่งยวดจริงๆ ในสังคมโลกยุคปัจจุบันของเรา

กระนั้นก็ตาม แม้สายตาเนื้อที่มองไม่เห็น แต่สายตาแห่งความเชื่อศรัทธาของชาวเราทั้งหลาย ย่อมจะมองทะลุปรุโปร่งให้เห็นทุกสภาพจิตใจมนุษย์และทุกสถานการณ์สังคมโลกทุกวันนี้ ว่าต่างคนต่างมีวิถีชีวิตกระแสเรียกหนึ่ง ซึ่งกำลังก้าวเดินไปบนทางแห่งกางเขน เพื่อติดตามองค์พระเยซูคริสตเจ้า พระอาจารย์เจ้าและพระผู้ไถ่องค์ความรอดเดียวกันของเราทั้งหลาย

พระสงฆ์นักบวชก็คือศิษย์ของพระคริสต์ บุตรของพระเจ้าและพี่น้องของสัตบุรุษ เหมือนกับที่บรรดาพี่น้องสัตบุรุษต่างก็เป็นพี่น้องของพระสงฆ์นักบวชทั้งหลายในสถานภาพทำนองเดียวกันเช่นกัน ☩

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

โรงเรียนอัสสัมชัญ

ปี พ.ศ. 2420 บาทหลวงเอมิล กอลุมเบต์ ชาวฝรั่งเศส เจ้าอาวาสวัดสวนท่าหน้า (อาสนวิหารอัสสัมชัญ) ได้ก่อตั้งโรงเรียนประจำวัด ในชื่อโรงเรียนไทย-ฝรั่งเศส ต่อมาท่านได้เปลี่ยนจากโรงเรียนประจำวัดเป็นโรงเรียนสามัญอย่างเป็นทางการ เพื่อให้การศึกษาแก่เยาวชนไทย โดยใช้ชื่อ “โรงเรียนอาชมชานกอเล็ซ” (Le Collège de l’Assomption) เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2428 หรือ ค.ศ. 1885

ต่อมา พ.ศ. 2444 ท่านได้มอบภาระงานด้านการศึกษาให้ภราดา คณะเซนต์คาเบรียลจากฝรั่งเศสเข้ามาบริหารโรงเรียนแทนท่าน เมื่อมีภราดา คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยแล้วได้ก่อตั้งมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เพื่อดูแลการบริหารโรงเรียนในเครือหรือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลฯ โรงเรียนอัสสัมชัญจึงเป็นโรงเรียนแห่งแรกของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลฯ และในปี พ.ศ. 2453 ได้เปลี่ยนชื่อจาก “โรงเรียนอาชมชาน กอเล็ซ” เป็น “โรงเรียนอัสสัมชัญ”

โรงเรียนอัสสัมชัญ มี 2 แขนง

- แขนงประถม ใช้ชื่อ “โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม”

(Assumption College Primary Section) ตั้งอยู่ที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

: โทรศัพท์ 0-2675-6970-83 โทรสาร 0-2675-6984

- แขนงมัธยม ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนอัสสัมชัญ”

(Assumption College) ตั้งอยู่ที่ 26 ซอยเจริญกรุง ถนนเจริญกรุง แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

: โทรศัพท์ 0-630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

ระหว่างทาง: บันทึกของหัวใจ

อาสาเพื่อนร่วมทุกข์อีกครั้ง

พอน้ำเริ่มลดที่ทำข้าม พูนพินได้ 2-3 วัน ผมมีโอกาสเดินทางไป
กับทีมนักศึกษาอาสาสมัคร... ไปช่วยฟื้นฟูชุมชนร่วมกับพ่อแม่พี่น้อง
และทีมงานจากศูนย์สังคมพัฒนา สังคมชนบทสุราษฎร์ธานี... ช่วย
ทำความสะอาดโรงเรียนที่เต็มไปด้วยคราบโคลนจากน้ำท่วม... และนั่ง
เรือพายไปเยี่ยมและแบ่งปันเครื่องครัว ผ้าห่ม หมอนมุ้งให้กับพ่อแม่
พี่น้องที่นี่...

ความทุกข์ของชาวพวนพิน

เมื่อผมเข้าไปเยี่ยมแม่และลูกสาววัยรุ่นในครอบครัวหนึ่ง... แม่เล่าให้ฟังว่า ปาล์มน้ำมันเสียหายหนัก ปาล์มที่อายุต่ำกว่า 3 ปีตายเรียบ ปาล์มน้ำมันที่เหลือก็ไม่แน่ใจว่าจะให้ผลผลิตในปีต่อไปหรือไม่... ที่สำคัญคือตั้งแต่นี้ไปจนถึงปีหน้า จะหาเงินจากที่ไหนมาเป็นค่ากินอยู่ ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเด็กๆ... เธอรู้สึกกังวล ทุกข์ใจเป็นอย่างมาก... มองไม่เห็นทาง... รู้สึกมืดไปหมด... ผมให้กำลังใจเธอและอวยพรให้เธอพบทางออกที่ช่วยครอบครัวของเธอได้... ทันใดนั้น... ผมก็เห็นน้ำตาของเธอเริ่มไหลรินออกมา... ผมเห็นลูกสาวหันมาพูดกับแม่ว่า “แม่... อย่าร้องไห้” พร้อมกับกอดแม่ไว้แน่น... แล้วทั้งสองคนก็ร้องไห้ด้วยกัน...

ผมรู้สึกอึ้ง จุกที่ลำคอ พูดไม่ออกไปชั่วขณะหนึ่ง แม่และลูกสาวร้องไห้ได้สักครู่หนึ่ง ผมพูดว่า “ผมเห็นใจ และอยากช่วยครับ แต่ยังคงคิดไม่ออกว่าจะช่วยอะไรได้บ้าง”... แม่นิ่งสักพักหนึ่ง และตอบผมว่า “...ไม่เป็นไรคะ ไม่เป็นไร...”

“แค่ชีวิตเดียวก็มีค่า”

เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ... ผมมีโอกาสพบกับ **ดร. สมิทธรรมสโรช** ท่านให้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ทำให้ผมเกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่า...พิบัติทางธรรมชาติไม่ว่าจะเป็น แผ่นดินไหว พายุ น้ำท่วมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน... การเตรียมตัวรับมืออย่างมีสติจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง...

ท่านเคยให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “แค่ชีวิตเดียวก็มีค่าต้องบอกให้เขารู้ล่วงหน้า ถ้าเขาตายไปด้วยความไม่รู้ว่าทางที่กำลังไป เกิดพายุ หรือฝนตกหนัก ลูกเห็บตก รถเกิดอุบัติเหตุขึ้นใครจะตอบญาติพี่น้องเขา แต่ถ้าเขารู้ก็จะมีข้อมูลในการตัดสินใจ”

และท่านยังเปิดใจให้เราฟังอีกว่า ท่านเคยท้อใจ และหยุดการทำนายเรื่องภัยพิบัติไประยะหนึ่ง... แต่เมื่อท่านเห็นประชาชนต้องเสียชีวิตและทรัพย์สินจากภัยธรรมชาติ ทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณท้อใจมากเกินไป... ท่านจึงกลับมาช่วยเหลือประชาชนอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าจะมีผู้ที่ไม่เห็นด้วยหรือต่อต้านท่านก็ตาม

หัวใจคริสตชนในช่วงภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ผมประทับใจในความตั้งใจและอุทิศตนของ ดร.สมิทธเป็นอย่างมาก และเมื่อผมมานั่งคิดดู...ก็เกิดความคิดขึ้นมาในใจว่าแล้วเราล่ะ... เราในฐานะที่เป็นคริสตชน ถ้าภัยพิบัติทางธรรมชาติเกิดขึ้น เราจะมีทำอย่างไร? ...เราอาจหนีเอาชีวิตรอดตามสัญชาตญาณของความเป็นมนุษย์... หรือเราอาจคิดถึงคนรัก คนในครอบครัว และช่วยให้พวกเขาอยู่รอดปลอดภัย... นอกนั้นเรายังคิดถึงคนอื่น ช่วยคนอื่นด้วย??

พ่อแม่พี่น้องที่พูนพินมากมายหลายคนประทับใจในความช่วยเหลือของซิสเตอร์เป็นอย่างมาก ตั้งแต่เริ่มท่วม ซิสเตอร์นั่งเรือออกไปแจกอาหารกล่อง และยังติดตามให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูร่วมกับคุณพ่อและอาสาสมัครจนถึงปัจจุบัน.. ผมคิดว่าซิสเตอร์เป็นแบบอย่างคริสตชนให้เราเห็นได้อย่างชัดเจน... ในการ “รักเพื่อนมนุษย์” ดูแลและไม่ทอดทิ้งพวกเขา...

ก้าวต่อไป : ออกจากตัวเองไปหาคนอื่น

สำหรับคนๆ หนึ่ง... การมองให้ก้าวพ้นจากตนเอง...ไปหาคนอื่น...คงไม่ใช่เรื่องง่ายนัก จะอาศัยตัวเองอย่างเดียวคงเป็นไปได้ยาก... คงมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเราได้... พระองค์ทรงนำทางเรา และให้ความกล้าหาญกับเรา ให้เรากล้าพอที่จะออกจากตัวเองไปหาคนอื่น

การออกจากตนเองไปหาคนอื่นนั้น เราสามารถทำได้ทันที ทำได้ทีนี้ และเดี๋ยวนี้ ไม่จำเป็นต้องรอให้เกิดภัยพิบัติก่อน... พระเยซูเจ้าทรงดูแลคนเจ็บไข้ คนโรคเรื้อน คนง่อย คนตาบอด ฯลฯ อยู่เสมอ... การออกจากตนเองทำให้การมีชีวิตอยู่ของเรามีความหมายมากยิ่งขึ้น...

เราพร้อมหรือไม่ที่จะเปิดใจให้พระองค์นำทางเรา “ให้เรายอมรับความรัก ให้ความรักมาครอบครองจิตใจของเรา และเปลี่ยนจิตใจของเราเสียใหม่... ให้เรามองเห็นคนอื่น... มองเห็นคนรอบข้าง...”

.....

“ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า”

ฟิลิปปี 4:13

“หนทางที่ดีที่สุดในการค้นหาตนเองคือล้มตัวเองด้วยการรับใช้คนอื่น”

มหาตมะ คานธี

ขอเชิญนักบวชหญิงทุกคณะ : ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน
จะจัดการฝึกอบรม “การสื่อสารอย่างสันติ” ชั้นพื้นฐาน ในวันที่ 13-16
มิถุนายน 2554 และ การฝึกอบรม “การเป็นคนกลางตามแนวทางของ
การสื่อสารอย่างสันติ” ในวันที่ 1-4 สิงหาคม 2554
(ขอให้ผ่านการฝึกอบรมการสื่อสารอย่างสันติขั้นพื้นฐานมาก่อน)
นักบวชหญิงท่านใดที่สนใจสามารถสมัครได้ที่ชมรมนักบวชหญิง

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ
กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก

www.facebook.com/carefor.org

■ พศ. ดร.มนต์เชลล์ นิตัพพ
เขมรเนวเนนุคคคากอสิค

คุยกับเภสัชกร

อาหารเป็นพิษ

สถานการณ์โรคอาหารเป็นพิษในประเทศไทยมีแนวโน้มที่สูงขึ้น โดยจากข้อมูลของสำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค พบว่า ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. - 25 เม.ย. 2554 พบผู้ป่วยโรคอาหารเป็นพิษสะสมรวม จำนวน 30,524 ราย จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จ.อำนาจเจริญ อุบลราชธานี ขอนแก่น อุดรธานี และพิษณุโลก จะเห็นได้ว่าจังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นภาคที่มีอัตราป่วยสูงสุดด้วยเช่นกัน ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ตัวอย่างจากจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ที่ จ.มหาสารคาม พบผู้ป่วย จำนวน 149 ราย และ จ.ร้อยเอ็ด พบผู้ป่วย จำนวน 76 ราย ทั้งสองเหตุการณ์เกิดระหว่างมีงานบุญในวัดและงานบุญบวชจัดในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งมีประชาชนมาร่วมกันจำนวนมาก ส่วนอาหารที่สงสัย ได้แก่ ไอศกรีม ขนมจีน ลาบหมูดิบ และลาบเนื้อดิบ สำหรับการป้องกันควบคุมโรค ที่ดีที่สุดคือการล้างมือก่อน และหลังรับประทานอาหารทุกครั้ง รับประทานอาหารที่สุกสะอาด หากอาหารค้างคืนหรืออาหารที่แช่เย็นไว้ต้องอุ่นให้ร้อนจัดก่อนบริโภคเสมอ ต้องเปลี่ยนพฤติกรรมมารับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ เพราะมักจะพบการปนเปื้อนเชื้อจากอาหารปรุงสุกๆ ดิบๆ ซึ่งมีอยู่ทั้งในเนื้อสัตว์ ไข่ อาหารทะเล นมที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ และควรสังเกตวันหมดอายุของอาหารกระป๋องด้วย

โรคอาหารเป็นพิษเป็นคำกว้างๆ ที่ใช้อธิบายถึงอาการป่วยที่เกิดจากการรับประทานอาหาร หรือน้ำที่มีการปนเปื้อน สาเหตุอาจเกิดจากการปนเปื้อนของสารเคมีหรือโลหะหนัก ที่พบว่าเป็นสาเหตุของอาหารเป็นพิษได้บ่อยครั้ง ได้แก่

- สารพิษของแบคทีเรีย ที่เจริญเติบโตในอาหารก่อนการบริโภค เช่นสารพิษของเชื้อ *V.parahaemolyticus*, *Clostridium botulinum*, *Staphylococcus aureus*, *Bacillus cereus* หรือผลิตสารพิษในลำไส้เมื่อบริโภคเข้าไป เช่น *Clostridium perfringens*

● จากการติดเชื้อแบคทีเรีย ไวรัส หรือพยาธิ เช่น อุจจาระร่วงสาเหตุจาก Escherichia coli, salmonellosis, shigellosis, viral gastroenteritis, trichinosis ฯลฯ

● สารพิษจากสาหร่ายบางสายพันธุ์ (harmful algae species) เช่น ciguatera fish poisoning, paralytic shellfish poisoning ฯลฯ) หรือพิษปลาปักเป้า

การระบาดของโรคอาหารเป็นพิษ พบได้จากการที่คนจำนวนมากรับประทานอาหารร่วมกัน และมีอาการอย่างรวดเร็วหลังจากรับประทานอาหารแล้ว การเก็บตัวอย่างส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการโดยละเอียดและทันที่ เป็นส่วนสำคัญในการสอบสวนโรค ผู้ป่วยเพียงรายเดียวอาจจะยากในการค้นหาสาเหตุ ยกเว้น botulism ที่มีอาการทางคลินิกที่เด่นชัด โรคอาหารเป็นพิษอาจจะเป็นสาเหตุที่พบบ่อยมากในการป่วยเฉียบพลัน แต่การรายงานผู้ป่วยและการระบาดของโรคยังต่ำกว่าความเป็นจริงมาก

ลักษณะโรค มีอาการถ่ายอุจจาระเป็นน้ำและปวดมวนท้องรุนแรงเป็นส่วนใหญ่ บางครั้ง มีคลื่นไส้ อาเจียน เป็นไข้และปวดศีรษะ บางครั้งมีอาการคล้ายเป็นบิด ถ่ายอุจจาระปนเลือด หรือเป็นมูก ไข้มูก และมึนงง และมีจำนวนเม็ดเลือดขาวสูง เป็นโรคที่ไม่ค่อยรุนแรง มีระยะเวลาดำเนินโรค 1-7 วัน การติดเชื้อในระบบอื่นของร่างกายและการตายพบได้น้อยมาก

การวินิจฉัยโรค โดยการแยกเชื้อได้จากอุจจาระผู้ป่วยบนอาหารเลี้ยงเชื้อเฉพาะ

อาการและอาการแสดง มีไข้ ปวดศีรษะ ปวดมวนท้อง คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายเป็นน้ำ อาจมีมูกเลือดปน

การรักษา รักษาตามอาการ โดยเฉพาะอาการปวดท้อง

มาตรการป้องกัน การป้องกันและควบคุมโรคอาหารเป็นพิษทุกสาเหตุ มาตรการป้องกันโดยใช้กฎหลัก 10 ประการในการเตรียมอาหารที่ปลอดภัย ดังนี้

1. เลือกอาหารที่ผ่านการเตรียมเป็นอย่างดี
2. ปรุงอาหารที่สุก
3. ควรกินอาหารที่สุกใหม่ๆ
4. ระวังอาหารที่ปรุงสุกแล้วอย่าให้มีการปนเปื้อน
5. อาหารที่ค้างมือต้องทำให้สุกใหม่ก่อนรับประทาน
6. แยกอาหารดิบและอาหารสุก ให้ระมัดระวังการปนเปื้อน
7. ล้างมือก่อนจับต้องอาหารเข้าสู่ปาก
8. ให้พิถีพิถันเรื่องความสะอาดของห้องครัว
9. เก็บอาหารให้ปลอดภัยจากแมลง หนู หรือสัตว์อื่นๆ
10. ใช้น้ำสะอาด

โดยหลักการคือ ป้องกันอาหารมิให้เกิดการปนเปื้อนที่สำคัญคือให้ความรู้แก่ผู้ปรุงในด้านวิธีการปรุง การเก็บอาหารและพฤติกรรมอนามัยส่วนบุคคล

การควบคุมผู้ป่วย ผู้สัมผัส และสิ่งแวดล้อม: รายงานให้สาธารณสุขจังหวัดทราบเพื่อดำเนินการสอบสวนโรค และดำเนินการควบคุมการระบาดของโรค การรักษาจำเพาะ คือ การให้น้ำเกลือทดแทน

หากมีอาการมากไม่ควรนิ่งนอนใจ ควรปรึกษาแพทย์ หากได้รับยาแล้วอาการยังไม่ดีขึ้น ควรปรึกษาแพทย์ อย่าลืม ล้างมือให้สะอาด จะลดการเสี่ยงลงได้ ไม่ใช่เฉพาะโรคใดโรคหนึ่งเท่านั้น ☺

เขียนวันสถาปนา

อัศจรรย์ธรรมทูตร่วมสมัย : สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2

ผ่านพ้นไปแล้วครับสำหรับงานสถาปนาแต่งตั้งสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 เป็นบุญราศี เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2011 พี่น้องคงได้ติดตามข่าวจากสื่อฯ ของพระศาสนจักรไทยและจากสื่อฯ ภายนอกบ้างแล้ว

ผมได้เปิดเว็บไซต์วิกิพีเดียลองตรวจสอบดูความคืบหน้าซึ่งก็ไม่ผิดหวังว่ามีการป้อนข้อมูลเข้าสู่สารานุกรมเสรีนี้อย่างทันที่ซึ่งผมคิดว่าไม่เพียงแต่เราคาทอลิกเท่านั้นที่อ่านแต่คงต้องมีคนภายนอกได้อ่านอีกมากมาย เป็นโอกาสดีที่เขาจะได้คลิกเนื้อหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับพระศาสนจักรคาทอลิกเราอีกด้วยซึ่งก็เป็นการประกาศพระวรสารอีกทางหนึ่ง อย่างน้อยก็อาจช่วยอธิบายศัพท์ที่หลายคนก็ยังสงสัยเช่น “โป๊ป” (บางทีระบบจัดหมวดหมู่อาจจะ

จัดคำนี้เข้าไปใกล้กับคำว่า “โป๊ป” ก็ได้หรือคำว่า “บุญราศี” “นักบุญ” “พระคาร์ดินัล” “มิสซัง” ซึ่งเป็นศัพท์ที่ควรจะให้สื่อมวลชนและคนทั่วไปได้เข้าใจและใช้อย่างถูกต้องด้วย

เข้าแถวต่อคิวไป
คำนับพระศพ

ส่วนความประทับใจของผมในตัวของพระองค์คือพระราชกิจที่พระองค์ท่านซึ่งหลายคนคงได้อ่านแล้วแต่ผมก็อยากจะแบ่งปันอีกเพราะอ่านก็ครั้งก็ยังประทับใจครับคือ

- เสด็จไปยังสถานที่ต่างๆ เป็นระยะทางรวมกันกว่า 1,247,613 กิโลเมตรหรือคิดเป็นระยะทางจากโลกไปยังดวงจันทร์ 3.24 เท่า
- เสด็จไปยังสถานที่ต่างๆ นอกอิตาลี 104 ครั้ง
- เสด็จไปเยือนประเทศและอาณานิคมดินแดนต่างๆ 129 ครั้ง
- เสด็จเยี่ยมเขตมิสซังต่างๆ ในกรุงโรมและกัสแตลกันคอลลีโฟ 748 ครั้ง (ในจำนวนนี้รวมถึงวัดต่างๆ ในโรม 301 แห่งจาก 333 แห่ง)
- ทรงใช้เวลา 822 วันหรือกว่า 2 ปี 3 เดือนในการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ นอกกรุงโรม
- ทรงกล่าวสุนทรพจน์กว่า 20,000 ครั้งหรือกว่า 100,000 หน้า
- ทรงสถาปนาบุญราศี 1,338 องค์ (147 ครั้ง) ทรงประกาศแต่งตั้งนักบุญ 482 องค์ (51 ครั้ง) ซึ่งมากกว่าที่พระสันตะปาปาก่อนหน้าพระองค์ในรอบ 400 ปีทั้งหมดรวมกันได้เคยปฏิบัติ

เปิดใจ
แด่พระคริสต์

- ทรงเรียกประชุมคณะพระคาร์ดินัล (Consistory) เพื่อแต่งตั้งพระคาร์ดินัล 9 ครั้งและสถาปนาพระคาร์ดินัล 231 องค์กับอีก 1 องค์ที่ทรงสงวนชื่อเป็นความลับ
- ทรงเป็นพระสันตะปาปาที่มีผู้แสวงบุญมาเฝ้ามากที่สุดในประวัติศาสตร์ โดยมีผู้แสวงบุญมาเฝ้า ณ จตุรัสเซนต์ปีเตอร์ในทุกวันพุธเป็นจำนวนมากกว่า 17.8 ล้านคน โดยนับเป็นจำนวนครั้งได้ 1,161 ครั้ง

- ทรงเข้าประชุมร่วมกับผู้นำทางการเมืองกว่า 1,600 ครั้งรวมไปถึงการเข้าพบกับประมุขของรัฐ 776 คนและนายกรัฐมนตรีอีก 246 คน

พระองค์ทรงเดินทางไปพบคริสตศาสนิกชนในทั่วโลกเสมอๆ สถิติเขียนไปมากกว่า 100 ประเทศ หากนับการเดินทางของพระองค์ประเมินว่าพระองค์ได้เดินทางรอบโลกแล้ว 27 รอบ

ถ้าพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่การงานพระองค์เป็นอย่างที่พระเยซูทรงสอนอย่างแท้จริงในเอกสารคำสอนคาทอลิกข้อ 2235 พูดถึงพระวรสารตอนหนึ่งว่า “ในพวกท่านใครอยากเป็นใหญ่ก็ต้องวางตัวเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น” (มธ 20:26) และพระองค์ก็เป็นตัวอย่างให้เราเห็นการเดินทางแต่ละครั้งของพระองค์คือการประกาศสารแห่งความรักของพระคริสต์เจ้าทรงทำให้พระวรสารได้เป็นชีวิตที่เห็นได้ในที่ที่มีความรุนแรงพระองค์ตรัสเตือนหลายๆ ครั้งให้สร้างสันติภาพและการให้อภัย โดยเฉพาะในสมณสมัยของพระองค์ที่ได้เห็นโลกแบ่งขั้วอย่างชัดเจนระหว่างโลกเสรีและโลกคอมมิวนิสต์ในแอฟริกาที่ชาติต่างๆ ยังรบกันแต่พระองค์ก็ยังเสด็จไปหาพวกเขาปลอบใจและให้กำลังใจพวกเขา

อักษรตัวเอ็ม M ที่อยู่มุมตราสัญลักษณ์ประจำพระองค์คือเครื่องหมายของการถวายชีวิตทั้งครบของพระองค์แด่พระนางมารีย์ (TOTUS TUUS) ทราบมาว่าแม้พระองค์จะมีภารกิจมากแค่ไหนพระองค์จะมีเวลาสวดสายประจำเสมอ

ภาพสุดท้ายเราจะเห็น โลกศพที่เรียบง่ายแต่รอบๆ โลกศพของพระองค์ในพิธีวันนั้นเราจะเห็นภาพของบรรดากษัตริย์และประธานาธิบดีผู้นำทางรัฐและศาสนา แม้แต่ตัวแทนจากชาวยิวและโลกอิสลามก็มาร่วมไว้อาลัยแด่พระองค์เพราะทุกคนรู้ว่าพระองค์เป็นเพื่อนของพวกเขา แม้พวกเขาจะมีอะไรๆ หลายๆ อย่างที่แตกต่างกันแต่พระองค์ก็เป็นจุดรวมกันของพวกเขาในวันนั้น

คุณพ่อมารี ยัง ดังโตนเนล อดีตอธิการของคณะธรรมทูตไทยได้พูดประโยคหนึ่งว่า “มีผู้ใหญ่บางคนพูดถึงสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ว่าทรงเป็นเหมือนคุณพ่อเจ้าอาวาสของโลกเพราะพระองค์เทศน์สอนและอภิบาลไม่ใช่แค่ประชากรคาทอลิกแต่พระองค์ตรัสสอนถึงชาวโลกทุกคนด้วย”

ผมเห็นภาพช่วงสุดท้ายในชีวิตของพระองค์ท่านเหมือนเห็นคุณลุงที่น่ารักคนหนึ่งแม้สภาพร่างกายอิดโรยตามวัย แต่จิตใจและพระสติปัญญาแจ่มใส พระองค์ทรงริเริ่มงานชุมนุมเยาวชนโลกครั้งแรกเมื่อวันอาทิตย์ไบลานในกรุงโรม ปี ค.ศ. 1986 และทรงร่วมงานชุมนุมเยาวชนโลกครั้งสุดท้ายของพระองค์อย่างสวยงามที่กรุงโรมเช่นกันในปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2000 พระองค์ได้ตั้งงานชุมนุมเยาวชนโลกนี้เป็นอนุสรณ์และให้บรรดาเยาวชนเป็นธรรมทูตแห่งความหวังสำหรับพระศาสนจักรในอนาคตงานชุมนุมเยาวชนโลกที่กรุงมาดริด ประเทศสเปนในเดือนสิงหาคมปีนี้ก็ได้นับพระองค์เป็นหนึ่งในนักบุญองค์อุปถัมภ์ของงานแล้วด้วยในฐานะบิดาแห่งงานชุมนุมเยาวชนโลก

ขอท่านบุญราศีจอห์น ปอล ที่ 2 ช่วยวิงวอนพระเจ้าเพื่อเราจะได้มีจิตใจกล้าหาญรื้อร่นเป็นแบบอย่างแห่งพระวรสารในโลกปัจจุบันให้กับคนรอบข้าง โดยเฉพาะผู้ที่ยังไม่รู้จักพระองค์ด้วยเทอญ ☩

ถวายหมดสั้น
แด่พระแม่

(ข้อมูลอ้างอิงจาก http://th.wikipedia.org/wiki/พระสันตะปาปาจอห์น_ปอลที่_2,
http://www.popereport.com/2011/01/2_16.html,
<http://thaiyouthmadrid2011.wordpress.com/2011/05/03/ประวัติศาสตร์เยาวชน-5/>)

Source Code คุณค่าทุกนาที ของชีวิต

ถ้าเราเหลือเวลาอยู่ในโลกนี้เพียง 8 นาที เราจะใช้เวลาที่มีนั้นทำอะไรบ้าง .... เป็นข้อคิดที่อยู่ในหนังเรื่อง Source Code ผลงานกำกับเรื่องที่สองของผู้กำกับรุ่นใหม่วาอังกฤษ ดันแคน โจนส์ (ลูกชายของนักดนตรี เดวิด โบวี) ส่วนบทเป็นฝีมือของ เบน ริฟลีย์ ถือว่าเป็นบทหนังที่แจ้งเกิดให้เขา เพราะก่อนหน้านี้มีผลงานเขียนบทหนังไซไฟส่งตรงลงวิดีโอเรื่อง Species III หนังเรื่องแรกของโจนส์เป็นหนังไซไฟขายไอเดีย ที่ไม่ต้องพึ่งพาสเปเชียล เอฟเฟ็คส์ เรื่อง Moon (2009) ซึ่งทั้งเรื่องมีตัวละครหลักที่เป็นมนุษย์เพียงคนเดียวคือ แซม เบลล์ (แซม ร็อกเวลล์) เขามีสัญญาณ

สามปีทำงานชุดแรกในสถานีอวกาศบนดวงจันทร์ให้กับบริษัทซาราสัญชาติเกาหลี โดยมีเพื่อนเพียงคนเดียวในสถานีคือคอมพิวเตอร์ที่ชื่อ GERTY ช่วงเวลาอีกไม่กี่วันจะได้กลับบ้าน ไปพบภรรยาและลูกสาว แต่ก็มีเหตุการณ์ผิดปกติหลายอย่างเกิดขึ้นกับเขา เช่นเห็นภาพหลอนและมีอาการป่วยสำหรับใน Source Code ตัวเอกของเรื่องคือ นาวาอากาศโท โคลเทอร์ สตีเวนส์ (เจค จิลเลนฮอล) ต้องอยู่ในพื้นที่จำกัดเช่นกัน เมื่อรู้สึกตัวตื่นขึ้นมาอยู่บนขบวนรถไฟกำลังมุ่งหน้าเข้าสู่นครชิคาโก เบื้องหน้าเขาคือหญิงสาวสวย ทราบชื่อในเวลาต่อมาว่า คริสติน่า (มิเชล โมนาแฮน) เธอพูดอยู่กับเขาแต่เขาไม่รู้จักเธอ จำได้แต่เพียงว่าขณะปฏิบัติการอยู่ในอู่ฟานิสถาน เครื่องเสลิกอปเตอร์ที่เขาขับเกิดตกขึ้นมา สตีเวนส์ตกใจเมื่อเห็นภาพสะท้อนหน้าตัวเองที่กระจกรถไฟ จนต้องลุกไปเข้าห้องน้ำ แล้วต้องตกใจอีกครั้งเมื่อไปหน้าที่เขาเห็นไม่ใช่ตัวเขาแต่เป็นผู้ชายอีกคน และในกระเป๋าเงินมีบัตรประจำตัวที่ระบุชื่อว่า ฌอน เฟนเทอร์ส มีอาชีพเป็นครู คริสติน่าเดินมาหาเขาด้วยความห่วงใยและปลอบใจว่า ไม่มีอะไรหรอกทุกอย่างจะเรียบร้อย ทันใดนั้นก็เกิดระเบิดขึ้น ....

สตีเวนส์ตื่นขึ้นมาอีกครั้งในห้องมีดๆ แห่งหนึ่ง หน้าจอมอนิเตอร์ เขาเห็นหน้าของหญิงสาวอีกคนในชุดเครื่องแบบทหาร เธอชื่อ โคลลิน กู๊ดวิน (เวร่า ฟาร์มิก้า) บอกให้เขารู้ความจริงว่ากำลังอยู่ในโครงการทดลองของรัฐบาล โดยใช้โปรแกรม "Source Code" ทำให้เขาสามารถเข้าไปอยู่ในร่างของชายที่ชื่อฌอน ก่อนจะเสียชีวิตจากเหตุการณ์ระเบิดบนรถไฟ 8 นาที ภารกิจครั้งนี้ของเขาคือหาให้พบว่า ในบรรดาผู้โดยสารบนรถไฟขบวนนั้น ใครกันแน่คือผู้ลอบนำระเบิดไปวางไว้ เพราะชายผู้นี้มีแผนที่จะวางระเบิดครั้งใหญ่ย่านใจกลางเมืองชิคาโกในอีกไม่กี่ชั่วโมง

ข้างหน้า ซึ่งจะมีคนเสียชีวิตจำนวนมาก การย้อนกลับไปแต่ละครั้งเขามีเวลาแค่ 8 นาทีที่จะสังเกต ผู้โดยสารแต่ละคน และหาผู้ก่อการร้ายคนนี้ให้พบ แม้จะเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ที่กลับไปแต่ละครั้ง แต่สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นคือเขารู้สึกผูกพันกับคริสติน่า มากขึ้นทุกที เขาจึงทำมากกว่าภารกิจที่ได้รับโดย ตั้งใจจะหยุดยังระเบิดครั้งนี้ให้ได้

แม้พล็อตหนังเรื่องนี้อาจจะไม่ใหม่ เช่น การย้อนเวลากลับไปหลายครั้งในช่วง 8 นาทีสุดท้ายก่อนที่จะเกิดระเบิด อย่างที่สตีเวนส์พูดว่า แม้จะเป็นเหตุการณ์เดิม เวลาเดิมแต่ให้ความรู้สึกแตกต่างออกไป เช่นเดียวกับตัวละครที่รับบทโดย บิลล์ เมอร์เรย์ ต้องติดอยู่ในเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่ง ดันขึ้นมาพบกับวันเดิมซ้ำๆ กัน ใน Groundhog Day (1993) ผลงานกำกับของ แฮร์โรด์ เรย์มิต จากคนที่ขี้หงุดหงิด ทำตัวน่ารำคาญ ผองตัวด้วย อดีต เขาได้เรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตในวันธรรมดาๆ ซ้ำไปซ้ำมานี้ ให้มีคุณค่ามีประโยชน์ทั้งต่อตัวเขาเองและผู้อื่น หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการลอบวางระเบิด ใช้เทคโนโลยีย้อนกลับไปเห็นเหตุการณ์ในอดีตได้ และความผูกพันที่เกิดขึ้นของตัวเอกของเรื่องที่เป็นหญิงสาวที่ต้องเสียชีวิตในเหตุการณ์ร้าย ก็ชวนให้นึกถึงหนังแอ็กชั่นเรื่อง Deja Vu (2006) ของ โทนี สก๊อตต์ ที่มี เดนเซล วอชิงตัน เป็นเจ้าหน้าที่สืบสวนหาคนที่ลอบวางระเบิดบนเรือเฟอร์รี่ ซึ่งส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต

หลายร้อยคน

ด้วยชั้นเชิงการเล่าเรื่องที่ชวนคนดูร่วมสังเกต หาผู้ร้ายไปด้วยกันกับ สตีเวนส์ ซึ่งหนังก็สะท้อนให้เห็นอคติของคนในสังคม เช่นผู้ต้องสงสัยคนแรกที่สตีเวนส์จับตาเป็นพิเศษคือชายวัยกลางคนที่หน้าตาแบบคนอาหรับ และยังสะท้อนบุคลิกลักษณะนิสัยของคนแต่ละประเภทจาก ผู้โดยสารบนรถไฟ เช่น ชายหนุ่มที่แช่ตอยู่หน้า โน้ตบุ๊ก นักแสดงตลกจอมโวยวาย หนุ่มไว้เครา สวมเสื้อยืดดิสตาร์วอร์ การย้อนกลับไปในช่วงเวลาแห่งการ “เป็น” หรือการ “มีชีวิต” อยู่บนโลกในช่วงเวลาที่สั้นมากๆ ก่อนที่ทั้งตัวเขาเอง และคริสติน่าจะต้องจากลากันด้วยแรงระเบิด ทำให้เขาพบคุณค่าของชีวิต ของความรัก ความหวังใยเอื้ออาทรระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่มีให้กัน รวมไปถึงคุณค่าของโอกาสที่จะได้กลับไปแก้ไข ในสิ่งที่ยังไม่ได้ทำ เช่น โทรศัพท์ไปหาพ่อที่มีเรื่องไม่เข้าใจกัน พุดจาไม่ดีต่อกัน ทั้งยังมีประเด็นในเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่มักจะถูกละเลย ด้วยข้ออ้างจากโครงการของรัฐหรือทหารที่บอกว่าทำลงไปเพื่อความสงบสุขในสังคม หรือป้องกันการก่อการร้าย แต่หลายครั้งก็มีเรื่องหน้าตาของเจ้าของโครงการเข้ามาเกี่ยวข้องเช่น ในบทของหัวหน้าโครงการนี้ **ดร.รัตเดจ (เจฟฟรีย์ ไรท์)**

แล้วถ้าเกิดเรารู้ว่าจะมีเวลาเหลืออยู่แค่ 8 นาทีในชีวิต เราจะใช้เวลาที่เหลือให้คุ้มค่าอย่างไร จะใช้เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินกับเทคโนโลยีต่างๆ หรือให้เวลากับคุณค่าภายในจิตใจ ความสงบสุข อบอุ่นใจ อยู่กับครอบครัว อยู่กับคนที่เรารักและรักเรา โดยไม่ต้องดิ้นรนไขว่คว้า อยากมี อยากเป็น หรืออยากได้สิ่งใดๆ อีกต่อไป ☺

ทุกชีวิตมีค่า

“ลูก ทำไมนอนอย่างนี้? แม่จะดีลูกนะ” เสียงแม่กริ้วกราดทุกครั้งเมื่อเดินเข้ามาในบ้าน อารมณ์โกรธจนขาดสติ เพราะตลอดวันเธอเหนื่อยกับงานที่บริษัท และต้องกลับมาเห็นสภาพของลูกที่ทำบ้านรก และสกปรก

ดิฉันมองเห็นภาพแม่ที่ควรใจดี ยิ้มแย้มเมื่อเห็นหน้าลูก และลูกควรจะโผล่เข้ากอดแม่ เพราะรอคอยมาตลอดวัน แต่กลายเป็นขมขื่นกับปูนไปแล้ว คำถามนี้มักจะได้ยินว่าเธอควรทำอย่างไร กับปัญหาที่น่าเบื่อ ซึ่งเกิดขึ้นทุกวันจนเป็นกิจวัตร

ดิฉันรู้สึกเห็นใจและรับรู้ความรู้สึกนี้ จึงมีวิธีแนะนำให้กับ “เอ” พนักงานบัญชีคนใหม่ ที่อยากขอคำปรึกษา เพราะทุกครั้งเมื่อพบหน้าเอ ดิฉันจะถามทุกข์สุข และเรื่องของลูกชายวัย 2 ขวบที่ซนมาก อย่างน้อยเพื่อให้เธอได้ระบายความทุกข์ และรับฟัง พร้อมทั้งแนะนำการแก้ปัญหาแบบง่ายๆ โดยใช้ “ความรัก” ในการแก้ปัญหา โดยบอกให้เธอใจเย็น และตั้งสติก่อนที่จะเหยียบย่ำเข้าบ้าน ว่าเอ จะเห็นภาพใดก่อน หลังจากนั้นเดินเข้าไปกอดลูก “โอ” คิดเพียงว่า เขาโชคดีแค่ไหนที่เห็นหน้าลูกปลอดภัยตลอดวัน ไม่เจ็บป่วย ไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับ “โอ” แขนขาไม่หัก ไม่มีบาดแผล มองลูกในแง่บวกไว้ก่อน เมื่อแม่ลูกกอด หอมแก้มกันจิตใจของทั้งคู่ก็มีความสุข หลังจากนั้นควรปฏิบัติ

(1) มองไปที่ของเล่นที่วางเกลื่อนห้อง บอกลูกให้แข่งกันเก็บของเล่นใครจะเก็บได้เร็วกว่ากัน และรีบใส่เข้ากล่องของเล่น โดยยอมให้ลูกชนะ และชมเชย ลูกก็จะสนุกในการแข่งเก็บของกับแม่

ฝึกให้เป็นนิสัย ถ้าแรกๆ ลูกเหนื่อยแม่ก็ช่วยเก็บจนหมด ห้องก็จะดูสะอาดตาไม่รก แล้วแม่ก็ค่อยๆ อธิบายให้ลูกรู้ว่าของเล่นทุกอย่างที่ลูกเล่นนั้นต้องรักดูแล และต้องเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อยเมื่อเล่นเสร็จ นั่นแสดงว่าลูกมีระเบียบ และเป็นเด็กดี เน้นเสมอว่าการมีระเบียบวินัย และจะเป็นเด็กดี ซึ่งเด็กจะจำสิ่งดีๆ ไว้ในสมอง

(2) ต้องสร้างภาพของแม่ไม่ให้เหมือนนางยักษ์ แต่ต้องมีรอยยิ้ม และปิยะวาจา เพื่อเป็นแบบฉบับให้ลูกเลียนแบบ เพราะเมื่ออยู่กับเด็กต้องควบคุมอารมณ์ เด็กก็จะเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ รู้จักอดทน อดกลั้น

(3) เมื่อลูกทำสิ่งใดดีต้องรีบชมทันที เพื่อเกิดกำลังใจ อย่างมองข้าม “การชม” แต่เมื่อลูกทำผิดต้องค่อยๆ อธิบายอย่างสุภาพ และพูดอย่างสุภาพ อ่อนโยน เน้นให้เด็กเห็นคุณและโทษของการกระทำ เด็กจะเข้าใจว่า การที่แม่อบรมสั่งสอนเขานั้นก็เพราะอยากเห็นเขาเป็นเด็กดี ซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกฝน และแม่ต้องอดทน บางครั้งความผิดในเรื่องเดียวกัน ถ้าแม่อารมณ์เสีย ความผิดนั้นดูยิ่งใหญ่และจะลงโทษเด็กโดยขาดสติ เด็กอาจสับสน ไม่รู้ว่าจริงๆ แล้วมันถูกหรือผิด เด็กจะขาดเหตุและผล คุณภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นก็จะขึ้นกับอารมณ์ โกรธง่าย แล้วใครจะอยากเข้าใกล้ ผู้ใหญ่เป็นคนกำหนดชีวิตของเด็ก แต่ถ้าแม่ไม่โกรธ พยายามควบคุมอารมณ์ เรื่องความผิดนั้นกลับดูเป็นเรื่องเล็กและมองข้าม แม่หรือผู้ใหญ่ต้องค่อยๆ อธิบายให้เด็กเข้าใจถึงเหตุและผลของความผิดนั้นจะดีกว่า

(4) ถ้าเด็กไม่พร้อมจะรับฟังคำตักเตือนใน

ขณะนั้น เด็กยังหงุดหงิด โมโห แม่ต้องเข้าไปช่วยสร้างบรรยากาศให้ดีขึ้น โดยเข้าไปพูดคุยดีๆ และบอกว่าแม่รักลูก และแม่เข้าใจปัญหาที่ลูกกำลังประสบอยู่ หันเหประเด็น และเบนความสนใจไปในเรื่องอื่นๆ ทันที เด็กก็จะลืมและมีความรู้สึกดีขึ้นแม่หาขนมที่ลูกชอบให้รับประทาน พาไปอาบน้ำให้สบายตัว หลังจากนั้นเมื่อลูกรู้สึกพอใจดีแล้ว ร่าเริง หัวเราะ อารมณ์ดีขึ้นแล้ว เมื่อนั้นแม่ค่อยๆ สอนลูกใหม่อีกครั้งว่า แม่เห็นว่าลูกทำไม่ถูก ลูกอย่าทำอีกนะจ๊ะ

(5) ก่อนนอนแม่เล่านิทานสร้างสรรค์ อาจแต่งเรื่องเอง และสอนเรื่องที่ลูกเคยทำไม่ถูก เน้นอย่าทำอีก...

ลูกเหมือนผ้าขาวที่แม่จะบรรจุแดงแต้ม จะแดงแต้มอย่างไรให้เกิดภาพสวยงาม ก็ขึ้นกับสองมือแม่ ถ้าลูกมีการพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจ ผู้ที่ภูมิใจมากที่สุดก็คือแม่ ผู้พบเห็นก็จะชื่นชมและสรรเสริญ

“ทุกชีวิตมีค่า” แม้แต่เด็กที่บกพร่องทางสายตา หรือเด็กตาบอด เผอิญดิฉันได้ดูรายการโทรทัศน์ชื่อเรื่อง “เนวิกเตอร์” คุณติก (เจษฎาภรณ์ ผลดี) เป็นผู้ดำเนินรายการ ดิฉันรู้สึกประทับใจมากเมื่อเห็นคุณติกได้ไปเยี่ยมโรงเรียนตาบอด ได้เห็นเด็กๆ ทั้งชายหญิงเดินกันอย่างเป็นระเบียบ อารมณ์ดี ร่าเริง ไม่เครียด แม้จะมองไม่เห็นโลกใบนี้ พวกเขาตั้งใจเรียน และเชื่อฟังครูของเขา ซึ่งแตกต่างกับเด็กปกติ จะมีอาการต่อต้านครู

ครูพยายามสอนดนตรี ทั้งร้องเพลง และเล่นดนตรี เด็กๆ ไม่รู้สึกหุนหัน แต่ผู้ชมอย่างดิฉันพยายามคิดว่าถ้าเราอยู่ในสภาพนั้น เราจะเป็นอย่างพวกเขาไหม ที่ดูโลกสดใส งดงาม เด็กช่วยกันร้องเพลง “ขอมอบดอกไม้” เนื้อเพลงช่างไพเราะ และมีความหมายดี เด็กร้องเพลงให้

คุณติกฟัง พวกเขาร้องด้วยใจ ถ่ายทอดออกมาเป็นเสียงเพลง กลายเป็นเพลงที่ไพเราะมากกว่า นักร้องที่โด่งดังทำให้ผู้ฟังผู้ชมอย่างดิฉันน้ำตาคลอด้วยความตื่นตัน รวมทั้งตัวคุณติกเองที่ซาบซึ้งในพวกเขาๆ ถึงกับน้ำตาไหลอาบแก้ม เขาได้รับความรู้สึกของเด็กๆ เหล่านั้น มันออกมาเป็นภาพที่สวยงามเกินคำบรรยาย แม้ผู้ขับร้องเพลงจะมองไม่เห็นผู้ฟัง แต่ทั้ง 2 ฝ่ายต่างรับรู้ความสุขของกันและกัน

รายการนี้ได้ตามเด็กๆ ไปเข้าค่ายลูกเสือและเนตรนารี แม้เขาจะมองไม่เห็นอะไรเลย แต่เขาก็ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ จนลุล่วงเช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป แม้จะดูยากเย็นเวลาเขาเดินหรือเล่น แต่พวกเขาไม่ท้อแท้ เขาใช้ชีวิตดีกว่าคนปกติ เขาไม่เคยคิดฆ่าตัวตาย แต่คนปกติกลับหนีปัญหาแล้วคิดสั้นทำไมเป็นเช่นนั้น เพราะคนปกติไม่รู้คุณค่าของตนเอง มีอวัยวะครบ 32 แต่กลับอยากตาย แล้วคนตาบอดทำไมถึงอยากมีชีวิตอยู่ในโลกมีดี

ภาพที่คุณติกเห็นพวกเขาๆ ได้สัมผัสน้ำเย็นของน้ำตก เขาได้ยินเสียง ได้รับรู้ว่ามีน้ำตกเป็นอย่างไร แค่นี้เขาก็เกิดจินตนาการ และความร่าเริงเบิกบาน บวกกับประสบการณ์ครั้งแรกในชีวิตที่ประสาทมัมผัสได้ ทำให้เด็กๆ มีความสุขอย่างสุดจะบรรยาย คุณติกบอกว่า พวกเขาปกติมาเที่ยวไม่เคยเห็นพวกเขาดีใจเท่าเด็กๆ ที่มองไม่เห็น แต่ก็ดีเท่ากับธรรมชาติรอบตัวเขา นี่แหละความไม่ยุติธรรมที่เขาเลือกเกิดไม่ได้ เขาจึงต้องอยู่ในสภาพเช่นนี้ แต่ถ้าสังคมให้โอกาสเขา และยังเห็นว่าเขามีคุณค่า ช่วยกันให้กำลังใจพวกเขาให้เขามีความสุข และยืนอยู่ในโลกใบนี้เหมือนกับคนทั่วไป สร้างความสุขให้เขาเถอะ...เพราะท่านมีทุกอย่าง และอย่าลืมที่จะขอบพระคุณ และโมทนาคุณพระนะค่ะ ☸

เต็นท์รถมือ 2

ขอแนะนำชายคนหนึ่งรูปร่างสูงยาวเข้าดี มีชื่อเล่นๆ ว่า “ปู้” มีอาชีพขายรถแถวหน้าสวนสามพรานฝั่งซ้ายมือ

วัดนักบุญเปโตร เป็นคนจีน อพยพมาจากเมืองจีน สมัยก่อนมีการพูดภาษาจีน แต่จะมีมีสภาษาจีนหรือไม่ นั้น ไม่ปรากฏ แม้จะมีมีสภาษาละติน เปาโล จีเอียง แซ่อึ้ง ก็เป็นคนหนึ่งที่ก่อสวดภาษาจีนเวลามีนงานศพในวัด

เปาโล จีเอียง และเทเรซา อักเนส เก็กเตียง แซ่อึ้ง เสียชีวิตหมดแล้ว (14 ปี) มีลูก 9 คน 1 ใน 9 คือ ยวง บัปติสตา ยืนยง เหลืองศศิพงษ์ อายุ 50 ปี แต่งงานกับเทเรโอ ดารา ธิดารัตน์ (คู่) หลานภรรดาอาจิม เต่งตระกูล คณะเซนต์คาเบรียล อายุ 47 ปี มีบุตร 2 คน แอนดรู พงษ์ธร อายุ 21 ปี

เรียนแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช ปี 4
ธนากร อายุ 19 ปี เรียนอักษรศาสตร์ ธรรมศาสตร์
แต่ก่อนครอบครัวนี้ก็เลี้ยงหมูเยอะอันดับต้นๆ
ของหมู่บ้าน ชาวบ้านทั่วไปเรียกเจ๊กโย่ง ลูกๆ ก็
เลี้ยงหมูเห็ดเป็ดไก่ ให้ออกกบสี นอกเสียจาก
แต่งงานไป คนที่เหลือก็ทำงานให้กับกบสีต่อไป
มีลูกเป็นครู สอนอยู่โรงเรียนหอแซฟพลัมภ์ 1 คน
ครูัดดา เหลืองศิริพงษ์ ขวงบั้งศิลา ยืนยง
เล่าให้ฟังว่า ก่อนเลี้ยงหมู ขายอาหารสัตว์ปี 2515
และนำฝืนตัวเองมาเป็นพ่อค้าเปิดส่งตลาดเขาวราช
ทำอยู่ 4-5 ปี จับส่งวันละ 400-500 ตัว เมื่อ
ปี 2530-2534 โดยประมาณ

เตี้ยเคยสอนว่าพระมีจริง เรื่องความเชื่อ
ความศรัทธา ขอให้รักพระ ไปวัดเสมอ แม่พระมี
จริง อย่าทิ้งพระ พระจะไม่ทิ้งเรา ต้องรักพระมากๆ
สวดมากๆ และความซื่อสัตย์ ต้องให้เกียรติลูกค้า

เตี้ยเคยสอนว่าพระมีจริง เรื่อง
ความเชื่อ ความศรัทธา ขอให้
รักพระ ไปวัดเสมอ แม่พระมีจริง
อย่าทิ้งพระ พระจะไม่ทิ้งเรา
ต้องรักพระมากๆ สวดมากๆ
และความซื่อสัตย์ ต้องให้เกียรติ
ลูกค้า เพราะเราเอาเงินเขามา
100 บาท เราจะเสียเป็นหมื่น
เป็นแสน

เพราะเราเอาเงินเข้ามา 100 บาท เราจะเสียเป็นหมื่นเป็นแสน ประเทศชาติต้องรักและอย่าทิ้งประเทศแผ่นดินไทย เพราะมีทุกวันนี้ก็ได้จากแผ่นดินประเทศไทยประเทศชาติ ผืนแผ่นดินที่มีอยู่ได้ทุกวันนี้ ชีวิต ลมหายใจ ก็มาจากผืนแผ่นดิน ตอนเป็นเด็กก็เคยไปเป็นเณรที่โรงเรียนพระแม่มารีสาทรอยู่พักหนึ่ง คนเราบางหัวลูกของชีวิตก็เปลี่ยนไป เป็นจังหวะจะโคนของชีวิตก็หันมาขายรถมือสอง อยู่ที่ 12/1-3 เลยสวนสามพรานไปนิดเดียว ซ้ายมือ ต.ยายชา อ.สามพราน สนใจแวะไปดูได้ไม่เสียตังค์ ถ้าไม่ซื้อและเป็นตัวแทนจำหน่าย เรือ เจตสกี ก็ตกกล้าละ 6 แสนบาท ยี่ห้อ ซีดู (Sea-doo) ของแคนาดาขายเป็นงานอดิเรก ยืนยงกล่าว

มีพนักงานขาย 2 คน เดือนละหมื่นห้าพันบาท เป็นพนักงานขาย ขายทุกวัน จันทร์-อาทิตย์ 7 วัน ตั้งแต่ 08.00-17.00 น. รับจัดไฟแนนซ์ มีรถเก๋ง กระบะ กว่า 20 คัน ขายมายี่สิบกว่าปีแล้ว (7,300วัน) โดยพักอยู่ที่ขายนี้ วันอาทิตย์ไปบ้านแฟน และไปวัด รถก็มีตั้งแต่สองแสนขึ้นไปสภาพรถดี

ท่านผู้อ่านที่ชอบอ่านนานาอาชีพ มีข้อเสนอแนะมา คัดมาได้นะครับ บางครั้ง บางอาชีพทำมาเป็น 10 ปี 20 ปี หรือ 30 ปี แต่ละวันแต่ละครั้ง มันไม่ง่ายเหมือนอ่านแล้วผ่านไปกว่าจะผ่านไปวันนี่ พุ่งนี้ ต้องหาเงินหมุนเงิน วันเวลาของเรามันมีจังหวะจะโคนของมัน บางวันไม่มีทางออก สวดขอพระ บางวันเจ็บป่วย ต้องหยุดไปหาหมอ บางวันขายดี บางวันขายไม่ได้เลย ค่าใช้จ่ายแต่ละวันก็สูงขึ้น แม้แต่การเดินทางติดต่อ ไปธุระพบอุปสรรคต่างๆ นานา

อาชีพขายกับข้าวต้องเข้าใจว่าจะผสมอะไรใส่อะไร มันถึงจะอร่อย ให้ลูกค้าติดใจ เช่นกันอาชีพขายรถก็ต้องรู้และเข้าใจจรด มีสภาพเป็น

อย่างไร เครื่องยนต์กลไกต่างๆ ของมัน รุ่นนี้ราคานี้ รุ่นนั้นราคาเท่านั้น เพราะเต็นท์รถมีหลายพัน หลายหมื่นเต็นท์ด้วยกัน และการจัดการ จัดไฟแนนซ์ ทำอย่างไร ระบบจัด ลูกค้าพึงพอใจ นานาอาชีพ ก็คือนานาจิตตัง

สุดท้ายนี้ขอให้ผู้อ่าน ปลอดภัย ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ยามวิกฤติอุทกภัย ที่อากาศโลกเปลี่ยนแปลง ฤดูร้อนปี 2554 นี้หนาวจัง ขอพระคุ้มครอง อวยพร ให้มีความสุข ความเจริญ ทั้งร่างกายและจิตใจ มีสุขภาพจิตที่ดี พบกันใหม่โอกาสหน้า ☺

บับผา เวิร์ดดิ้ง สตูดิโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานดีไซน์หรู
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรเพชร ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ตุ้ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวออลิก สด 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดี ท่านผู้อ่านและผู้ติดตามคอลัมน์ ‘พจนมาลา’... ดิฉันหวังว่าทุกท่านคงสบายดีกันทั่วหน้า กว่าที่จะผ่านพ้นช่วง ‘ร้อนๆ’ ในบ้านเรา ก็คงทำเอาหลายคนหายใจไม่ทั่วท้อง...แต่แล้วเราก็มาพบกันอีกเช่นเคย...ครั้งนี้ดิฉันรู้สึกดีใจมากๆ ที่จะได้นำเสนอบทประพันธ์ของ **คุณเปโตร วิชัย สุขสวัสดิ์** ผู้ใช้นามปากกาว่า ‘**ช.ชาวดิน เมืองพริบพรี**’ (เจ้าเก่า) ที่น่ารัก มาแบ่งปันให้คลายร้อน ซึ่งนับว่า ‘ถูกที่ ถูกเวลา’ จริงๆ นะคะ

โลกสวยด้วยผีเสื้อกับดอกไม้

หมู่ผีเสื้อบินทักทายกันขวกไขว่
ผีเสื้อสวยดอกไม้บานसानซีวี
พืชและสัตว์พระเจ้าสร้างในหล้าโลก
เพื่อเพิ่มพูนสิ่งดีดีให้ครบครัน
พืชและสัตว์สิ่งเล็กเล็กดูด้วยค่า
มนุษย์นั้นยิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดมี
ให้โลกสวยงดงามด้วยความรัก
เป็นหมู่มวลบุพผาไร้ราคะ
หมู่ผีเสื้อบินทักทายกันขวกไขว่
ผีเสื้อสวยดอกไม้บานसानซีวี
ดอกไม้ถามผีเสื้อด้วยคำว่า
โฉนเจ้าจึงบากบั้นขยันบิน?
ผีเสื้อตอบว่า “เพราะท่านนั้นแหละหนอ
ทุกสิ่งอย่างที่มีในชีวา
เพราะท่านออกดอกหอมอบอวลกลิ่น
เพราะท่านออกดอกบานตระการครัน
ที่ตัวข้ามีพลังโบยบินทั่ว
ที่ตัวข้างามใสภาอำไพ
เสียงถามตอบจบลงที่ตรงนี้
เห็นผีเสื้อกับดอกไม้สนับนัยนา

ในท่ามกลางมวลดอกไม้หลากหลายสี
ส่งไมตรียอมรับให้กันและกัน
เพื่อดับทุกข์คลายโศกสร้างสุขสันต์
เพื่อรักมันอบอุ่นสุนทรีย์
ยังประดับให้โลกาสง่าศรี
ควรประดับคุณความดีในแผ่นดิน
แจ้งประจักษ์ในอารมณ์สมถวิล
เป็นผีเสื้อโบยบินด้วยยินดี
ในท่ามกลางมวลดอกไม้หลากหลายสี
เป็นความรักความสุนทรีย์แห่งชีวิน
“โฉนเจ้าจึงหรรษาไม่รู้สิ้น?
โฉนเจ้ารื่นระรินไม่สร้างชา?”
ช่วยให้ข้างามลออเลิศสง่า
เป็นส่วนซึ่งท่านกรุณาแบ่งปัน
ข้าจึงบินมาเขยชิดสนิทสรรพ์
จึงบากบั้นขยันมาเฝ้าเอาใจ
ก็เพราะตัวท่านเบิกบานสะคราญใส
ขอบพระทัยพระเจ้าผู้สร้างทรงเมตตา”
ฉันเห็นชัดถนัดถนีทุกทีทำ
เป็นสัญญาจะรักมันตลอดไป

โดย ช.ชาวดิน เมืองพริบพรี

“ลงตัว”

สะดือและซอซึง	ตะตึงตึงถึงข้างใน
แหว่หวานซาบซ่านใจ	สุขฤทัยยามไต้ยี่น
ฝักไฝในสิ่งดี	ด้วยดนตรีคีตศิลป์
ฝักฝนจนเคยชิน	ศิลปินเขาเล่นกัน
ขับคำลำน่าขาน	เสียงประสานล้วนสร้างสรรค์
ต้องตามคำประพันธ์	เรื่องสำคัญงานดนตรี
อย่าแหวกหรือแหกกฎ	ข้อกำหนดในวิถี
ถูกฝึกคิดให้ดี	รู้วิธีที่ดำเนิน
สังคมไม่จมตัว	ทุกครอบครัวอย่ามัวเงิน
บทบาทที่ขาดเกิน	หาช่องเดินให้ลงตัว

หน้าสี่ พงศ์ ประมวล

หน้าสี่ สโมสรอุดมสานต์

หน้าสี่ การ์ตูนครูต้อย

หน้าสี การ์ตูนครูต้อย

หน้าสี่ การ์ตูนครูต้อย

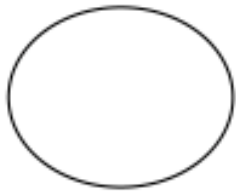
หน้าสี การ์ตูนครูต้อย

มาวาดรูปกับครูด้วย

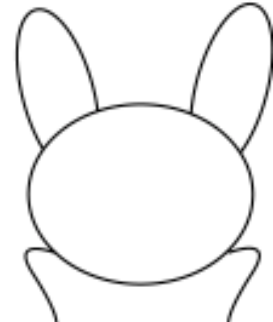
วันนี้เรามาดูภาพตัวอย่างแบบต่างๆ ของคัสเริ่มตั้งแต่
รูปที่ 1-12

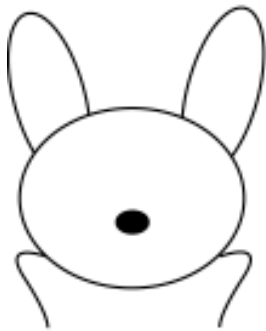
1

2

3

4

5

6

7

8

9

การวาดคอสย้อมให้บทเรียนที่มีสติ

ชวนน้องคุณ

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน มาพบกับพี่ป๊องอีกเช่นเคย .....น้องๆ เด็กๆ เล่าเรียน อ่านเขียน ค้นคว้าหาความรู้กันไปถึงไหนกันบ้างแล้ว ขอให้มีความพยายามมากขึ้น ตั้งใจมากขึ้น ท้อแท้ได้ แต่อย่ายอมแพ้ นะครับ 'สู้ สู้' นะครับ

อยากเชิญชวนให้น้องๆ ได้อ่านคอลัมน์ 'คุยกันฉันเพื่อน' ซึ่งครั้งนี้ น้องชัชฎาพงศ์ ตั้งเมฆากุล (เกรท) จ.นครปฐม พี่เชื่อว่าบทสัมภาษณ์ การพูดคุย แบ่งปัน ของน้องเกรท จะเป็นประโยชน์กับเพื่อนๆ น้องๆ และเด็กๆ ทุกคน 'อย่าลืมอ่าน' นะครับ

สุดท้าย พี่ป๊อง ขอฝากข้อคิดที่ว่า "ภายใต้ฟ้านี้ไม่มีสิ่งใดยากสำหรับผู้พากเพียร"...อ้อ!! พี่ป๊องขอคำภาวนาและกำลังใจจากเพื่อนๆ น้องๆ เด็กๆ ช่วยส่งไปให้ พี่นุ่นวย (หญิงนัย) ผู้เขียนคอลัมน์ 'เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์' (เจ้าเก่า-เจ้าประจำ) ซึ่งได้รับเลือกให้ไปศึกษางานอภิบาลเยาวชนที่ประเทศฟิลิปปินส์... 'วอนขอพระเป็นเจ้าอวยพระพร ให้ประสบความสำเร็จทุกประการเทอญ' รับกลับมาเร็วๆ นะครับ พี่ป๊องกับเพื่อนๆ น้องๆ และเด็กๆ คิดถึงเสมอ นะครับ

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการ 2011

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ "ยิ้ม..ยิ้ม.. ยิ้ม.." เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ "ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม.." ในปี 2011 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ
ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

- ค.ญ.วิลาสินี เกิดนอก
- ค.ญ.นลินทิพย์ ต้องใจหิรัญ
- ค.ญ.ปีติพร ประทีปสุจริต
- ค.ญ.ญาดา สารกาญจน์
- ค.ญ.วรัญจนา นพประไพ
- ค.ช.โกสินทร์ ไกรสะอาด
- ค.ช.ปีติ ประทีปสุจริต
- ค.ช.รพีภัทร แก้วมณี
- ค.ช.อภิสิทธิ์ แก้วมณี

คุยกันฉันเพื่อน

เนื่องจากขณะนี้พี่น้องๆ ที่มีความสามารถในการวาดภาพพระบายสีกันหลายคน จึงอยากจะทยอยแบ่งปันความสามารถ ความรู้สึก และแนวคิดต่างๆ กับการวาดภาพพระบายสี จึงขอแนะนำน้องอีกคนหนึ่งคือ น้อง ชิชฌพงษ์ ตั้งเมธากุล หรือ เกรท ให้พวกเราได้รู้จัก ได้ติดตามอ่านบทสัมภาษณ์ของน้องเกรท ซึ่งพี่ก็เชื่อว่า จะเป็นประโยชน์แก่น้องๆ เพื่อนๆ บ้างไม่มากก็น้อยครับผม

ขอเชิญพบกับน้องชิชฌพงษ์ ตั้งเมธากุล (เกรท) หนุ่มน้อยจากโรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

ชื่อ : น้องชิชฌพงษ์ ตั้งเมธากุล

ชื่อเล่น : เกรท

เรียนที่ : โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรรอดมซานต์?

ตอบ : เพราะว่า ผมชอบการวาดภาพพระบายสี อยู่แล้ว และเมื่อได้พบกับ ‘มุมเด็กศิลป์’ ใน สโมสรรอดมซานต์ จึงเกิดความสนใจใน กิจกรรมนี้อย่างมาก และเป็นโอกาสที่เราจะได้พัฒนาฝีมือในการ วาดภาพพระบายสีให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : ความจริงแล้วก็เพราะ ‘มุมเด็กศิลป์’ ในสโมสรรอดมซานต์นี้แหละครับ ที่ทำให้ผมเกิดความรู้สึกอยากวาดภาพพระบายสีมากขึ้น โดยเฉพาะเวลาที่ผมได้เห็นภาพของเพื่อนๆ ที่ได้เข้าร่วมสนุกนั้นลงดีพิมพ์ ในอุดมซานต์ จึงทำให้ผมสนใจในการวาดภาพพระบายสี และเป็นการโชว์ฝีมือในการวาดภาพพระบายสีให้เพื่อนๆ ได้เห็นด้วยครับ

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ได้รับการสนับสนุนจากทุกคนในครอบครัว โดยเฉพาะคุณลุง ที่มักจะนำอุดมซานต์มาให้อ่านเสมอ และจากคุณครูที่โรงเรียน ที่จะคอยมาบอกกิจกรรมต่างๆ ที่อยู่ในอุดมซานต์ เพื่อที่จะได้เข้าร่วมสนุกใน กิจกรรมนั้นๆ ครับ

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงต่อภาพครับ ส่วนที่แต่งเติมเสริมภาพ ก็เพราะในภาพมีเนื้อที่มีช่องว่างให้ สามารถแต่งเติมภาพได้อยู่มาก จึงคิดว่าการตกแต่งภาพจะทำให้ภาพมีความโดดเด่นและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ผมรู้สึกว่าการตัดสินนั้นดีแล้วครับ เพราะผมคิดว่าขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของผู้ตัดสิน และผมก็เชื่อ ในผลการตัดสินนั้น ส่วนเวลาที่ได้รับรางวัล ก็เป็นธรรมดาที่ต้องรู้สึกดีใจแน่นอน โดยเฉพาะเวลาที่ภาพและ ชื่อของเราได้ลงตีพิมพ์ในอุดมซานต์ ก็ยิ่งดีใจเป็นพิเศษ

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรรอดมซานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : สำหรับเพื่อนๆ สโมสรรอดมซานต์ ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ตามก็สามารถอ่าน และร่วมสนุกกับกิจกรรม ในอุดมซานต์ ได้ด้วยเช่นกัน และถ้าหากเพื่อนๆ คนไหน ถ้าวร่วมสนุกแล้วแต่พลาดโอกาสไม่ได้รับรางวัลที่ 1, 2 หรือ 3 ก็ไม่ต้องเสียใจไป แต่งงจำไว้ว่า “ชีวิตยังมีพรุ่งนี้เสมอ” และ “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จ อยู่ที่นั่น” ผมเชื่อว่าสักวันเพื่อนๆ ก็จะทำสำเร็จได้อย่างแน่นอนครับ และผมก็จะยังคงเป็นกำลังใจให้กับเพื่อนๆ ทุกคนนะครับ !!!

ผลงานของน้องเกรท

อ.เก่ง

รัก พระคัมภีร์

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ มาพบกันอีกเช่นเคย เราทราบแล้วว่า “พระคัมภีร์ คือพระวาจาของพระเจ้า” ซึ่ง อ.เก่ง ได้บอกและย้ำถึงประโยชน์หลายครั้งแล้ว แต่ยังคงสรรหา ข้อเขียน และคำอธิบายถึงประโยชน์ดังกล่าว มาแบ่งปันให้ได้ อ่านเพื่อจะได้เข้าใจกันมากยิ่งขึ้น จึ้น จึงขอนำข้อความจากหนังสือ “พระคัมภีร์ ฝึพระหัตถ์พระเจ้า ฝึมือมนุษย์” ในบทที่ 10 : พระคัมภีร์ คือพระวาจาของพระเจ้า

จนถึงบัดนี้ เรามองพระคัมภีร์ในส่วนที่เป็นงานเขียนซึ่งเป็นผลงานของมนุษย์ ผู้นิพนธ์ได้บันทึกประวัติศาสตร์ตามความเชื่อของประชาชน ประวัติศาสตร์นี้ถูกจารึกไว้ในสำเนาโบราณซึ่งสูญหายไปแล้ว ดังนั้นเราจึงพยายามสร้างเนื้อหาขึ้นมาใหม่ให้ใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาศัยหลักฐานจากสำเนาที่ยังหลงเหลืออยู่และตกทอดมาถึงเราในปัจจุบันนี้

นอกนั้นยังจำเป็นต้องแปลและสร้างตัวบทขึ้นใหม่เพื่อการใช้สอยในสมัยของเรา ในขณะที่เราอ่านหัวข้อเหล่านี้ เราตระหนักดีถึงวิธีการเขียนพระคัมภีร์เช่นเดียวกับหนังสือโบราณเล่มอื่นๆ อย่างไรก็ตามหนังสือพระคัมภีร์แตกต่างจากหนังสืออื่นๆ ที่เราทุ่มเทกำลังกายใจทั้งหมดเพื่อศึกษาอย่างจริงจังก็เพราะพระคัมภีร์เป็นวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ชิ้นหนึ่ง พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ยิ่งใหญ่จริงๆ มีอิทธิพลต่อหลายวัฒนธรรม ที่เห็นได้ชัดคือวัฒนธรรมตะวันตก เราศึกษาพระคัมภีร์เพราะเราเชื่อว่าพระคัมภีร์คือพระวาจาของพระเจ้า พระคัมภีร์มิใช่เป็นเพียงการเล่าพระวาจาของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ว่าจะการเล่านั้นจะเที่ยงตรงเพียงใดก็ตาม นอกนั้นพระคัมภีร์มิได้เป็นเพียงหนังสือที่บันทึกการเปิดเผยความจริงที่พระเจ้าได้ทรงกระทำด้วยวาจาและกิจการของพระองค์เท่านั้น แต่พระคัมภีร์เป็นพระวาจาของพระเจ้าโดยแท้

น้องๆ เด็กๆ ที่น่ารัก โอกาสหน้าเราจะมาดูกันว่า อะไรคือ ความเชื่อที่ว่าพระคัมภีร์คือพระวาจาของพระเจ้า...เป็นเด็กดีกันทุกคนนะครับ

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องกานต์สินี มาตย์เมือง (น้องน้ำแข็ง) * 3140*

เกิด : 17 มกราคม 2544

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย เพราะชอบอ่าน เขียน

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะอยากรักษาคคนไข้

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ซี่จักรยาน

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ไข่ดาว

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง

น้องภัทรนันท์ ภัคดิคุณธรรม (น้องเนปจูน) *3141*

เกิด : 10 มีนาคม 2548

การศึกษา : โรงเรียนสารสาสน์วิเทศรังสิต

วิชาที่ชอบ : วาดเขียน เพราะสวยงาม

อนาคตอยากเป็น : คุณหมอ เพราะอยากรักษาคคนไข้

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ข้าวต้มหมู

ความสามารถพิเศษ : เล่นละครคริสต์มาส

อื่นๆ : วิ่ง และซี่จักรยาน

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งคำเลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซ่องนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

ชนก้อนนิน

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “ชนก้อนนิน” ค่ะ เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีร้านอาหารแห่งหนึ่ง กำลังอยู่ในระหว่างซ่อมแซม จึงมีก้อนนิน อีฐู ปูน และทรายกองอยู่มากมาย วันหนึ่งมีขอลานที่แขนขาข้างหนึ่งเดินผ่านมา ได้พบกับเจ้าของร้านที่มาร้านอาหารที่กำลังซ่อมอยู่ ขอลานขอเงินจากเจ้าของร้าน เจ้าของร้านจึงบอกให้เขาช่วยชนก้อนนินจากหน้าร้านไปหลังร้านให้หน่อย

ขอลานก็โวยวายขึ้นมาว่าเขามีแขนอยู่ข้างเดียวแล้วจะชนก้อนนินได้อย่างไร ไม่ไหวหรอก เจ้าของร้านก็ถามว่าจริงหรือ แล้วตัวเจ้าของร้านเองก็เอาแขนข้างหนึ่งไว้ข้างหลัง แล้วเอามืออีกข้างหยิบก้อนนินทีละก้อนแล้วก็ไปวางไว้ที่หลังร้าน

เมื่อขอลานที่แขนขาเห็นดังนั้น ก็หยุดโวยวายแล้วก็คิดว่าจริงๆ เขาสามารถใช้แขนอีกข้างหนึ่งหยิบและชนก้อนนินได้ เขาจึงเริ่มชนก้อนนิน จากหน้าร้านไปหลังร้านจนหมด แล้วเจ้าของร้านก็ให้เงินแก่ขอลานเพื่อแลกกับค่าแรง

อาทิตย์หนึ่งผ่านไปก็มีขอลานอีกคนหนึ่งมาที่ร้านอาหาร และเจ้าของร้านก็มาตรวจความคืบหน้าของงานซ่อมแซมพอดี ขอลานคนนั้นก็ขอเงินจากเจ้าของร้าน เจ้าของร้านก็บอกให้ชนก้อนนินจากหลังร้านมาไว้หน้าร้านให้หน่อย แต่ขอลานคนนี้ไม่ยอมชนก้อนนิน แล้วก็บอกว่า ถ้าไม่ยอมให้เงินก็ไม่ต้องให้ ไม่ทำงานหรอก จ้างให้ก็ไม่ทำ แล้วก็จากไป

คนงานก่อสร้างที่เห็นเหตุการณ์ทั้งสองครั้งจึงเกิดความสงสัยแล้วได้ถามเจ้าของร้านว่า ทำไมไม่ปล่อยให้ขอลานย้ายก้อนนิน ให้ก้อนนินนั้นอยู่หน้าร้าน หรือจะอยู่หลังร้านดี ทำไมไม่บอกคนงานจะได้ให้คนงานมาช่วยก้อนนินให้ก็ได้ ไม่เห็นต้องยุ่งกับพวกขอลานเลย แล้วก็บ่นต่อไปอีกว่า ขอลานคนแรกมีแขนข้างเดียวยังย้ายก้อนนินได้เลย แต่ขอลานคนที่สองมีแขนขาครบแต่กลับไม่ยอมทำอะไรเลย เจ้าของร้านก็หัวเราะ แล้วก็ตอบไปว่า นั่นสิ ทำไมนะ?

ไม่กี่ปีผ่านไป มีชายคนหนึ่งเข้ามาสั่งอาหารในร้านอาหาร แล้วก็ขอพบเจ้าของร้าน ชายคนนี้ได้แต่งตัวดี ใส่สูท แต่ว่าแขนขา และเมื่อเจ้าของร้านเห็นก็จำได้ว่าชายคนนี้ได้เคยเป็นขอลาน ชายขอลานจึงขอบคุณเจ้าของร้านที่ช่วยให้เขาคิดได้ว่า แขนที่ขาดไป ไม่ได้ทำให้เขาไม่สามารถทำงานได้ เขาสามารถทำงานได้ และมีเงินใช้เอง

วันนั้นเจ้าของร้านปิดร้านตอนกลางคืน และกำลังจะกลับบ้านก็มีขอลานมาขอเงินอีก เจ้าของร้านจำได้ว่าเป็นขอลานคนที่สอง ที่มีแขนขาครบสมบูรณ์แต่ไม่ยอมทำงานอะไรเลย เจ้าของร้านก็ไม่ได้ให้เงินแก่เขาไป สุดท้ายเจ้าของร้านก็คิดอยู่ในใจว่า เวลาที่ผ่านมา 2 ปี ไม่ได้ทำให้ขอลานอีกคนเปลี่ยนไปเลย เขาก็ยังคงขอลานแม้ว่าจะมีแขนขาครบ ในขณะที่อีกคนที่แขนขาแต่มีความพยายามจนประสบความสำเร็จ

จบแล้วค่ะ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนเราควรมีความพยายาม ไม่มั่งมีงอเท่า ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ ส่วนหนึ่งก็มาจากความพยายามค่ะ น้องๆ พยายามขยัน ตั้งใจเรียนกันด้วยนะค่ะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ ☺

มาช่วยกัน...ลดโลกร้อน PROTECT OUR EARTH

จากความผันแปรของภูมิอากาศมีผลต่อลักษณะอากาศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยก็มีสัญญาณที่บ่งบอกถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นนั่นคือ ความรุนแรงของภัยธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น อุณหภูมิมีแนวโน้มสูงขึ้นโดยเฉพาะในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา...อุณหภูมิสูงสุดในช่วงฤดูร้อนในบางพื้นที่ทำลายสถิติเดิม

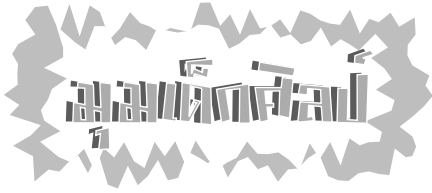
น้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน เพียงเราพร้อมใจหวังใยสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว มุ่งมั่นลงมือทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เพื่อช่วยบรรเทาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นโดยไม่ปล่อยให้ผ่านไป จากจุดเล็กๆ ของความตั้งใจนี้อาจจุดประกายให้เกิดพลังที่ยิ่งใหญ่เพื่อช่วยกันปกป้องและรักษาโลกใบนี้ให้ดำรงอยู่... เพื่อคนรุ่นต่อไป สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ณ วันนี้ กำลังแปรเปลี่ยนไป ผลลัพธ์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสร้างความเจริญให้มนุษยชาติ

ยังไม่สายเกินไป!!! ถ้าเราทุกคนจะช่วยกันปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม ทดแทนคุณประโยชน์ที่เราได้รับจากธรรมชาติ หากเราเริ่มตั้งแต่วันนี้ เริ่มที่ตัวเราเองเพื่อให้ทุกชีวิตได้อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน

● **วิธีง่ายๆ... สำหรับน้องๆ เด็กๆ ในการประหยัดพลังงาน และรักษาสิ่งแวดล้อม**

1. ปิดไฟเมื่อไม่ใช้ หมั่นทำความสะอาดหลอดไฟอย่างสม่ำเสมอ
2. ทางเดียวกันไปด้วยกัน ช่วยชาติประหยัดน้ำมัน
3. ใช้เครื่องปรับอากาศอย่างประหยัดไฟ อุณหภูมิที่เหมาะสมคือ 25 องศา
4. ใช้ตู้เย็นประหยัดไฟ เปิดตู้เย็นเมื่อจำเป็น และหมั่นทำความสะอาดอย่างน้อยเดือนละครั้ง
5. มาประหยัดน้ำกันเถอะ อย่าเปิดก๊อกน้ำทิ้งไว้ขณะแปรงฟัน
6. ใช้กระดาษอย่างประหยัด เราสามารถแปรรูปกระดาษที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่
7. นำกล่องอาหารปิ่นโตมาใช้แทนกล่องโฟม
8. ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก
9. ถอดปลั๊กคอมพิวเตอร์ทุกครั้งเมื่อเลิกใช้งาน
10. ....

สำหรับข้อที่ 10 นั้น หากน้องๆ เด็กๆ สามารถคิด หรือรู้วิธีที่ประหยัดพลังงาน และรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อลดภาวะโลกร้อนได้อีก ขอให้เขียนเพิ่มลงไป และส่งไปร่วมสนุกชิงรางวัล กับพี่ป๊อง สโมสรรอดูมसानต์ ได้เลย...มีรางวัลตอบแทนให้กับทุกความคิดเห็นครับผม ☺

มุขเด็กติลปดราวนี่มีชื่อภาพ "พ่อรักเมืองไทย"
ระบงสีแล้วส่งมำร่วมสนงุขงรวงวลกัณหะดริบ
(นหมดเพตริบผลงนวันทึ 10 กรกฎาคม 2011)

Magandang umga po นี้เป็นคำกล่าวสวัสดิ์ในตอนเช้าของชาวฟิลิปปินส์ ขณะที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ ญูวย ขอเรียกตัวเองแบบคนคุ้นเคยว่า ญูวย ก็แล้วกันนะคะ กำลังเรียนอยู่ที่ Institute of Formation Fondacio Asia ในประเทศฟิลิปปินส์ ที่นี่เป็นสถาบันสำหรับผู้ที่ต้องรับเสียงเรียกให้มาเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เพื่อพัฒนาความรู้ และนำศักยภาพพระพรที่พระประทานให้มารับใช้ในงานอภิบาลวัดและช่วยเหลือสังคม ที่แห่งนี้มีผู้มีเพื่อนทั้งหมด 13 คน จากประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงกันทั้งสิ้น ชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเราเหมือนครอบครัวเดียวกัน ที่นี่มีกิจกรรมมากมายที่มีประโยชน์และน่าสนใจ พูดได้ว่าหนึ่งวันมี 24 ชั่วโมง พวกเราใช้ทุกจังหวะของหัวใจอย่างมีคุณค่า

หนึ่งประสบการณ์ที่ ญูวย ขอแบ่งปันคือ “เสียงเรียกของหัวใจ” (ตั้งชื่อเองค่ะ) โดยวิทยากรนำเครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ไผ่หลากหลายชนิดมาสาธิตวิธีการเล่น เสียงของเครื่องดนตรีที่เปล่งออกมานั้นไพเราะแตกต่างกันไปตามชนิดของมัน และบอกว่าเสียงเครื่องดนตรีที่เปล่งออกมานั้น มักจะมาจากอารมณ์และความรู้สึกของผู้เล่นเครื่องดนตรีนั้นๆ จากนั้นเขาให้แต่ละคนเลือกเครื่องดนตรีหนึ่งอย่าง ตามที่เราต้องการ และให้เล่นเครื่องดนตรีนั้นตามจังหวะของอารมณ์ที่เราต้องการถ่ายทอด เริ่มจากเพื่อนคนที่หนึ่ง เมื่อเขาเล่นเครื่องดนตรีตามอารมณ์ที่เขาต้องการถ่ายทอดแล้ว ก็ให้เพื่อนๆ บอกว่าเพื่อนคนนี้เขาเป็นอย่างไร ในใจและความรู้สึกของเขาเป็นอย่างไร จากนั้นก็ให้เข้าตัวเล่าถึงความรู้สึกของตนเองในขณะที่เล่นดนตรีนั้น มีเพื่อนบางคนคิดถึงบ้าง บางคนเสียใจ บางคนมีคำถามกับตารางเวลาที่มากเกินไปจนไม่ค่อยมีเวลาพัก บางคนรู้สึกเหนื่อย หหมดแรง บางคนต้องการพลังและกำลังใจจากเพื่อนๆ บางคนรู้สึกท้อ หลากหลายอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านทางเสียงดนตรีและคำพูด

การเป็นศิลปินไม่ยากเลย เพียงแค่คุณรู้วิธีการเล่นเครื่องดนตรี และถ่ายทอดมันออกมาจากอารมณ์ความรู้สึกของคุณเท่านั้น และเบื้องหลังความรู้สึกนึกคิดนั้น โปรดอย่าลืมว่าเรายังมีพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างเราเสมอ ไม่ว่ายามที่รู้สึกเหงา เศร้า เสียใจ พระองค์ก็ไม่ทรงทอดทิ้งให้เราเดียวดาย พระองค์ทรงเป็นหนทาง ความจริง และชีวิตของเรา เพียงเรานึกถึงพระองค์เท่านั้น เราก็จะมีพลังอย่างหาคำตอบไม่ได้ “เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์” (ยน 3:16) ✨

เกมสโมสรร

• ฝึกอบ • อุดมศานต์

“พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะยกทรัพย์สินสมบัติครึ่งหนึ่งให้แก่คนจน และถ้าข้าพเจ้าเฝ้า
สิ่งใดของใครมา ข้าพเจ้าจะคืนให้เขาเสีย” (ลูกา 19:8)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้
รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลนะครับ

A

B

Chapter 20

**Seven marvelous steps
towards concrete love!**

Tom : “Troy, could you give me some specific ideas that might help me live happily not only with my wife but with others too?”

Troy : “Yes, there are seven ways to help you live happily with your wife and with others. But, under one condition ‘you must also try to correct yourself,’ or else it would be more difficult to find a means than to FIND A NEEDLE IN A HAYSTACK.”

1st Do you ever know what she likes or wants? Most of the time you want her to know what you like and to please you the way you want, isn't it? If yes, change your attitude and you'll be very happy with her.

2nd Do you ever have a good opinion of her? When she happens to do something wrong to you unintentionally, do you ever try to find an excuse for her? If yes, then you are charitable and your mind is void of bias and prejudice as it is said, A DROP OF HONEY ATTRACTS MORE FLIES, A GENEROUS MIND INCREASES MORE LOVE.”

3rd Do you ever increase sympathy for her? For sympathy is an act of charity in trying to understand and share the feelings of one another, ie. be happy when she's happy; sad, when she's sad. If you do this, you'll never be alone when you're in a morose condition.”

(to be continued)

บทที่ 20

**เจ็ดขั้นบันไดที่ช่วยทำให้ความรักแน่นแฟ้นขึ้น
อย่างน่าพิศวง**

ทอม “คุณทรอย มีข้อคิดดีๆ บ้างไหมสำหรับผมที่พอจะช่วยให้ผมอยู่กินกับภรรยาอย่างมีความสุขและกับเพื่อนบ้านด้วย”

ทรอย “มีครับเจ็ดขั้นบันไดที่จะช่วยให้คุณอยู่กินกับภรรยาอย่างมีความสุขและกับเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียง มีข้อแม้ข้ออย่างหนึ่งคือ คุณต้องพยายามแก้ไขตัวเองด้วยเมื่อพบข้อบกพร่อง ถ้าไม่ปฏิบัติตามนี้การจะหาวิธีที่จะอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาอย่างมีความสุขจะยากกว่าการงมเข็มในมหาสมุทร”

ข้อที่ 1. คุณเคยทราบไหมว่าภรรยาของคุณหรือต้องการอะไรบ้าง ตลอดเวลาคุณคงคิดว่า ภรรยาคุณมีหน้าที่จะต้องคอยดูแลความต้องการของคุณ และคอยให้เขาบริการคุณซะใหม่ครับ ถ้าเป็นเช่นนั้น ขอแนะนำว่า คุณต้องเปลี่ยนทัศนคติซะใหม่แล้วคุณจะมีความสุขกับภรรยาคุณอย่างยิ่ง

ข้อที่ 2. คุณมีทัศนคติที่ดีต่อภรรยาคุณบ้างไหม เมื่อภรรยาคุณทำอะไรผิดพลาดจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ คุณเคยคิดหาข้อแก้ตัวปลอบใจภรรยาคุณบ้างไหม ถ้าคุณทำได้เช่นนั้นก็แสดงว่าคุณเป็นคนมีจิตเมตตาและปราศจากความลำเอียงและอคติ ดังมีคนกล่าวว่า “น้ำผึ้งหยดหนึ่งสามารถดึงดูดแมลงได้มากฉันใด การที่มีใจเมตตาปราศจากความลำเอียงและอคติก็จะเพิ่มพูนความรักได้มากฉันนั้น”

ข้อที่ 3. ความเห็นอกเห็นใจภรรยาของคุณเพิ่มขึ้นสม่ำเสมอไหม จริงๆ แล้วความเห็นอกเห็นใจมีความเมตตาต่อกันและกันคือ ความพยายามที่จะร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันนั่นคือ เวลาเธอมีความสุขก็สุขด้วย เวลาเธอทุกข์คุณก็ทุกข์ด้วย ถ้าคุณทำเช่นนี้ได้คุณก็จะไม่ทุกข์คนเดียวจะมีคนคอยปลอบใจให้คุณ (ยังมีต่อ)

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

LA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึนามิโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่
ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี
-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกันการ
กัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

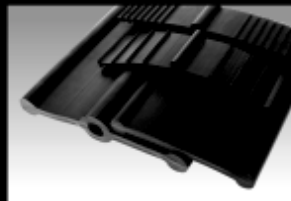
- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนราม 4 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เรียนคุณ ป.ณ.สาธุ ที่นับถือ

ดิฉันได้ยืมข่าวเรื่องคุณพ่อท่านหนึ่งสามารถรักษาโรคต่างๆ ได้ ด้วยการเอาเมื่อปกศึรยะ มีการชุมนุมจัดการรักษาเช่นนี้ตามวัดต่างๆ เกือบทุกสังฆมณฑลทั่วประเทศ ดิฉันไม่เคยไปเข้าร่วมพิธีหรือเข้ารับการรักษาแต่อย่างใด เพียงแต่อยากถามคุณ ป.ณ.สาธุ ว่า มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

จาก ดิฉัน
คริสตัง ฝั่งธนฯ

ตอบ คุณคริสตัง ฝั่งธนฯ

ศาสนาคริสต์คาทอลิกของเราเปลี่ยนแปลงกะrieb ในพระคัมภีร์ที่เราเชื่อว่าเป็นพระวาจาของพระเป็นเจ้า มีเล่าเรื่องอัศจรรย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรักษาโรคภัยที่เกิดขึ้นกับผู้คนที่ให้หายหลายตอน อีกทั้งอัศจรรย์ของพระเยซูเจ้าที่ทำอัศจรรย์รักษาคนเจ็บป่วยได้ด้วยอาศัยอำนาจของพระเยซูคริสตเจ้าผู้เสด็จคืนพระชนมชีพ แต่พอมีใครสักคนในหมู่พระสงฆ์ของเรารักษาโรคให้หายได้ โดยอาศัยความเชื่อในองค์พระเยซูเจ้าเช่นกัน เราก็กลับไม่เชื่อ หรือบอกให้พูดเบาๆ หน่อยอย่าพูดดัง

เราอยากจะพูดว่าพระเป็นเจ้าของเราศักดิ์สิทธิ์ทรงฤทธานุภาพ แต่พอมีใครสักคนในหมู่พวกเราได้รับพรสวรรค์พิเศษจากความศักดิ์สิทธิ์ทรงฤทธิ์จากพระองค์เพื่อแสดงให้เห็นพระเกียรติมงคลของพระเป็นเจ้าในหมู่พวกเราบางคนในหมู่พวกเราที่หัวเราะเยาะดูแคลน คิดไปในทางลบอยู่เสมอ คุยเรื่องศักดิ์สิทธิ์เรื่องดีๆ กันเถิดครับ ของแท้ก็คือของแท้ ของปลอมก็คือของปลอมยุคสมัยนี้เราไม่สามารถหลอกกันได้แล้วครับ หากกังวลเรื่องหลอกหลวงก็อย่าถึงกับสร้างกระแสให้คริสตังเราไม่กล้าพูดถึงเรื่องอัศจรรย์ และพระพรพิเศษของพระเป็นเจ้าเลย เพราะนั่นเท่ากับเราไม่เชื่อในเรื่องพระพรหลากหลายขององค์พระจิตเจ้า นี่แหละครับคือ ทรยศนะของผม

มีจดหมายที่ไม่ต้องการถามปัญหาอะไร แต่อยากจะประกาศข่าวดีและพระพรที่เขาได้รับจากพระเป็นเจ้า มาเป็นประจักษ์พยานถึงความรัก และพระเมตตาขององค์พระเยซูเจ้า มาแบ่งปัน เชิญอ่านได้เลยครับ...

เรียนท่าน บ.ก. ที่เคารพ

ดิฉันเป็นสมาชิก อุดมสานต์ อุดมสาร อยากจะรบกวนให้ท่านได้นำสิ่งที่ดิฉันได้รับความช่วยเหลือจากพระเมตตาของพระองค์ และของ คุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด ได้ช่วยให้ดิฉันหายจากอาการป่วยของดิฉัน แต่การเจ็บป่วยของดิฉันอาจจะแปลกกว่าคนอื่นๆ ดิฉันไม่มีแรงไปเฉยๆ ไปหาหมอ หมอก็อหาสาเหตุไม่เจอ หมอบอกว่าไม่รู้จะรักษาอย่างไร ทำให้ดิฉันหมดหวังกับหมอ แต่ดิฉันยังมีความเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างมาจากพระ ทำให้ดิฉันไม่สิ้นหวัง ดิฉันก็ได้สวดสม่าเสมอ ในที่สุด ดิฉันก็ได้มีอาการหายเป็นปกติ ดิฉันสัญญาว่าถ้าดิฉันหายแล้วดิฉันจะส่งจดหมายมาที่ บ.ก. เพื่อว่าจะมีคนได้รับความเจ็บป่วย หรือเดือดร้อน แต่ไม่รู้ว่าจะไปพึ่งใคร ขอให้เขารับรู้ว่ามีพระองค์ที่เฝ้ามองเราอยู่ ขอให้เขาย่ำสิ้นหวัง เพราะครั้งหนึ่งดิฉันก็ได้อ่านจดหมายของคนอื่นที่เขียนมา ทำให้ฉันพบทางสว่าง และนำมาปฏิบัติ แล้วทำให้ดิฉันประสบความสำเร็จ

จากผู้ไม่สิ้นหวัง

ทุกคำถาม มีคำตอบ

ส่งคำถามของท่านไปยัง “นาย ป.ณ. สาธุฯ”

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801 โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

ข้าฯ สวมกาสุลา

1. มีคุณธรรม ความดีงาม ประจำดวงใจ
เหนือสิ่งอื่นใด คือความรัก ประจักษ์ใจจริง
เช่น “กาสุลา” ข้าฯ จะสวม จะทับทุกสิ่ง
และยิ่งกว่านั้น พลันสวมชีวิต พระคริสต์เยซู
2. ข้าฯ จะโน้ม ศีรษะลง
ข้าฯ จะคง ความรักดี
สวมอารมณ์นี้ ยินดีถวายมิสซา
เป็นพระองค์ ทรงถวาย
มอบพระกาย เป็นบูชา
ส่วนตัวข้าฯ เพียงเข้ารับใช้พระองค์.

(จากคำร้อง บทเพลง “ข้าฯ สวมกาสุลา” ใช้ขับร้องในพิธีบวชพระสงฆ์
ระหว่างที่พระสงฆ์ใหม่สวมชุดกาสุลา)